

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

ИЗВЛЕЧЕНИЕ

от протокол № 11
от дистанционното заседание чрез видеоконферентна връзка
на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет,
проведено на 18 март 2025 г.

ПО ДНЕВНИЯ РЕД

АТЕСТИРАНЕ И КОНКУРСИ

СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ
РЕШИ:

33.1. **ПРОВЕЖДА**, на основание чл. 196, ал. 1, т. 4 във връзка с чл. 197, ал. 5, т. 2 от ЗСВ, извънредно атестиране на Вергиния Евелинова Димитрова – изпълняващ функциите „административен ръководител-председател“ на Административен съд - София-област.

33.2. **ПРИЕМА**, на основание чл. 206, ал. 1 от ЗСВ, комплексна оценка от атестирането „МНОГО ДОБРА“ на Вергиния Евелинова Димитрова – изпълняващ функциите „административен ръководител-председател“ на Административен съд - София-област.

ПРЕДСЕДАТЕЛСТВАЩИ: /п/ Галина Захарова
и Боян Магдалинчев

Вярно с оригинала,
Ст. експерт АО:

В.И.

ВТ/

ЕДИНЕН ФОРМУЛЯР ЗА АТЕСТИРАНЕ НА СЪДИЯ, ПРЕДСЕДАТЕЛ И ЗАМЕСТНИК-ПРЕДСЕДАТЕЛ НА СЪД

РВ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ ОБЛАСТ

Изм. № 3328/2012, 20.11.17

Част I Кадрова справка

Лични данни за лицето (име, презиме, фамилия,) Дата и място на раждане:	ВЕРГИНИЯ ЕВЕЛИНОВА ДИМИТРОВА
ЕГН	
Телефон, e-mail	
Диплома за висше образование по специалността „Право“ № ... / дата; университет	Диплома 1998 г. Пловдивски университет „Паисий Хилендарски“, Юридически факултет
Удостоверение за правоспособност № ... / дата	№ 1999 г.
Орган на съдебната власт	Административен съд – София-област
Длъжност (включително адм. длъжност по чл.172 от ЗСВ):	и. ф. административен ръководител - председател
Юридически стаж: - в орган на съдебната власт (конкретизира се всяка заемана длъжност и периода на заемането и в съответния орган на съдебната власт)	Общ юридически стаж към 18.10.2024 г.: 26 г., 04 м. и 11 д. - от 13.04.1998 г. до 13.04.1999 г. – съдебен кандидат в Окръжен съд – гр. Смолян 01 г., 00 м. и 00 д.; - от 07.06.1999 г. до 21.05.2000 г. – младши съдия в Окръжен съд – гр. Смолян – 00 г., 11 м. и 14 д.; - от 22.05.2000 г. до 17.04.2001 г. – районен съдия в Районен съд – гр. Смолян – 00 г., 10 м. и 25 д.; - от 17.04.2001 г. до 14.02.2007 г. – Административен ръководител – председател на Районен съд – гр. Чепеларе – 05 г., 09 м. и 29 д.; - от 15.02.2007 г. до 13.11.2023 г. – съдия в Административен съд – София-област – 16 г., 08 м. и 28 д.; - от 13.11.2023 г. до 30.09.2024 г. – съдия в Административен съд – София-област /командирана във ВАС/ - 00 г., 10 м. и 17 д.; - от 30.09.2024 г. до 01.10.2024 г. – съдия в Административен съд – София-област 00 г., 00 м. и 01 д.; - от 01.10.2024 г. до настоящия момент – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София-област – 00 г., 00 м. и 17 д. /към 18.10.2024 г./
- извън органите на съдебната власт	няма

	и професионалната ефективност. Психологични аспекти на професионалната роля“ – 08-10.03.2023 г.; - Обучение на тема „Дигитализация в съдебната система. Призоваване, съобщения по електронен път. Електронно правосъдие. Видеоконференция“ – 19-21.05.2023 г.; - Обучение на тема „Цифровизация на ключови съдопроизводствени системи на административното правораздаване“ – 21-23.04.2024 г.; - Обучение на тема „Работа с ЕДИС и Eventis R7. Предимства и предизвикателства. Етични норми“ – 30.05 -01.06.2024 г.; - Обучение на тема „Искови производства по АПК. Особенности в производства по чл. 28 от ЗОДОВ“ – 04-05.10.2024 г.
Придобиване статут на несменяемост (дата, решение, по закон)	Придобит статут на несменяемост, съгласно решение по протокол № 10 от 12.03.2003 г. от заседание на ВСС
Повишаване на място в по-горен ранг и възнаграждение (последен ранг – решение на ВСС)	Повишаване на място в ранг „съдия във ВКС и ВАС“, съгласно решение по протокол № 62/18.12.2014 г. от заседание на ВСС.
Дата, място и резултати от предходната атестация	Последна комплексна оценка „много добра“ съгласно решение по протокол № 52/13.11.2014 г. от заседание на ВСС.
Период на атестацията	18.10.2019 г. -18.10.2024 г.

**И. Ф. ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
СОФИЯ – ОБЛАСТ:**

/ВЕРГИНИЯ ДИМИТРОВА/

Съгласувано с:
Д Р
Съдебен администратор

Изготвил:
Е Йс
Човешки ресурси

Част III

Проверени дела; посетени съдебни заседания; събеседвания;
използвана достоверна писмена информация

Проверени дела:

I. Влезли в сила съдебни актове предоставени от Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София – област за периода на атестация 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.

- Решение № 536 от 02.05.2023 г. постановено по адм. дело № 253/2023 г. по описа на Административен съд – София – област оставено в сила с решение № 12588 от 14.12.2023 г. по адм. дело № 6035/2023 г. по описа на Върховен административен съд.

- Решение № 86 от 28.01.2021 г. постановено по адм. дело № 688/2020 г. по описа на Административен съд – София – област оставено в сила с решение № 11663 от 17.11.2021 г. по адм. дело № 3259/2021 г. по описа на Върховен административен съд.

- Решение № 323 от 23.03.2023 г. постановено по адм. дело № 970/2022 г. по описа на Административен съд – София – област оставено в сила с решение № 6964 от 26.06.2023 г. по адм. дело № 3880/2023 г. по описа на Върховен административен съд.

- Решение № 105 от 31.01.2022 г. постановено по адм. дело № 1008/2021 г. по описа на Административен съд – София – област оставено в сила с решение № 10864 от 29.11.2022 г. по адм. дело № 2584/2022 г. по описа на Върховен административен съд.

- Решение № 145 от 11.02.2022 г. постановено по адм. дело № 1029/2021 г. по описа на Административен съд – София – област оставено в сила с решение № 6275 от 24.06.2022 г. по адм. дело № 3438/2022 г. по описа на Върховен административен съд.

- Решение № 108 от 03.02.2021 г. постановено по адм. дело № 1625/2019 г. по описа на Административен съд – София – област оставено в сила с решение № 36 от 05.01.2022 г. по адм. дело № 3434/2021 г. по описа на Върховен административен съд.

II. Влезли в сила съдебни актове предоставени от Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София – област за периода на атестация 13.11.2023 г. – 30.09.2024 г., когато е съдия от Административен съд – София – област командирован във Върховния административен съд.

- Решение № 2809 от 08.03.2024 г. постановено по адм. дело № 759/2024 г. по описа на Върховен административен съд.

- Решение № 8001 от 27.06.2024 г. постановено по адм. дело № 924/2024 г. по описа на Върховен административен съд.

- Решение № 8456 от 08.07.2024 г. постановено по адм. дело № 1742/2024 г. по описа на Върховен административен съд.

- Решение № 9208 от 25.07.2024 г. постановено по адм. дело № 6353/2024 г. по описа на Върховен административен съд.

III. Влезли в сила съдебни актове на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София – област избрани на случаен принцип за периода на атестация 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.

- Решение № 1117 от 05.10.2023 г. постановено по адм. дело № 547/2023 г. по описа на Административен съд – София – област оставено в сила с решение № 4890 от 17.04.2024 г. по адм. дело № 11571/2023 г. по описа на Върховен административен съд.

- Решение № 96 от 31.01.2023 г. постановено по адм. дело № 939/2022 г. по описа на Административен съд – София – област оставено в сила с решение № 5633 от 30.05.2023 г. по адм. дело № 1713/2023 г. по описа на Върховен административен съд.

- Решение № 287 от 05.04.2021 г. постановено по адм. дело № 1259/2020 г. по описа на Административен съд – София – област оставено в сила с решение № 633 от 25.01.2022 г. по адм. дело № 5524/2021 г. по описа на Върховен административен съд.

IV. Влезли в сила съдебни актове на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф.

административен ръководител – председател на Административен съд – София – област
избрани на случаен принцип за периода на атестация 13.11.2023 г. – 30.09.2024 г., когато е
съдия от Административен съд – София – област командирован във Върховния
административен съд.

-Определение № 1799 от 15.02.2024 г. постановено по адм. дело № 1303/2024 г. по описа на
Върховен административен съд.

-Определение № 9855 от 18.09.2024 г. постановено по адм. дело № 8454/2024 г. по описа на
Върховен административен съд.

-Решение № 1270 от 05.02.2024 г. постановено по адм. дело № 10112/2023 г. по описа на Върховен
административен съд.

V.Отменени съдебни актове на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен
ръководител – председател на Административен съд – София – област за периода на
атестация 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.

-Отменени определения.

1)Определение № 116 от 29.01.2020 г., по адм. дело № 88/2020 г. по описа на
Административен съд София – област е отменено с определение № 3770 от 11.03.2020 г. по адм.
дело № 2030/2020 г. на Върховния административен съд и делото е върнато на Административен
съд София - област за продължаване на съдопроизводствените действия. За да приеме този правен
резултат, съдът е изложил следните мотиви:

В жалбата пред първоинстанционния съд частният касатор е посочил, че обжалва Решение №
475/19.12.2019 г., на КРС в частта по Раздел Б, т. 1 с което е съгласувана Методика за извършване
на пазарно проучване на пазарите на платена телевизия по чл. 38, ал. 3 от ЗЕС. В
обстоятелствената част обаче на жалбата се сочат пороци на процесната Методика. В съдебния
акт е прието, че се обжалва решението на КРС в частта с което е съгласувана Методиката, но в
мотивната си част съдът е разсъждавал дали Методиката представлява акт който подлежи на
обжалване и дали частния жалбоподател има правен интерес от обжалването и. В диспозитива е
оставена без разглеждане жалбата на сдружението срещу посоченото по-горе решение на КРС. В
нарушение на съдопроизводствените правила решаващия съд не е задължил жалбоподателят да
уточни предмета на спора т. е. да посочи какво обжалва – дали се обжалва Решение №
475/19.12.2019 г., на КРС в частта по т. 1 с което е съгласувана Методика за провеждане на
извадково проучване с наименование "Национално представително количествено изследване на
пазарите на платена телевизия, интернет и пакетни телекомуникационни услуги в България" или
се обжалва Методиката съгласувана с посоченото по-горе решение. Съдът не е изпълнил
задължението си по чл. 158, ал. 1 вр. чл. 150, ал. 1, т. 5 от АПК като не е задължил жалбоподателя
да посочи точно кой акт обжалва с оглед противоречието между обстоятелствената и
диспозитивната част на жалбата. Това процесуално нарушение е довело и до постановяване на
неправилен съдебен акт, с оглед на факта, че съдът не е изяснил предмета на спора. Настоящият
съдебен състав приема, че административният съд като не е съобразил фактическите
обстоятелства по делото и не е изпълнил задълженията си по чл. 158, ал. 1 вр. чл. 150, ал. 1, т. 5 от
АПК е постановил неправилно определение, което следва да бъде отменено и делото се върне за
продължаване на съдопроизводствените действия. Следва да се остави без движение
производството по делото като се задължи жалбоподателят точно и ясно да посочи акта който
обжалва – дали се обжалва Решение № Решение № 475/19.12.2019 г., на КРС в частта по т. 1 с
което е съгласувана Методика за провеждане на извадково проучване с наименование
"Национално представително количествено изследване на пазарите на платена телевизия,
интернет и пакетни телекомуникационни услуги в България" или се обжалва Методиката, която е
съгласувана с процесното решение. Именно от тази плоскост първоинстанционния съд следва да
извърши и своята преценка за характера и вида на акта който се обжалва респек. съдебния състав
който следва да извърши съответните процесуални действия и допустимостта на жалбата.
Правния интерес от обжалване на съответния акт следва да се изведе от съдържанието на акта
който е подложен на съдебна проверка, като в конкретния случай в Методиката в Обща
информация се съдържат данни имащи отношение към правния интерес на сдружението от
обжалване на същата. Очертаването предмета на спора има съществено значение за определяне на
правния интерес от обжалване на съответния акт, както и по отношение вида на
административния акт т. е. дали последния носи белезите на индивидуален или общ такъв.

2) **Определение № 1186 от 18.11.2022 г. по адм. дело № 769/2022 г. по описа на Административен съд – София – област** е отменено с определение № 40 от 4.01.2023 г. по адм. дело № 11727/2022 г. на Върховния административен съд и делото е върнато на същия състав на съда за продължаване на съдопроизводствените действия по разглеждане на жалбата на А. К. срещу решение изх. № 53-03-3492 18# от 13.05.2022 г. за оттегляне на удостоверение А1 с № 220088343946 от 21.01.2019 г., издадено от орган по приходите при ТД на НАП – гр. София, потвърдено с решение № А-14 от 15.06.2022 г. на директора на ТД на НАП – гр. София. За да се произнесе в този смисъл, съдът е обосновал следните доводи:

Съгласно чл. 88, ал. 2 във връзка с чл. 89, ал. 1 ДОПК, удостоверения относно законодателството в областта на социалната сигурност, се издават по реда на глава XII от ДОПК, по искане на заинтересованото лице, отправено до компетентната териториална дирекция. По силата на чл. 91а, ал. 1 ДОПК удостоверението по чл. 88, ал. 2 може да бъде оттеглено от органа по приходите, който го е издал, по искане на чуждестранна компетентна институция или когато се открият нови факти и обстоятелства или нови писмени доказателства от съществено значение за издаването му, като по аргумент от чл. 95а ДОПК оттеглянето по чл. 91а може да се обжалва пред административния съд по постоянния адрес или седалището на лицето в 7-дневен срок от съобщаването по чл. 94, ал. 2 и не може да се обжалва по съдебен ред, ако не е обжалвано по административен ред. Видно от съдържанието на подадената до съда жалба, в титулната част на същата оспорващият изрично е посочил, че обжалва решение изх. № 53-03-3492 18# от 13.05.2022 г. за оттегляне на удостоверение А1 с № 220088343946 от 21.01.2019 г., издадено от орган по приходите при ТД на НАП – гр. София. Както сам посочва и първоинстанционният съд, в уточнителна молба до съда от 16.08.2022 г. процесуалният представител на лицето адв. Д сочи, че оспорва решение изх. № 53-03-3492 18# от 13.05.2022 г. за оттегляне на удостоверение А1 с № 220088343946 от 21.01.2019 г., от което представя и заверено копие, като заявява, че с жалба с вх. № 53-03-3492 от 06.06.2022 г. решението е обжалвано по административен ред пред директора на ТД на НАП – гр. София. В първоинстанционната жалба се излагат доводи за незаконосъобразност и немотивираност на оспореното решение, като издадено в противоречие с материалноправните и процесуалноправните норми. В заключение жалбоподателката иска от съда да се отмени решение изх. № 53-03-3492 18# от 13.05.2022 г. за оттегляне на удостоверение А1 с № 220088343946 от 21.01.2019 г., издадено от орган по приходите при ТД на НАП – гр. София. С разпореждане № 1404 от 22.08.2022 г. първоинстанционният съд изисква от директора на ТД на НАП – гр. София да представи заверен препис от цялата административна преписка, по която е издадено решение изх. № 53-03-3492 18# от 13.05.2022 г., включително и доказателства дали е налице произнасяне по жалбата на А. К. до директора на ТД на НАП – гр. София с вх. № 53-03-3492 от 06.06.2022 г. В проведеното съдебно заседание на 07.11.2022 г. процесуалният представител на А. К. поддържа първоначално подадената жалба, като уточнява, че обжалва решение изх. № 53-03-3492 18# от 13.05.2022 г. и заявява, че обжалва и решението на териториалния директор, с което е отхвърлена жалбата на лицето против решение изх. № 53-03-3492 18# от 13.05.2022 г. за оттегляне на удостоверение А1 с № 220088343946 от 21.01.2019 г. Съобразно така изложеното, неправилно съдът е приел, че предмет на оспорване е решение № А-14 от 15.06.2022 г. на директора на ТД на НАП – гр. София, като е пренебрегнал всички изложени в жалбата доводи срещу първоначално издадения акт и неколккратно заявеното искане за отмяна на решение изх. № 53-03-3492 18# от 13.05.2022 г. за оттегляне на удостоверение А1 с № 220088343946 от 21.01.2019 г., като формално е приел, че не се обжалва самият акт, а решението на директора на ТД на НАП – гр. София. Касационната инстанция констатира, че в решение № А-14 от 15.06.2022 г. на директора на ТД на НАП – гр. София е отразено, че "решението може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред Административен съд – София област", както основателно сочи и частният жалбоподател, което от своя страна е довело до заблуда на процесуалния представител на лицето, че следва да се обжалва и актът, постановен в хода на осъществения административен контрол. По така изложените съображения, настоящият съдебен състав на Върховния административен съд намира, че обжалваното прекратително определение е неправилно, като същото следва да се отмени и делото се върне на АССО за разглеждане на жалбата на А. К. срещу решение изх. № 53-03-3492 18# от 13.05.2022 г. за оттегляне на удостоверение А1 с № 220088343946 от 21.01.2019 г., издадено от орган по приходите при ТД на НАП – гр. София по същество.

3) **Определение № 928 от 26.09.2022 г., по адм. дело № 883/2022 г. по описа на Административен съд - София-област** е отменено определение № 1322 от 7.02.2023 г. по адм. дело № 11706/2022 г. на Върховния административен съд и делото е върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия. За да приеме този правен резултат, съдът е изложил следните мотиви:

С обжалваното определение на Административен съд - София-област е прекратил съдебното производство срещу мълчалив отказ на Кмета на община Самоков, формиран по искане с вх. № Т-Д-55/5.07.2022 г. поради неотстраняване на нередовностите в жалбата. Разпореждането е неправилно. С изменението на чл. 213а АПК, в сила от 23.02.2021 г., Държавен вестник бр. 15 от 19.02.2021 г., законодателят възложи на първоинстанционния съд проверката за редовност и допустимост на касационната жалба. Проверката за допустимост е проверка за съществуването и надлежното упражняване на правото на обжалване, а проверката за редовност е проверка за спазването на изискуемите от закона форма, съдържание и приложения на материалния носител на волята на сезирания съда правен субект. Редовно е това сезиране, което отговаря на изискванията на чл. 212 и чл. 213 АПК. Нередовното сезиране поставя съда в състояние да не може да упражни възложената му правораздавателна власт. При тази проверка първоинстанционният съд се произнася само по съответствието на жалбата с изискванията за редовност. Тогава, когато касационната жалба е нередовна първоинстанционният съд връща касационната жалба, защото съдът дължи произнасяне само по редовно сезиране. В този смисъл е Определение № 10223 от 8.10.2021 г. на ВАС по адм. дело № 9484/2021 г., VII отделение. В случая липсват предпоставките за връщане по чл. 213а, ал. 1, изречение второ АПК. Видно от доказателствата по делото със съобщение от 20.10.2022 г. са дадени указания на страната в 7-дневен срок от съобщението да представи по делото документ за платена държавна такса в размер на 30 лева по сметка на ВАС на основание чл. 235а АПК. Отправено е предупреждение, че при неизпълнение в срок, жалбата ще бъде оставена без разглеждане. Съобщението е върчено на 31.10.2022 г. Видно от приложените доказателства по настоящото дело, разписка - извлечение /лист 9 е представена в указания срок с дата 1.11.2022 г., т. е. указанията са изпълнени и частната жалба е редовна. Изпълнението на дадените указания, санира констатираната нередовност на частната жалба и определя, като неправилно прекратителното разпореждане на АССО. Обжалваното разпореждане, като неправилно следва да бъде отменено и делото върнато на същия съд, за продължаване на съдопроизводствените действия.

4) **Определение № 1034 от 15.10.2020 г. по адм. дело № 1032/2020 г. по описа на Административен съд, София-област** е отменено с определение № 14852 от 1.12.2020 г. по адм. дело № 12269/2020 г. на Върховния административен съд и делото е върнато на Административен съд, София-област, на същия съдебен състав за извършване на следващите се съдопроизводствени действия за произнасяне по жалбата на Б. Б. срещу решение № ПИ-316/16.09.2020 г. на директора на ТД на НАП – гр. София. За да се произнесе в този смисъл, съдът е изложил следните доводи:

С обжалваното определение съдът е приел, че в случая не е налице мълчалив отказ на директора на ТД на НАП – гр. София предвид постановеното решение на директора на ТД на НАП, което подлежи на обжалване. Прието е от съда, че не е налице годен предмет за обжалване и затова на основание чл. 159, т. 1 АПК образуваното производство е прекратено. Обжалваното определение е правилно постановено. Мълчалив отказ по смисъла на чл. 58 АПК се формира при непроизнасяне от сезирания административен орган в срок. Разпореждането на публичния изпълнител, посочено по-горе е върчено на Б. Б. видно от приложеното по делото известие за доставяне (л. 21), същото е получено на 03.09.2020 г., а жалбата срещу разпореждането е депозирана в ТД на НАП на 08.09.2020 г. Директорът на ТД на НАП – гр. София в 14-дневен срок съгласно чл. 267, ал. 2 ДОПК следва да се произнесе с решение. В случай този срок е до 22.09.2020 г. и същият е спазен, тъй като е издадено решение № ПИ-316/16.09.2020 г., т. е. в предвидения от закона срок. Липсват данни за връчване на решението от 16.09.2020 г. на Б., въпреки указанията на съда. Приложеното решение № ПИ-316/16.09.2020 г. е постановено в срока по чл. 267, ал. 2 ДОПК. Липсата на доказателства за връчване на решението от 16.09.2020 г. на Богданов, е следвало да обоснове у съда извод, че жалбата е насочена и срещу изрично издаденото решение на директора на ТД на НАП – гр. София. Съгласно Постановление № 4/1976 г. на Пленума на Върховния съд за административния орган сроковете са инструктивни и с изтичането им е се преклутира възможността да се произнесе изрично по искането. Следователно, след като се установява по

делото, че е налице изричен отказ от директора на ТД на НАП – гр. София за отмяна на обжалваното разпореждане на публичния изпълнител, не е необходимо подаването от жалбоподателя на нова жалба, а съдът следва да се произнесе по изрично постановеното решение, посочено по-горе. В случая това решение на директора на ТД на НАП – гр. София е постановено в срока по чл. 267, ал. 2 ДОПК, поради което съдът е дължал произнасяне по жалбата срещу това решение.

5) **Определение № 1275 от 17.12.2018 г., по адм. дело № 1159/2018 г. по описа на Административен съд - София област** е отменено с определение № 8337 от 4.06.2019 г. по адм. дело № 4873/2019 г. на Върховния административен съд и делото е върнато на същия съд за продължаване на съдебното производство. За да приеме този правен резултат, съдът е съобразил следните твърдения:

Въз основа на така установените факти съдът приема от правна страна, че жалбата е нередовна, като в дадения от съда срок нередовностите не са отстранени – не е представено пълномощно за адв. Н. Х. и е единствено за изготвяне, подписване и подаване на жалба срещу акт за установяване на административно нарушение и представяне пред Комисията за защита на потребителите на доказателства във връзка с възражението. С оглед на това съдът приема, че е налице хипотезата на чл. 158, ал. 3 във вр. с чл. 151, т. 2 АПК и прекратява съдебното производство. Изводът на съда е неправилен. Безспорно е, че съгласно чл. 45, изречение 1 ГПК съобщенията се връчват лично на адресата. Но съобразно фикцията на чл. 45, изречение 2 ГПК лично е и връчването на представител. Съгласно чл. 39, ал. 1 ГПК всяка страна може да посочи в седалището на съда лице, на което да се връчат съобщенията – съдебен адресат. Съдебният адресат не е пълномощник на страната, а негов представител – лице, което вместо страната приема съобщенията. Съдебният адресат е само получател на съобщението, което е предназначено за неговия адресат, но с оглед на фикцията на чл. 45 ГПК, това връчване е лично. Именно с оглед на тези сериозни последици за страната – адресат на съобщението, законодателят е предоставил възможността за посочване на съдебен адресат единствено и само на преценката на страната. Трябва страната да е посочила съдебен адресат, за да възникне за съда задължение да връчи съобщението именно на този съдебен адресат. Видно от жалбата, с която съдът е бил сезиран, в нея изрично е посочен съдебен адрес, но не е посочено лице, което да е съдебен адресат на този адрес. Посоченият съдебен адрес е фактически адрес на адвоката, който е подписал от името на дружеството жалбата до съда. Но, както установява и съдът, за този адвокат по делото няма надлежно представено пълномощно. Представеното по делото пълномощно е за подаване на възражение срещу акт за установяване на административно нарушение, не и за представителство по пълномощие по смисъла на чл. 32, т. 1 ГПК във връзка с оспорването на Заповед № 686 на председателя на Комисията за защита на потребителите. Това значи, че и посоченият съдебен адрес не е волеизявление на страната, а на адвокат, за когото по делото няма надлежно пълномощно, т. е. страната, която има право да посочи съдебен адресат не е посочила такъв, а съдебният адрес е посочен от лице, за което по делото няма доказателства за надлежно упълномощаване да бъде представител по пълномощие. Това значи, че посочения съдебен адрес не е посочен от надлежно лице. С оглед на горното, осъществяването на връчването на съобщението за оставяне на делото без движение на адреса и на лицето, за което по делото няма доказателства за надлежно упълномощаване е нередовно. Съдът е следвало да връчи съобщението на адреса по седалището и управлението на юридическото лице с оглед на изискванията на чл. 50, ал. 1 ГПК. Тъй като съобщението не е връчено надлежно на страната – при спазване на изискванията на чл. 50, ал. 1 ГПК, то за нея не е започнал да тече срока за отстраняване на указаната от съда нередовност. Фактът, че едно от двете указания е изпълнено от адвоката, за когото липсва надлежно пълномощно, не може да санира ненадлежното уведомяване на страната и с оглед на това неприложимостта на разпоредбата на чл. 158, ал. 3 АПК.

6) **Определение № 1562 от 20.12.2019 г., по адм. дело № 1592/2019 г. на Административен съд - София – област** е отменено с определение № 9233 от 9.07.2020 г. по адм. дело № 1324/2020 г. на Върховния административен съд и делото е върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по протеста на прокурор от Окръжна прокуратура. За да се произнесе в този смисъл, съдът е обосновал следните изводи:

С обжалваното определение административният съд оставя без разглеждане протеста на

прокурора от Окръжна прокуратура С. и прекратява производството по делото. За да постанови правния резултат съдът приема, че протестираните правила съставляват вътрешни правила по смисъла на чл. 13 във вр. с чл. 2, ал. 2, т. 3 от АПК и не подлежат на самостоятелен съдебен контрол, поради което протестът е недопустим. Определението е незаконосъобразно. Споделят се изводите в обжалвания съдебен акт, че правилата не съдържат белезите на подзаконов нормативен акт по смисъла на чл. 75 от АПК, а имат характер на вътрешнослужебен акт. Вътрешните правила са утвърдени от кмета на община К. Изготвени са на основание чл. 15а, ал. 2 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), съгласно който в секция "Достъп до информация" на интернет страниците на административните структури в системата на изпълнителната власт и на субектите по чл. 3, ал. 2, т. 1 следва да се обявяват изброените данни, вкл. съществуващите вътрешни правила относно достъпа до обществена информация, нормативите за разходите за предоставяне на достъп до информация по чл. 20, ал. 2 и повторно използване на информация от общественния сектор по чл. 41 ж. Според изискването на чл. 21 от ЗДОИ субектите по чл. 3 са длъжни да обявяват на мястото, където се подават заявленията, възможните форми за предоставяне на достъп до обществена информация, дължимите разходи и начините за заплащането им. Разпоредбата на чл. 20, ал. 2 от ЗДОИ възлага на министъра на финансите да определи нормативи за заплащане на разходите по предоставяне на обществена информация. Неговият акт, като издаден по приложение на законовата норма е този, който следва да съдържа административноправни норми, отнасящи се до неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. В този смисъл кметът на общината е длъжен единствено да предостави информация относно определените нормативи, като задължението му произтича от разпоредбата на чл. 21 от ЗДОИ. Актът, с който се изпълнява това задължение касае организацията на дейността на съответната администрация, в случая на общината и по своя характер е вътрешнослужебен. Определянето му като такъв акт не изключва обаче автоматично възможността за съдебен контрол. Както е отбелязано в съобразителната част на Решение № 21 от 26.10.1995 г. на КС на РБ по конст. д. № 18/95 г. Конституцията не въздига в решаващ критерий конкретната квалификация на административния акт, която в редица случаи може да бъде и спорна. Решаващ е правният ефект на административния акт - дали засяга субективни права или законни интереси на граждани или юридически лица. От този критерий следва да се ръководят и съдилищата. В тези случаи гражданите и юридическите лица могат да упражнят правото си на защита по чл. 56 от Конституцията чрез съдебното обжалване на административния акт - чл. 120, ал. 2 от Конституцията. В контекста на изложеното настоящият състав на ВАС, пето отделение, намира, че административният съд следва да прецени ефекта на протестираните правила-дали засягат права и законни интереси на гражданите, след което да направи извод за необжалваемостта им по съдебен ред и да приложи чл. 2, ал. 2, т. 3 предл. първо от АПК. По отношение на конкретно посочената в протеста на прокурора от Окръжна прокуратура разпоредба от Вътрешните правила- чл. 12, ал. 2 първоинстанционният съд следва да даде отговор на въпроса дали субектът по чл. 3 от ЗДОИ излиза извън рамките на правомощието си само да обяви дължимите разходи за предоставяне на обществена информация, приети със заповедта на министъра на финансите, тъй като е от значение за преценката относно материалната компетентност на определилото ги лице в случай, че след анализ на изложеното в протеста през призмата на цитираното конституционно решение бъде преценено, че подадения срещу тях протест е допустим. С оглед изложеното обжалваното определение следва да бъде отменено и делото върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия по протеста на прокурора от Окръжна прокуратура С.

-Отменени решения.

-Отменени решения поради нарушение на материалния закон.

1) Решение № 532 от 02.05.2023 г., по адм. дело № 190/2023 г. по описа на Административен съд София-област постановено в производство по чл. 226 АПК е отменено с решение № 1726 от 14.02.2024 г. по адм. дело № 6431/2023 г. на Върховния административен съд в частта с която е отменен Ревизионен акт № Р-22002320004224-091-001/30.06.2021 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт № П-22002321117718-003-001/07.07.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - София, потвърден с Решение № 1411/13.09.2021 г. на директора на дирекция "ОДОП" - София в частта на увеличението на декларирания финансов резултат на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във вр. с чл. 10 и чл. 26, т. 2 от ЗКПО за данъчен период 2018

г. със сумата от 225 000 лв. и установен дължим корпоративен данък в размер на 22 500 лв. и лихва за забава в размер на 4 569, 12 лв., както и в частта на начислените лихви за забава за данъчните периоди по ЗДДС м. 11.2017 г., м. 02.2018 г., м. 09.2019 г., м. 10.2019 г. и м. 01.2020 г. в общ размер на 655, 07 лв. и вместо него съдът постановява: отхвърля жалбата на "М. 2012" ЕООД, срещу Ревизионен акт № Р-22002320004224-091-001/30.06.2021 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на ревизионен акт № П-22002321117718-003-001/07.07.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - София, потвърден с Решение № 1411/13.09.2021 г. на директора на дирекция "ОДОП" - София в частта на увеличението на декларирания финансов резултат на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във вр. с чл. 10 и чл. 26, т. 2 от ЗКПО за данъчен период 2018 г. със сумата от 225 000 лв. и установен дължим корпоративен данък в размер на 22 500 лв. и съответната лихва за забава в размер на 4 569, 12 лв., както и в частта на начислените лихви за забава за данъчните периоди по ЗДДС м. 11.2017 г., м. 02.2018 г., м. 09.2019 г., м. 10.2019 г. и м. 01.2020 г. в общ размер на 655, 07 лв. За да приеме този правен резултат, съдът излага следните мотиви:

В обжалваното решение, постановено в производството по чл. 226 АПК, съдът е мотивирал извод за незаконосъобразност на РА както в частта по ЗДДС, така и в тази по ЗКПО. Приел е, че са налице достатъчно и кореспондиращи помежду си доказателства за реалното изпълнение на доставките по изброените фактури, което дискредитира тезата на приходните органи, че разходите по тях не са документално обосновани. Решението в обжалваната част е неправилно. Основателен е касационният довод, че съдът не е изложил съображения във връзка с извършеното от ревизиращите увеличение на декларирания финансов резултат на "М. 2012" ЕООД на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО във вр. с чл. 10 и чл. 26, т. 2 от ЗКПО за данъчен период 2018 г. със сумата от 225 000 лв., като последица от което е установен корпоративен данък в размер на 22 500 лв. и лихва за забава в размер на 4 569, 12 лв., както и в частта на начислените лихви за забава за данъчните периоди по ЗДДС м. 11.2017 г., м. 02.2018 г., м. 09.2019 г., м. 10.2019 г. и м. 01.2020 г. Принципно правилно АССО е приел, че съобразно чл. 26, т. 2 вр. чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на Закона за счетоводството, отразяващ вярно стопанската операция. Игнорирани от инстанцията по същество са установяванията на приходните органи, че по счетоводна сметка 692 "Разходи за глоби и неустойки" от "М. 2012" ЕООД е осчетоводен разход за неустойка в размер на 225 000 лв. във връзка със закъсняло плащане по договор от 04.10.2016 г., сключен с "В. М." ЕООД. По отношение на така осчетоводения разход не са представени доказателства, въз основа на които да се формира извод, че съответства на дефиницията по чл. 10, ал. 1 ЗКПО. Основателен е доводът на касатора, че отразяването на съответната сума като разход за неустойка не може да замести липсата на първичен счетоводен документ. Съгласно чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО за целите на определяне на данъчния финансов резултат, когато в този закон е посочено, че разход (загуба) не е признат за данъчни цели, с този разход (загуба) се увеличава счетоводният финансов резултат в годината на счетоводното отчитане на разхода (загубата) и не се преобразуват счетоводните финансови резултати (СФР) през следващите години. В тази връзка декларираният СФР за 2018 г. на основание чл. 23, ал. 2, т. 1 от ЗКПО, във вр. с чл. 26, т. 2 от ЗКПО правилно е увеличен със сумата от 225 000, 00 лв. като е установен корпоративен данък в размер на 22 500, 00 лв., както и съответната лихва за забава в размер на 4 569, 12 лв. За данъчните периоди по ЗДДС м. 11.2017 г., м. 02.2018 г., м. 09.2019 г., м. 10.2019 г. и м. 01.2020 г. органите по приходите не са извършили корекции на резултата по ЗДДС, но са начислили лихви за забава при констатация, че от ревизирания търговец дневниците за покупки са включени кредитни известия, които не са издадени от доставчиците, както и кредитни известия, издадени в по-ранен период от този на отразяването им. Първостепенният съд е съобразил, че от "М. 2012" ЕООД не са посочени доказателства, опровергаващи фактическите констатации и изводи на органите по приходите. Позовал се е на разпоредбите на чл. 124, ал. 4 и ал. 5 от ЗДДС, определящи, че регистрираното лице е длъжно да отрази получените от него кредитни известия в дневника за покупки за данъчния период, през който са издадени и именно при неотразяването на кредитните известия получени от задълженото лице или по-късното им в дневниците за покупки се дължи лихва от датата на подаването на справка-декларация за периода, който е следвало да бъдат отразени до подаването на справка-декларация за периода, в който са отразени. При тези мотиви изводът на АССГ за незаконосъобразност на РА в посочената част е необоснован.

2) Решение № 92 от 30.01.2023 г., по адм. дело № 213/2022 г. по описа на Административен съд – София-област е отменено с решение № 10438 от 1.11.2023 г. по адм. дело № 2512/2023 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отменя по жалба на "Г и В" ООД Ревизионен акт № Р-22002320002614-091-001/24.09.2021 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция за приходите София, в частта потвърдена с Решение № 1898 от 16.12.2021 г. на Директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" София при Централно управление на НАП, с който са установени допълнителни задължения за данък добавена стойност по ЗДДС в размер на 73 097,64 лв. и съответните лихви в размер на 41 277,42 лв. и корпоративен данък по ЗКПО в размер на 36 548,82 лв. и лихви в размер на 18 934,81 лв. за 2015 и 2016 години. За да приеме този правен резултат, съдът излага следните съображения:

По ЗДДС: Съдът е приел, че предметът на процесните доставки - резервни части за МПС и ремонтни услуги на МПС, предполага от една страна доставчиците да разполагат със стоки от същия вид и количество, а от друга - с необходимия технически и кадрови ресурс да изпълнят ремонтните услуги. Според съда доставчиците не са ангажирали доказателства, нито че са разполагали със стоки от същия вид и количество като процесните, нито че са разполагали с необходимия технически и кадрови ресурс да извършат процесните доставки на стоки и услуги. Съставът на АССО е стигнал до извод, че доставчикът не е ангажирал доказателства за произход на стоките и за наличие на обект, където стоките се съхраняват. Счел е, че представените приемо-предавателни протоколи единствено преповтарят съдържанието на фактурите, без да е посочено място на предаване на стоките, използвано ли е транспортно средство и какво, за чия сметка е извършен транспортът. Не били ангажирани и доказателства, че доставчиците разполагат с лица, притежаващи нужната квалификация да извършат ремонтни услуги на МПС. Нито един от доставчиците не бил декларирал като предмет на дейност "Ремонт и поддържане на други превозни средства" с код 33.17 от Класификатора на икономическите дейности /КИД/ на Националния статистически институт/НСИ/, нито е декларирал, че извършва търговска дейност в обект - автосервиз. По ЗКПО: Според първоинстанционния съд органите по приходите правилно били приели, че не е доказано обстоятелството, че фактурите, издадени от горепосочените дружества, документират реално извършени продажби на стоки и услуги, съответно отразяват вярно стопанските операции. С тези мотиви АССО е отхвърлил жалбата срещу РА. Решението е неправилно при следните мотиви: По ЗДДС: Принципно правилно първоинстанционният съд е приел, че разпоредбите на чл. 68, ал. 1 и ал. 2 ЗДДС обуславят възникването на правото на приспадане на данъчен кредит от кумулативното осъществяване на елементите на регламентирания в ЗДДС сложен фактически състав, който наред с притежаването на данъчния документ по чл. 71, т. 1 от ЗДДС, включва и установяването на реалното получаване на стоките или извършването на услугите по облагаемата доставка - арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 от ЗДДС, както и последващото им използване в облагаемата дейност на търговеца. Необходимостта от установяване на обективното извършване на доставките не се отрича от СЕС и в Решението от 21.06.2012 г. по съединени дела С-80/11 и С-142/11, който в своята практика многократно подчертава, че националният съдия следва да осъществи конкретна преценка на всички събрани в производството пред него доказателства и въз основа на тях да формира изводите си за наличието или липсата на реална доставка. Това негово разбиране е отново застъпено в Решение от 31.01.2013 г. по дело С-643/11, съобразно което "Правото на Съюза, както и принципите на данъчен неутралитет, на правна сигурност и на равно третиране допускат на получател на фактура да се откаже право на приспадане на ДДС, платен за получена доставка, по съображение, че липсва действително извършена облагаема сделка". Материално правните предпоставки за възникването на правото на приспадане са формулирани нееднократно в съдебната практика на ВАС, а и тази на СЕС. Както е посочено и в т. 25 от Решение от 13 февруари 2014 г. по дело С-18/13 на СЕС /а и в редица други/ "Освен това от текста на член 168, буква а) от Директива 2006/112 следва, че за да се ползва от правото на приспадане, е необходимо, от една страна, заинтересуваният да бъде данъчнозадължено лице по смисъла на тази директива, и от друга страна, стоките или услугите, на които се основава това право, да се използват впоследствие от данъчнозадълженото лице за целите на собствените му облагаеми сделки, а нагоре по веригата тези стоки или услуги трябва да бъдат доставяни от друго данъчнозадължено лице (вж. Решение по дело Боник, посочено по-горе, точка 29 и цитираната съдебна практика). Следователно, ако

тези условия са изпълнени, приспадането по принцип не може да бъде отказано. ". Преценката относно това дали са налице тези условия /в частност спорните такива в процеса относно доставянето на стоките, респ. услугите/ се прави от съда в съответствие с правилата за доказване, установени в националното право. Що се касае до формалните предпоставки за правото на приспадане, то те са дефинирани например в т. 29 от Решение 15 септември 2016 г. на СЕС по дело C-518/14 по следния начин: "от член 178, буква а) от Директива 2006/112 следва, че упражняването му зависи от притежаването на фактура, съставена в съответствие с член 226 от тази директива (вж. в този смисъл решения от 1 март 2012 г., *Kopalnia Odkrywkowa Polski Trawertyn P. Granatowicz, M. W. Niesiewicz*, C-280/10, EU:C:2012:107, т. 41 и от 22 октомври 2015 г., *PPUH Stehcemp*, C-277/14, EU:C:2015:719, т. 29). ", в която връзка е и разрешението дадено с Решение от 8 май 2013 г. по дело C-271/12 на СЕС. Установяването на всички посочени кумулативни предпоставки е изцяло в доказателствена тежест на лицето, което претендира правото, съобразно общите правила на чл. 154, ал. 1 от ГПК, а и практиката на ВАС и на СЕС. При справяне с така възложената му доказателствена тежест, ще стои въпросът за добросъвестността на получателя в аспекта на извършена измама/респ. злоупотреба с права и неговото знание и/или участие, безспорно доказателствената тежест за установяването на които обстоятелства стои изцяло в данъчната администрация. Именно това са били обстоятелствата в главното производство при които е постановено Решение от 21 юни 2012 г. по съединени дела C-142/11 и C-80/11, а именно "че, първо, сделката, с която се обосновава правото на приспадане, е извършена видно от съответната фактура и второ, тази фактура съдържа данните, изисквани от Директива 2006/112, поради което са изпълнени предвидените в тази директива процесуални и материалноправни условия за възникването и упражняването на правото на приспадане" /т. 44 и т. 52/. Но също така е вярно и че обезпечеността на доставчиците – материално-техническа и кадрова не е предпоставка за правото на данъчен кредит и в този смисъл е и съдебната практика на СЕС – решение по дело C-324/11 (*Gabor Toth*), решение по съединени дела C-80/11 и C-142/11 (*Mahageben kft и Peter David*) и решение C-18/13 ("Макс Пен"), която е възприета и в решенията на ВАС, съгласно която липсата на обезпеченост на доставчика не може да рефлектира върху правото на данъчен кредит за получателя по доставките, освен ако приходната администрация или съда не установят, че е налице данъчна измама с участието и/или със знанието на получателя по доставките. Неспазването от прекия или предходен доставчик на изискванията на специалните закони (виж по аналогия Решение по дело C-329/18, СЕС), при установено предаване на стоката и последващата ѝ реализация за целите на икономическата дейност на получателя, също не влияе на правото на приспадане на данъчен кредит за получателя. Всъщност съгласно мотивите на първостепенния съд правото на приспадане на данъчен кредит е отказано по съображения, че не се установява материална, кадрова и техническа обезпеченост на издателите на процесните фактури. Тези обстоятелства обаче преди всичко не касаят главния факт на доказване – фактическото предаване на стоките по фактурите, респ. извършването на услуги. Тези обстоятелства биха били от значение за спора при евентуално наличието на представени от страна на приходните органи обективни данни за налична схема за данъчна измама, в която ревизираното лице да участва, т. е. да му са му били известни обстоятелства за некоректно поведение на прекия му доставчик спрямо фиска, за неизпълнението на фискалните му задължения и за намерение за увреда на публичния фискален интерес. Само поради посочените по-горе съображения, не може да се ограничи правото на получателя по доставка на стока и услуга да приспадне данъчен кредит, ползвани за целите и в икономическата му дейност, при липса на данни за данъчна измама /виж решение на СЕС по дело C-18/13, което няма пречка да се приложи и при доставки на стоки/. Материалната, техническа и кадрова обезпеченост на доставчика не е достатъчно основание да се откаже данъчно предимство на получателя по облагаема доставка, което следва и от т. 46 - 53 от Решението на СЕС по дело C-342/11, според което, когато "доставката не е извършена между посочените във фактурите страни, проверката дали самият издател на фактурата е осъществил въпросната сделка е предпоставена от наличието на конкретни улики за наличието на измама, предоставени от данъчния орган". В решението си от 21.06.2012 г. по съединени дела C-80/11 и C-142/11 г., СЕС е приел, че чл. 167, чл. 168, буква а), чл. 178, буква а) и чл. 273 от Директива 2006/112 трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална практика, съгласно която данъчният орган отказва да признае право на приспадане, поради това, че данъчнозадълженото лице не се е уверило, че издателят на фактурата за стоките, във връзка с които се иска

упражняване на това право, има качеството на данъчнозадължено лице, разполагал е със стоките, предмет на доставката, бил е в състояние да ги достави и е изпълнил задълженията си за деклариране и за внасяне на данъка върху добавената стойност, или поради това че въпросното данъчнозадължено лице не притежава други документи, освен фактурата, от които да е видно съществуването на посочените обстоятелства, макар да са изпълнени предвидените в Директива 2006/112 процесуални и материалноправни условия за упражняването на правото на приспадане и данъчнозадълженото лице да не разполага с данни за евентуални нарушения или измама от страна на въпросния издател. В т. 65 от решението е прието, че "... като налага на ДЗЛ изброените в т. 61 изисквания, при чието неизпълнение може да бъде отказано право на приспадане - данъчната администрация прехвърля, собствените си контролни задължения върху данъчнозадължено лице". Това задължение на органа по приходите се извежда и от т. 52 от решението в която е посочено, че "... право на приспадане може да бъде отказано само ако се установи, въз основа на обективни данни, че съответното данъчнозадължено лице е знаело или е трябвало да знае, че сделката, с която обосновава правото си на приспадане, е част от данъчна измама, извършена от доставчика или от друг стопански субект нагоре по веригата на доставки". Такава установеност не е налице в процесния случай, което е в доказателствена тежест на приходните органи предвид обстоятелството, че отказът от право на приспадане е изключение от основния принцип, какъвто се явява това право. В контекста на цитираната по-горе практика на СЕС, от значение е и поведението на ревизираното лице, а и на преките му доставчици, които в случая с факта на начисляване и деклариране на ДДС по тях, на влягане и използване на предмета на фактурите в независимата им икономическа дейност, обстоятелства, които се установяват още от доказателствата, събрани в хода на ревизията, а и от заключението на съдебно-счетоводната експертиза, не само не доказва данъчна измама, но и не дава индиции за такава. В хода на ревизията са представени както процесните фактури, така и вторични счетоводни документи, установяващи реалното изпълнение на процесните доставки на стоки – резервни части и ремонтни услуги на МПС. Представени са работни карти и протоколи, които съответстват на първичните счетоводни документи. Представени са и доказателства за разплащане, както и за надлежното счетоводно отразяване на доставките вкл. и при доставчиците, което е потвърдено и посредством приетото по делото заключение на вещото лице. Следва да се посочи, че наличието или липсата на договор е от значение за облигационните отношения между дружествата, като не може да обоснове отказ на данъчен кредит. Изложеното дава основание на настоящия касационен състав да приеме, че дружеството е ангажирано писмени доказателства срещу констатациите в ревизионния акт и в подкрепа на твърденията си за реалност на процесните доставки. С оглед изложеното, доказателствата, преценени в тяхната съвкупност, обосновават извод за наличие на реални стопански операции между ревизираното лице и процесните доставчици. По ЗКПО: С оглед направения извод от органите по приходите за липса на реални доставки по издадените фактури от горепосочените доставчици счетоводният финансов резултат на дружеството за 2015 и 2016 г. е преобразуван в посока увеличение на основание чл. 26, т. 2 от ЗКПО. Цитираната правна норма предвижда, че за данъчни цели не се признават разходи, които не са документално обосновани по смисъла на този закон. Съгласно чл. 10, ал. 1 от ЗКПО счетоводен разход се признава за данъчни цели, когато е документално обоснован чрез първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч., отразяващ вярно стопанската операция. Текстът на цитираната разпоредба ясно дефинира, че за да бъде третиран като документално обоснован един счетоводно отчетен разход, материалният данъчен закон изисква за целите на данъчното облагане да са налице две кумулативно изпълнени изисквания. Първо – да е налице първичен счетоводен документ, отговарящ на изискванията на приложимия счетоводен закон. Едновременно с това като второ условие законът изисква този документ да отразява вярно стопанската операция. От изложените в частта по ЗДДС съображения се налага изводът, че в случая РЛ е отчетело разходи по фактури, които отразяват вярно стопанските операции, което означава, че е изпълнено изискването на чл. 10, ал. 1 от ЗКПО. В тази връзка следва да се приеме, че е налице документална обоснованост на стопанските операции, поради което и разходите са признати за данъчни цели. В обобщение не до тези изводи е достигнал първоинстанционният съд, поради което и решението на Административен съд – София-област се явява незаконосъобразно, поради необосноваността му и неправилно приложение на материалния закон (касационни основания по смисъла на чл. 209, т. 3 от АПК), и следва да се отмени и вместо него да се постанови ново решение по съществото на

спора, с което да се отмени РА като незаконосъобразен.

3) Решение № 191 от 4.03.2021 г., по адм. дело № 443/2020 г. по описа на Административен съд – София област е отменено с решение № 9044 от 4.08.2021 г. по адм. дело № 4751/2021 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отхвърля жалбата на "Ф. к. х." АД, срещу Решение № 244-ТП от 2.04.2020 г. на Комисията за финансов надзор. За да се произнесе в този смисъл, съдът е съобразил следните доводи:

Решението е неправилно като краен правен резултат. Въпреки установения порок в съдържанието на съдебния акт, изразяващ се в липсата на собствен правен анализ, той не е съизмерим с пълно отсъствие на мотиви или със съществено нарушение на чл. 172а, ал. 2 АПК, доколкото е налице установеност на фактите и е изразена воля на съда по предмета на спора от материалноправна страна. Спорът пред касационната инстанция се концентрира върху приложението на материалния закон. Неоснователен е доводът на КФН за неправилно вписване в коригираното търгово предложение на датата на подаването му вместо тази на първоначалната регистрация на предложението, черпен от тезата, че датата на регистрация на търговото предложение не подлежи на промяна при внасяне на коригирано търгово предложение. Безспорно е, че последващото подаване на коригирано търгово предложение не променя датата на първоначалното търгово предложение. Поправеното предложение се инкорпорира в първоначално регистрираното и двете предложения формират съдържателно единство. Датата на обосновката е обусловена от датата на първоначалното търгово предложение – 24.01.2020 г., като вписването в коригираното търгово предложение на датата на подаването му – 19.03.2020 г., не води до промяна и на датата на обосновката, противно на твърденията на касатора. С други думи, датирането на коригираното предложение не се отразява на обосновката, за която е меродавна датата на първоначалното търгово предложение – чл. 20, ал. 2 Наредба № 41/2008 г. В този смисъл е и цитираната в касационната жалба съдебна практика. Посочената в коригираното предложение дата на регистрирането му в КФН кореспондира на формулировката на заглавната страница: "Датата на регистрация на настоящото коригирано търгово предложение в Комисията за финансов надзор е 19.03.2020 г.". В случая не се установява визираното в административния акт несъответствие в съдържанието на предложението, поради което изводите на първостепенния съд в тази част са законосъобразни. Съответна на доказателствата по делото и на материалния закон е и преценката на съда за наличие на доказателства, удостоверяващи в достатъчна степен ангажиментите на "Ц. к. б." АД за финансиране придобиването на акциите, които търговият предложител не притежава и иска да придобие на посочената в коригираното търгово предложение цена за акция. От съдържанието на приложената към коригираното предложение банкова референция е видно, че при одобрение на търговото предложение от страна на регулаторния орган банката се ангажира да финансира придобиването на акциите до конкретно посочената в документа сума. Действително, представената пред КФН референция не е датирана, което обстоятелство е пречило проверката на органа за съответствието ѝ с изискването на чл. 24, ал. 3, т. 3 Наредба № 13/2003 г. - в случаите на издадена временна забрана документите, доказващи наличието на средства за финансиране на търговото предложение следва да са издадени към датата, предхождаща внасянето на коригираното търгово предложение. Правилно обаче съдът е зачел представеното по делото Удостоверително писмо изх. № 45058/13.04.2020 г. от "Централна кооперативна банка" АД, с което се потвърждава валидността на поетия с банковата референция финансов ангажимент и се удостоверява датата на издаването ѝ – 18.03.2020 г. Издаденото след постановяване на административния акт удостоверително писмо попада в обхвата на чл. 142, ал. 2 АПК, поради което законосъобразно при преценката за съответствието на акта с материалния закон съдът се е позовал на удостоверените с него факти. С оглед горното следва да се приеме, че търговият предложител е доказал, че разполага с цялата сума, необходима му за заплащане на всички акции, както и че разполага с тези средства към най-близката дата, предхождаща внасянето на коригираното търгово предложение. По отношение на останалите посочени в решението на КФН фактически основания за налагане на окончателна забрана за публикуване на търговото предложение, изводите на съда са неправилни. С издаването на временна забрана за публикуване на регистрираното на 24.01.2020 г. търгово предложение КФН е изисквала от предложителя да представи конкретна допълнителна информация и да отстрани констатираните несъответствия в предложението. При липса на данни за обжалването му, решението по чл. 152, ал. 1 ЗППЦК е влязло в сила и представлява стабилен административен акт. Изхождайки от характера и

функцията на коригираното търгово предложение то следва да съдържа коригирани данни и информация съобразно дадените от КФН указания. Съответно – длжимата от Комисията проверка на коригираното предложение се концентрира върху изпълнението на процесните указания и съответствието на корекциите с нормативната уредба. Относно елементите от съдържанието на търговото предложение, по които КФН не е указала промяна, респ. не са предмет на решението за временна забрана, изменението им по собствена инициатива на търговия предводител е недопустимо, доколкото те са вече имплицитно валидирани (одобри) от регулатора с оглед резултата от първоначалната проверка на предложението. Целта на предшествашата окончателното произнасяне на КФН временна забрана и на акта по чл. 152, ал. 1 ЗППЦК е да се отстранят единствено посочените от регулатора непълноти и несъответствия в регистрираното търгово предложение. Следва да се отбележи, че в придружителното писмо изх. № 15-00-2/20.02.2020 г., с което предложителят е уведомен за Решение № 155-ТП/20.02.2020 г., Комисията изрично е акцентирала, че "В съдържанието на коригираното търгово предложение следва да се отстранят единствено конкретно посочените несъответствия, както и да не се променя датата на обосновката на цената." По силата на чл. 150, ал. 1, т. 2 ЗППЦК търговото предлагане се осъществява в съответствие с принципа за предоставяне на достатъчно време и информация на акционерите в дружеството за точна оценка на предложението и вземане на обосновано решение относно приемането му. Комисията може мотивирано да издаде окончателна забрана за публикуване на търговото предложение само, ако предложението и приложенията към него не отговарят на изискванията на този закон и на актовете по прилагането му или по друг начин интересите на акционерите са накърнени – чл. 153, ал. 2 ЗППЦК. Основателен е доводът на касатора, че промяната в размера на събираната от инвестиционния посредник такса от 6 лева в търговото предложение на 20 лева в коригираното търгово предложение, без да са давани указания от Комисията за корекция в тази насока, е необосновано висока и накърнява интересите на миноритарните акционери. Принципните съждения на съда относно тарифата на упълномощения инвестиционен посредник (ИП) са верни сами по себе си, но в случая порокът на коригираното търгово предложение се изразява в неправомерна промяна на първоначално оповестената такса, събирана от директно приелите при ИП търговото предложение акционери. При липса на указания за корекция на заложената в търговото предложение такса от 6 лева, посочването ѝ в коригираното търгово предложение в над трикратно завишен размер правилно е преценено от КФН като необосновано и засягащо интересите на миноритарните акционери, които притежават малък брой акции, отчитайки предложената цена на акция и разходите им по продажбата. Касационната инстанция намира за недопустимо и извършването на промяна на модела на приложения в търговото предложение метод за определяне на справедлива цена на акциите, т. к. КФН не е давала указания в тази посока. В подаденото на 24.01.2020 г. търгово предложение по отношение на обосновката на предлаганата цена "Ф. К. Х." АД е използвал метода "Дисконтирани парични потоци", модел – дисконтирани парични потоци на дружеството (FCFF) съгласно Приложение № 2 – чл. 8, ал. 3, т. 2 Наредба № 41/2008 г. В коригираното търгово предложение от 19.03.2020 г. този модел е заменен с друг – дисконтирани парични потоци на собствения капитал (FCFE) съгласно Приложение № 1 – чл. 8, ал. 3, т. 1 от същата Наредба. При проверката на първоначалното търгово предложение КФН не е установила необходимост от промяна на приложения модел, респ. – не е указвала на предложителя да извърши подобна корекция. В решението за временна забрана по чл. 152, ал. 1 ЗППЦК само са констатирани конкретни неточности при прилагането на избрания модел дисконтирани парични потоци на дружеството (FCFF), поради което на предложителя е указано цената на една акция по този модел да бъде преизчислена съобразно направените бележки, с оглед коректното му прилагане. Вместо да изпълни указанията на Комисията, дружеството е заменило използвания в търговото предложение от 24.01.2020 г. оценъчен модел с друг. Съдът необосновано е счел промяната за правомерна, позовавайки се на заключението на вещото лице, което по същество е дало експертно становище по неправилно допуснат правен въпрос относно съответствието на приложения в коригираното търгово предложение модел (FCFE) с нормативната уредба. Безкритично са ценени и свидетелските показания, в които се твърди, че смяната на модела е обоснована и необходима за правилното представяне на дейността на дружеството, без да е отчетен фактът, че свидетелят е изготвил спорното предложение. Изводите на съда за отсъствие на соченото в решението на КФН самостоятелно основание за постановяване на окончателна забрана са в противоречие с

материалния закон. Според свидетелските показания в коригираното търгово предложение е използвана актуална информация към момента на подаването му, т. е. финансови и други данни след датата на първоначалното предложение. Както се посочи по-горе, датата на обосновката на предлаганата цена се преценява към момента на подаване на търговото предложение – 24.01.2020 г., а не към датата на регистрация на последващото коригирано предложение. При това положение обосновката на предлаганата цена, респ. – изчисляването на справедливата стойност на акциите в коригираното търгово предложение, не отговаря на нормативните изисквания и обуславя упражненото от регулаторния орган правомощие по чл. 153, ал. 2 ЗППЗК. Изложеното мотивира заключение за законосъобразност на оспорения индивидуален административен акт. Достигайки до обратния извод, първоинстанционният съд е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено, а делото – решено по същество от касационната инстанция, като се отхвърли оспорването на издадената окончателна забрана за публикуване на търговото предложение.

4) Решение № 272 от 16.03.2022 г., по адм. дело № 567/2021 г. по описа на Административен съд – София област е отменено с решение № 742 от 24.01.2023 г. по адм. дело № 3509/2022 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановява, че отхвърля жалбата на Т. Д., в качеството ѝ на ЕТ "Д. - Т. Д.", против Ревизионен акт № Р-22002320001821-091-001/5.02.2021 г., издаден от органите по приходите при ТД на НАП София, в потвърдената част с Решение № 659/22.04.2021 г. на директора на Дирекция "ОДОП" София при ЦУ на НАП, по отношение на допълнително установените задължения за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ за 2015 г., 2016 г., 2017 г. в общ размер на 6 800, 23 лв. и лихви за просрочие в общ размер на 2 552, 27 лв. За да приеме този правен резултат, съдът излага следните съображения:

След извършената проверка на обжалвания съдебен акт, настоящата касационна инстанция приема, че решаващият съд не е съобразил установената фактическа обстановка и доказателствата в тяхната съвкупност. Спорните правни въпроси по делото са формулирани точно в мотивите на решението, но при тяхното последващо разрешаване са взети предвид само ангажираните от страна на жалбоподателя в хода на съдебното производство писмени документи и свидетелски показания. С оглед на това, крайното заключение на първоинстанционния съд за незаконосъобразност на процесния РА е неправилно. Доводите в касационната жалба са основателни, като следва да се допълни и прецизира следното във връзка с предмета на делото и точното приложение на закона: Предмет на правния спор е данъчното третиране на част от разходите за амортизации на три броя АТВ, декларирани от ЕТ "Д. - Т. Д." като намаления на финансовите резултати по реда на чл. 54, ал. 1 ЗКПО (5 062, 50 лв. за 2015 г., 20 250 лв. за 2016 г., 16 450 лв. за 2017 г. и 9 050 лв. за 2018 г.) и съответно, доколко изводите на ревизиращия екип и първоинстанционния съд в тази насока са правилни и обосновани от гледна точка на приложимата правна уредба и събраните доказателства. Касационният ответник не излага доводи по отношение на резултатите от извършената проверка по прихващане и възстановяване, приключила с АПВ № П-22002315183836-004-001/10.11.2015 г. Вследствие от констатациите и изводите на органите по приходите за неправомерно ползване на данъчен кредит при покупката на спорните активи, ЕТ е било поканено да коригира доброволно декларирания данъчни стойности по ЗДДС. Обстоятелствата в тази насока не са разгледани при установяването на фактите по делото или в мотивите на обжалваното съдебно решение. Така покупките на АТВ са отразени без право на приспадане на данъчен кредит на 06.11.2015 г. в подадените коригиращи СД по ЗДДС с вх. № 233421502852689 за м. 07.2015 г. и вх. № 233421502853605 за м. 09.2015 г. Подробно описание на фактите е направено в РА и потвърдителното решение на директора на Дирекция "ОДОП" София (стр. 7). В продължение на изложеното, в РД са налице и констатации, че през ревизираните периоди от ЕТ са извършени освободени доставки/продажби на два от спорните активи, по фактура № 19/25.04.2017 г. на стойност 9 500 лв. и фактура № 28.07.03.2018 г. на стойност 8 000 лв., за което не е начислен ДДС на основание чл. 50, ал. 1, т. 2 ЗДДС. Нормата на чл. 54, ал. 1 ЗКПО регламентира признаването на годишните данъчни амортизации с цел коректно определяне на данъчния финансов резултат. Съгласно т. 2 от Счетоводен стандарт 4 "Отчитане на амортизации", амортизируем актив е дълготраен материален или нематериален актив, който се очаква да бъде използван през повече от един отчетен период, има ограничен срок на годност и се държи от предприятието за целите на производството или доставката на стоки или услуги, за отдаване по наем или за други административни цели. Доказателствената тежест за установяване основанията за признаване на счетоводните разходи и съответно на данъчните амортизации е на

ревизираното лице, тъй като то извлича благоприятни правни последици. При ревизията е установена датата на придобиване на активите (видно от представените фактури № 1000017234/13.05.2015 г., № 1000018224/1.09.2015 г. и № 1000018396/16.09.2015 г., издадени от "М." ЕООД) и тяхното отразяване в данъчния амортизационен план на ЕТ, но не са представени преки доказателства от ревизираното лице, че същите са използвани за стопански цели или участват при формиране на себестойността на предлаганите туристически услуги. При разрешаване на повдигнатия правен спор неправилно първоинстанционният съд е кредитирал единствено писмените документи, представени едва в хода на съдебното производство с молба от 5.08.2021 г. С цел опровергаване на изводите на органите по приходите са представени Заповед № 1/30.09.2015 г. за въвеждане в експлоатация и определяне предназначението на активите, протокол от 30.09.2015 г. "за нормиране разхода на гориво", регистър на отдавани МПС и фактури за сервизно обслужване, издадени от "М." ЕООД. Действително, не е въведена процесуална забрана за приемане на посочените документи като доказателства по делото, но същите са непротивопоставими на трети лица предвид частния им характер, освен ако не са с достоверна дата. На основание чл. 181 ГПК вр. с § 2 ДР ДОПК, представените документи нямат обвързваща сила по отношение данъчния орган и съда и последният е следвало да установи тяхната достоверност и действителност чрез съпоставка с останалия доказателствен материал и фактите по делото. Невъзможността съответните документи да бъдат обвързани по логичен и безпротиворечив начин със счетоводството на ревизираното лице е очевидна индиция за тяхното съставяне за целите на обжалването. За да се начислят и признаят разходи за данъчни амортизации по отношение придобити материални активи следва да се установи, че последните се използват и носят икономическа изгода по арг. от разпоредбата на чл. 59, ал. 1 ЗКПО. Жалбоподателят не е успял да опровергае констатациите и изводите на органите по приходите и да докаже по несъмнен начин релевантния факт за разрешаване на спора. Поради изложеното е излишно да бъдат обсъждани показанията на разпитаните свидетели, към които решаващият съд само е реферирал в края на решението. Не е достатъчно материалните активи да бъдат заведени в данъчния амортизационен план или да се твърди, че същите служат по предназначение на търговеца, което в случая е изпълнено само формално. Необходимо е реално използване в стопанската дейност в съответствие с нормите на чл. 58, ал. 1 и чл. 59, ал. 1 ЗКПО и СС 4 "Отчитане на амортизации". По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че е налице основание за отмяна по чл. 209, т. 3 АПК на обжалвания съдебен акт. Доколкото делото е изяснено от фактическа и правна страна на основание чл. 222, ал. 1 АПК, касационната инстанция следва да разреши спора по същество, като постанови ново решение, с което жалбата на ЕТ срещу РА № Р-22002320001821-091-001/5.02.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП София, в потвърдената част с Решение № 659/22.04.2021 г. на директора на Дирекция "ОДОП" София при ЦУ на НАП, да бъде отхвърлена като неоснователна.

5) Решение № 1395 от 20.11.2019 г. по адм. дело № 706/2019 г., по описа на Административен съд София – област е отменено с решение № 5868 от 20.05.2020 г. по адм. дело № 14553/2019 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отменя ревизионен акт № Р-22002318002366-091-001/17.12.2018 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП - София, потвърден с решение № 357 от 27.02.2019 г. на директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика" - София при ЦУ на НАП, в оспорената част на установените задължения по ЗДДС в размер на 40 442, 00 лв. – главница и лихви за просрочие – 5 063, 73 лв., в резултат на отказано право на данъчен кредит за данъчни периоди м. 07 и м. 11 на 2017 г. по фактури, издадени от доставчиците "К. Б." ЕООД и "К. Б. 2017" ЕООД. За да се произнесе в този смисъл, съдът е съобразил следните твърдения:

За да отхвърли жалбата на "С." ЕООД, административният съд е приел, че РА е издаден от компетентен орган, в установената форма и при липса на съществени нарушения на административнопроцесуалните правила, като същият е материално законосъобразен. Обсъдил е представените и ангажираните доказателства и е приел за недоказан факта на извършване на облагаеми доставки на стоки. При съобразяването на горните обстоятелства, съдът е приел РА за законосъобразен и е отхвърлил жалбата на дружеството. Решението е неправилно. В РА, след извършени насрещни проверки на доставчиците, основните констатации, обосноваващи отказа на право на данъчен кредит са свързани с неустановяване на материалната, техническа и кадрова обезпеченост. Съдебната практика на СЕС и ВАС безпротиворечиво приема, че не може

получателят да отговаря за действията, респ. бездействията на своите доставчици, включително да доказва тяхната обезпеченост за извършване на доставките. В този смисъл са решенията по дела С-80/11, С-142/11, С-285/11, С-324/11, С-18/13 и др. на СЕС. Получателят по доставка, за да упражни правото на данъчен кредит е длъжен да установи всички положителни факти, за да докаже реалността на доставката, но от него може да се изисква да представи само тези доказателства, които са съставени заедно с прекия доставчик и са двустранно подписани. Всички други, които изхождат само от доставчика, каквито са тези за неговата обезпеченост да изпълни доставката, както и относно счетоводното отчитане на доставките при него, не може да се вменява в тежест на получателя по доставката да ги доказва. За да бъде признато на данъчно задълженото лице правото да приспадне начисления му ДДС, е необходимо то да притежава данъчен документ /фактура/, съдържащ изискуемите от закона реквизити, данъкът да е начислен във фактурата във връзка с осъществена облагаема доставка, стоката да е използвана за следващите облагаеми доставки на получателя. В тежест на лицето, претендиращо това право, е да докаже изброените предпоставки. По принцип, когато те са доказани, правото на приспадане следва да бъде признато. От друга страна, административните и съдебни органи следва да откажат да признаят право на приспадане, ако въз основа на обективни данни се установи, че се прави позоваване на това право с измамна цел или с цел злоупотреба /решение на СЕС от 6 декември 2012 г. по дело С-285/11, Боник, т. 44/. В случая посочените по-горе предпоставки са доказани от жалбоподателя. В чл. 6, ал. 1 от Закона за счетоводството са посочени задължителните реквизити, които следва да съдържа първичният счетоводен документ, адресиран до външен получател, какъвто документ безспорно представлява фактурата. Това са: 1. наименование и номер на документа, съдържащ само арабски цифри; 2. дата на издаване; 3. наименование или име, адрес и единен идентификационен код по Булстат или единен граждански номер или личен номер на чужденец на издателя и получателя; 4. предмет, натурално и стойностно изражение на стопанската операция. Съгласно приетото заключение от извършената съдебно-счетоводна експертиза, за извършените доставки са издадени фактури, отговарящи на изискванията на чл. 114 ЗДДС, в които данъкът е посочен на отделен ред, начислен е по реда на чл. 86 ЗДДС. Фактурите са издадени от регистрирани по ЗДДС лица, като получателят също отговаря на това изискване. Редовността на воденото от ревизираното лице счетоводство е констатирано и от ревизиращите. Вещото лице е установило, въз основа на представените счетоводни справки, че разходите по фактурите са осчетоводени като разходи за бъдещи периоди, с цел ремонт на цеха на дружеството. Плащането по фактурите е осъществено по банков път.

б) Решение № 1360 от 10.11.2023 г., по адм. дело № 710/2023 г. по описа на Административен съд-София-област е отменено с решение № 5580 от 8.05.2024 г. по адм. дело № 14/2024 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отменя Ревизионен акт (РА) № Р-29002921006621-091-001/23.12.2022 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП "Големи данъкоплатци и осигурители", потвърден с Решение № 374/24.03.2023 на Директора на Дирекция "ОДОП" – София. За да приеме този правен резултат, съдът е изложил следните мотиви: Основателни са доводите в касационната жалба за неправилност на решението, поради нарушение на материалния закон и необоснованост. По отношение на установени задължения за КД за 2015 г. и 2016 г. и лихви, в резултат на частично непризнаване на отчетени разходи за лихви по договор за заем, сключен с ДП Ч Б. В., Нидерландия и преобразуване на основание чл. 15, чл. 16, ал. 1 във връзка с чл. 26, т. 11 от ЗКПО на счетоводния финансов резултат на дружеството, настоящата инстанция намира за установено следното: По делото не е формиран спор по следните факти: През 2015 г. и 2016 г. ДПМЧ е начислило разходи за лихви по договор за заем в полза на едноличния си собственик ДПЧ БВ, Кралство Нидерландия. Тези разходи за лихви са изплатени във връзка с Договор за заем от 16.12.2005 г. между страните, който преди края на ревизирания период последно е изменен на 26.06.2014 г. в Договор за револвиращ кредит. Съгласно така изменения договор, на заемополучателя се предоставя револвиращ кредитен инструмент в максимален размер от 76, 000, 000 евро. Според револвиращия механизъм върху неизплатената сума и всяка част от нея се начислява лихва, считано от датата, на която заемодателят я е предоставил на заемополучателя. Лихвата се изчислява въз основа на действителния брой дни и е в размер, равен на 12-месечния LIBOR EUR плюс 3% годишно. През ревизирания период част от сумата по револвиращия кредитен инструмент се отнася до рефинансиране на предходни заеми, които ДПМЧ е имало към трети

лица (ЕБВР, Уникредит Булбанк и Райфайзенбанк), в общ размер на 81 250 000 щ. долара. Същите са подлежащи на изплащане на 10 равни полугодишни вноски, считано от юни 2013 г., с лихва, равна на тримесечния LIBOR USD плюс 3. 25% до завършване на мината в Челопеч и разширяването на мелницата, и лихва в размер на тримесечния LIBOR USD плюс 2. 80% - след реализирането на инвестиционния проект. От своя страна, ДПЧ БВ е финансирало тази част от револвиращия кредит (62 804359, 59 евро) чрез получен заем от D. P. M. Inc. Преди това, D. P. M. Inc е получило от същите банки нови обезпечени заеми, при същите спрямо РЛ условия, но без клауза за автоматично погасяване. Спорът по делото, в тази част на установените задължения е доказано ли е отклонение от данъчно облага по смисъла на чл. 16 от ЗКПО, даващо основание да не се вземе под внимание сключения договор за револвиращ кредит и съответно да не се признаят за данъчни цели частично начислените лихви по него. Разпоредбата на чл. 15 от ЗКПО, на която се позовават органите по приходите, третира сделки между свързани лица, сключени при условия, които оказват влияние върху размера на данъчната основа и отличаващи се от условията между несвързани лица. Затова за прилагане на чл. 15 от ЗКПО винаги трябва да се изследва сделката между свързаните лица (контролираната сделка) и да се съпоставя със сделки между несвързани лица, за да се прецени дали е налице отклонение от данъчно облагане. Съгласно чл. 16, ал. 1 от ЗКПО, когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Това означава, че промяна във финансовия резултат и оттам - в дължимия корпоративен данък за съответната година, е допустима и възможна, само ако е налице такова условие по сделка, чието изпълнение да води до отклонение от данъчно облагане. Доказателствената тежест да установи наличието или липсата на такива условия, както и на последиците от изпълнението по отношение на данъчното облагане е изцяло върху приходните органи, доколкото липсва презумпция за вярност на фактическите констатации в РА. Настоящата касационна инстанция не споделя изводите на първоинстанционния съд за установени условия по договора за револвиращ кредит от 26.06.2014 г., което изпълнение е довело до отклонение от данъчно облагане. На първо място, органите по приходите не твърдят нито в РД, нито в РА, нито в решението на горестоящия орган, че начислената лихва по договора за заем между свързани лица се отличава от пазарната, към момента на сключване на сделката, което е основание по чл. 16, ал. 2, т. 3 ЗКПО за отклонение от данъчно облагане. Твърди се несъответствие на сключената сделка с независимите пазарни отношения, водещо до отклонение от данъчно облагане. Отклонението от данъчно облагане се обосновава с доводи, че ДПМЧ е разполагал с по-благоприятни за него възможности, а именно - да продължи да обслужва задълженията си към първоначалните кредитори - търговските банки, вместо да удължава падежа на заема си, чрез рефинансирането му, като в тази връзка се сочи, че договор за револвиращ кредит от 26.06.2014 г. е уговорен в евро, вместо в долари, при лихва, в размер по-голям от този, договорен с банките, и с клауза за връщане на заема при поискване от страна на заемодателя, а не в сроковете, уговорени с банките. Неправилно съдът е приел, че към момента на сключване на договора за револвиращ кредит е доказано, че ДПМЧ е разполагал с по-благоприятни за него възможности, а именно - да продължи да обслужва задълженията си към първоначалните кредитори - търговските банки, вместо да удължава падежа на заема си, чрез рефинансирането му. За да достигне до този извод съдът в нарушение на правилата за доказателствена тежест е приел констатациите на органите по приходите за доказани, без да съобрази, че същите почиват на разсъждения по икономически и финансови въпроси, а от друга страна са надлежно оборени със заключение по назначената и приетата, без оспорване ССЧЕ. От отговора на въпрос 5 от заключението се установява, че рефинансиране "в период, който се характеризира с ниска цена на заемния капитал, какъвто се наблюдава във второто десетилетие на века, до средата на 2022 г., предприятията - заемополучатели, обикновено, се стремят да удължат падежа по кредитите си, за да ползват изгоден ресурс в максимално дълъг рок. По този начин, дружествата могат да използват паричните средства за допълнителни инвестиции и така да се стремят към увеличаване на рентабилността си и ефективността на използвания ресурс. В тази връзка може да се направи заключение, че поведение на търговско дружество, което избира, в

периоди, характеризирани с ниска цена на заемния капитал (т. е. ниски лихвени разходи), да рефинансира дълговете си и удължава тяхното падежиране, не може да се определи като нерационално и непазарно. Основателни са доводите на касатора за необоснованост на преценката на органите по приходите и съда, че най-целесъобразно и благоприятно за едно търговско предприятие е да използва своите ликвидни средства на първо място, за да погаси в максимално кратък срок своя дългосрочен дълг. Със заключението по ССЧЕ е установено, че обикновено свободният паричен ресурс на едно предприятие се използва за инвестиции в дейността с цел растеж, а в зависимост от обстоятелствата и за изплащане на допълнителни възнаграждения на персонала, разпределяне на дивидент и т. н. Освен това, категорично е установено със заключението, че е икономически обосновано ДПМЧ да не използва всеки свой свободен паричен ресурс за погасяване на свои задължения по заемни правоотношения, а и не би било обосновано от икономическа гледна точка дружество да използва свободните си парични ресурси, за да погасява предсрочно кредитите си, вместо да използва тези средства за реинвестиране в дейността (съответно разрастването ѝ, което да генерира повече приходи, а в резултат на това и по-високи задължения за данъци) или за разпределяне на дивиденди. По този начин ДПМЧ си е осигурило наличието на парични средства, ограничавайки необходимостта от кредитиране в бъдещ период, през който икономическата ситуация би могла да налага по-високи разходи за заеман капитал. В този смисъл основателен е доводът на касатора, че чрез своите действия, РЛ си е гарантирало нисък лихвен процент за един относително дълъг период от време, като самият лихвен процент е пазарен, което не е оспорено от ревизиращия екип. Неправилно съдът е приел за доказана и констатацията на органите по приходите, че договореният 12 - месечен LIBOR EUR плюс 3 % (по револвиращия кредит с ДПЧ БВ) представлява по-висока лихва в сравнение с 3-месечния LIBOR USD плюс 3. 25 % (плюс 2. 80 % след приключване на инвестиционния проект) - лихвеният процент по заемите от банките. В случая е очевидно, че без специални знания, не би могло да се съпостави лихвени проценти, уговорени за 12 месечен срок, с такива за 3 месечен срок. Единствените данни по делото за съпоставка на лихвени проценти се съдържат в анализа на Ernst&Young, представен на органите по приходите от ревизираното дружество, съдържащ се в изготвеното местно досие за трансферни цени. Неправилно въз основа на данни от този анализ се обосновава извод, че договореният лихвен процент по револвиращия кредит с ДПЧ БВ е по-висок лихвеният процент по заемите от банките. Напротив, според анализа, ако първоначалните заеми към банките бяха преобразувани от LIBOR USD в LIBOR EUR (или рефинансирани със смяна на плаващия компонент), то за 2013 г. лихвеният процент по тях би бил 12-месечният LIBOR EUR плюс 3. 91 %, т. е. към момента на получаване на револвиращия заем (2014 г.) той е бил изтеглен при значително по-изгодни условия в сравнение със заемите към банките. Действително, съгласно анализа, ако за 2015 г. заемът към банките е бил предоговорен/рефинансиран тогава би бил с лихва 12-месечният LIBOR EUR плюс 2. 38 %, но това са прогнозни стойности, а и в случая е релевантен момента на сключване на договора за револвиращ кредит. По важното обаче е, че органите по приходите, които твърдят, че договора е сключен при по-високи лихви в сравнение с тези по договорите за банков кредит, е следвало да ангажират доказателства, които да установяват този факт и то към момента на сключването на договора за револвиращ кредит. Ето защо, при правилно разпределение на доказателствената тежест в процеса, съдът е следвало да приеме, че и този факт не е доказан. По отношение на твърдението, че договор за револвиращ кредит от 26.06.2014 г. е уговорен в евро, вместо в долари, настоящата инстанция счита, че въз основа на този факт не би могло да се приеме, че това условие е неблагоприятно за РЛ или несъответно на независимите пазарни отношения, предвид фиксирания курс на лева към еврото. Освен това, органите по приходите, макар да не твърдят изрично, че начислената лихва по договора за заем между свързани лица се отличава от пазарната, приемат, че уговорените лихви по договорите за банков кредит са пазарни и определят признатия лихвен разход на база изчисления, вземайки предвид разходите за лихви каквито биха възникнали по договорите с търговските банки, което означава, че индиректно приемат различна пазарна цена на лихвите. С оглед доказателствената тежест в процеса, пазарната цена на лихвите, следва да бъде установена ясно и безспорно от данъчните органи, за да се приеме за доказана. Освен, че в случая в хода на ревизията и съдебното производство, приходната администрация не е установила каква е пазарната цена на лихвите по договора за заем въз основа на своя или експертна оценка, липсва и аргументация на база на какви проучвания или изчисления се стига до извод, че лихвата по договорите за заем с банките е

пазарна. При липса на твърдения от органите по приходите, че начислената лихва по договора за заем между свързани лица не е пазарна, жалбоподателя няма задължение да ангажира доказателства, включително и чрез назначаване на експертиза за установяване пазарната лихва по договора за заем към момента на сключването му. Настоящата инстанция не споделя и изводите на съда, че в случая е приложима разпоредбата на чл. 16, ал. 1, във вр. чл. 15 от ЗКПО, тъй като е налице отклонение от данъчно облагане, поради наличие на поредица от сделки, сключени от други участници в групата, които макар действителни и позволени от закона, представляват изкуствено създадена схема с цел избягване на данъци. Действително е установено сключването на множество сделки за заем между свързани лица в групата, на след като не е доказано, че сделката, в която участва РЛ е сключена при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, не е доказано материалноправното основание по чл. 16, ал. 1, във вр. чл. 15 от ЗКПО за преобразуване на счетоводния финансов резултат на дружеството с частично непризнатите разходи за лихви. С оглед изложеното, като е приел законосъобразност на РА, в тази му част, съдът е постановил неправилно решение. По отношение на начислен данък върху дивидентите и ликвидационните дялове на юридически лица на основание чл. 194 от ЗКПО: Съгласно чл. 194, ал. 1, т. 1 ЗКПО, с данък при източника се облагат дивидентите и ликвидационните дялове, разпределени (персонифицирани) от местни юридически лица в полза на чуждестранни юридически лица, с изключение на случаите, когато дивидентите се реализират от чуждестранно юридическо лице чрез място на стопанска дейност в страната. Скрытото разпределение на печалба е дивидент, съгласно § 1, т. 4, б. "в" от ДР на ЗКПО. Основателен е довода на касатора, че по делото не е установено превишение на начислените лихви от ревизираното дружество спрямо обичайните пазарни нива, поради което няма суми, които да отговарят на определението за скрито разпределение на печалбата по § 1, т. 5, б. "а" от ДР на ЗКПО. Поради изложеното, в случая не са налице основания за определяне на допълнителни задължения за данък при източника по чл. 194 ЗКПО. С оглед изложеното, решението е неправилно и в тази му част. Относно установените задължения за данък при източника върху признатия разход за лихви на ревизираното дружество, мотивите на органите по приходите за тази констатация са следните: Приема се, че ДПЧ БВ не може да се квалифицира като действителен притежател на този доход. За бенефициер на дохода от лихви е прието DPM Inc - крайното дружество-майка на групата, което е местно лице за данъчни цели в Канада, и от страна на ревизиращия екип е заключено, че не е възможно освобождаване от данъка при източника по чл. 195, ал. 1 ЗКПО. Не е изпълнено изискването ДПЧ БВ да се облага с някой от данъците, изброени в чл. 3, б. "а", подточка iii) от Директивата, без право на освобождаване. Съдът е споделил изцяло тези констатации. Настоящата инстанция счита, че изводът на органите по приходите, възприет и от съда за наличие на основания за определяне на допълнителни задължения за данък при източника поради факта, че ДПЧ БВ не е действителен притежател на дохода, е необоснован на събраните доказателства и в противоречие с приложимите материално-правни разпоредби. Както юридически, така и икономически ДПЧ БВ безспорно е притежателят на дохода (бенефициер) от лихви, начислявани от ДПМЧ. За да се счете едно лице за бенефициер на дохода, необходимо е то да получава този доход в своя полза, а не като посредник или агент на друго лице. Според решението на СЕС по съединени дела C-115/16, C-118/16, C-119/16 и C-229/16, ECLI: EU: C: 2019: 134, т. 88 и т. 89), бенефициерът на дохода по смисъла на Директивата следва да разполага с възможността свободно да определя предназначението на получените лихви. Във връзка с това, ДПЧ БВ не е обвързано по никакъв начин да изплаща получените лихви на DPM Inc или на друго лице, тъй като за него не съществува задължение за изплащане на лихви. Това е видно и от финансовите отчети на нидерландското дружество. Този факт се потвърждава и от заключението по назначената съдебно-счетоводна експертиза. Видно от отговора на 10 въпрос от експертизата, ДПЧ БВ не е било финансирано с лихвоносни заеми и не е отчело разходи за лихви (единствено е отчело такива за 2015 г. в незначителен размер). Оттук следва, че ДПЧ БВ не действа като посредник или агент на друго лице, нито като дружество за насочване на дохода, а напротив - разполага с възможността свободно да определя как да разходва получените доходи от лихви с източник ДПМЧ. Освен това, със заключение по ССЧЕ се установява, че ДПЧ БВ е реализирало положителна разлика (марж) от реализираните приходи от лихви спрямо отчетените разходи за такива (в размер приблизително на 2, 5 млн. щатски долара за 2015 и 2, 4 млн. щатски долара за 2016 г.), което е индикация, че той е действителен притежател на дохода, а не само средство за

неговото пренасочване. Неправилен е и изводът на съда относно това, че ДПЧ БВ не отговаряло на изискванията на чл. 3, б. "а", подточка iii) от Директивата. Съгласно разпоредбата на чл. 195, ал. 12, т. 1, б "в" от ЗКПО, получателят на дохода от лихви следва да подлежи на облагане с посочен данък в Приложение № 6 на ЗКПО, без право на освобождаване от облагане, което транспонира нормата на чл. 3, б. "а", подточка iii) от Директива 2003/49/ЕО. Органите по приходите и съдът приемат, че дружеството не само следва да е сред субектите, за които се предвижда облагане на дохода от лихви, но и следва този доход да е ефективно обложен. Подобно разбиране не следва нито от текста на ЗКПО, който използва израза "се облага без право на освобождаване", нито от още по-ясния текст на Директивата, който говори за "предмет на данъчно облагане". Разбирането на съда и ревизиращите органи не съответства на целта и логиката на разпоредбата на чл. 3, б. "а", подточка iii) от Директивата, съответно чл. 195, ал. 12, т. 1, б "в" ЗКПО, които изискват доходите на чуждестранното дружество да са предмет на данъчно облагане без освобождаване. В допълнение към аргументите и доказателствата, които са част от административната преписка, присъединена по делото, в хода на съдебното производство са представени и удостоверения за 2015 г. и 2016 г. от данъчната администрация на Нидерландия, от които е видно, че ДПЧ БВ подлежи на облагане с корпоративен данък. Предвид изложеното, ДПЧ БВ отговаря на всички изисквания по чл. 195, ал. 7 и сл. от ЗКПО, както и на тези по Директивата, поради което начисленият чрез РА данък при източника върху доходите от лихви е незаконосъобразен, а съдебното решение е неправилно и в тази си част. По отношение на облагането с данък при източника на доходи от технически услуги: С РА е наложен и данък при източника за технически услуги, предоставени на Дружеството от Ernst & Young LLP, Канада, във връзка с чл. 195, ал. 1 ЗКПО и чл. 136-138 ДОПК, тъй като се твърди, че до края на ревизията ДПМЧ не е представило удостоверение за местно лице за данъчни цели в Канада на доставчика на услугите. С жалбата, подадена от Дружеството пред ОДОП, е представено удостоверение, че Ernst & Young LLP е местно лице за данъчни цели на Канада за 2016 г. Съдът погрешно приема, че представеното удостоверение всъщност представлявал единствено комуникация между Ernst and Young LLP и канадската данъчна администрация. Представеният документ изхожда от данъчната администрация на Канада и съдържа изявлението ѝ, че през релевантния период, т. е. 2016 г., Ernst and Young LLP е местно лице за данъчни цели на Канада. Всяко удостоверение за местно лице в която и да е държава, обикновено се издава по искане на съответното лице, така че на практика процесът по издаването му включва комуникация между данъчно задълженото лице и съответната данъчна администрация, поради което в случая е доказано, че доставчикът отговаря на условията по СИДДО между България и Канада за освобождаване от данък при източника. С оглед гореизложеното, решението е неправилно и в тази му част. По изложените съображения, като е достигнал до извод за законосъобразност на РА и отхвърлил жалбата на "Д. П. М. Ч." ЕАД срещу РА, Административен съд – София област е постановил неправилно съдебно решение, поради нарушение на материалния закон и необоснованост, поради което същото следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което се отмени издадения РА.

7) Решение № 1121 от 03.11.2020 г., по адм. дело № 722/2020 г. по описа на Административен съд – София област е отменено с решение № 1536 от 5.02.2021 г. по адм. дело № 13070/2020 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отхвърля жалбата на "Е. Б." АД срещу решение № 430-ПД/18.06.2020 г., на заместник-председател на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност". За да приеме този правен резултат, съдът излага следните мотиви:

Притежавайки статут на публично дружество "Е. Б." АД е адресат на специален правен режим, установен в ЗППЦК и подзаконовите нормативни актове по прилагането му. На същия е вменено задължение да разкрива публично регулирана информация, част от която е годишният финансов отчет за дейността на предприятието (ГФО), чрез предоставянето ѝ на Комисията и на обществеността – глава VIa ЗППЦК. Съдържанието на ГФО е регламентирано в чл. 100н, ал. 4 от ЗППЦК и включва: 1. заверен от регистриран одитор финансов отчет по Закона за счетоводството (ЗСч.), както и доклад на одитора; 2. годишен доклад за дейността; 3. декларация от одитора, заверил отчета; 4. декларации от отговорните в рамките на емитента лица; 5. друга информация, определена с наредба. В чл. 100н, ал. 7 от ЗППЦК е предвидено, че годишния доклад за дейността освен информация по Закона за счетоводството трябва да включва и декларация за корпоративно управление и друга информация, определена с наредба. В ал. 8 от с. з. законодателят е посочил

реквизитите на декларацията за корпоративно управление: 1. информация дали емитентът спазва по целесъобразност: а) кодекса за корпоративно управление, одобрен от комисията, или б) друг кодекс за корпоративно управление; в) информация относно практиките на корпоративно управление, които се прилагат от емитента в допълнение на кодекса по буква "а" или буква "б"; 2. обяснение от страна на емитента кои части на кодекса за корпоративно управление по т. 1, буква "а" или буква "б" не спазва и какви са основанията за това, съответно когато емитентът е решил да не се позовава на никое от правилата на кодекса за корпоративно управление – основания за това; 3. описание на основните характеристики на системите за вътрешен контрол и управление на риска на емитента във връзка с процеса на финансово отчитане; 4. информация по член 10, параграф 1, букви "в", "г", "е", "з" и "и" от Директива 2004/25/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно предложенията за поглъщане; 5. състава и функционирането на административните, управителните и надзорните органи и техните комитети, както и 6. описание на политиката на многообразие, прилагана по отношение на административните, управителните и надзорните органи на емитента във връзка с аспекти, като възраст, пол или образование и професионален опит, целите на тази политика на многообразие, начинът на приложението ѝ и резултатите през отчетния период; когато не се прилага такава политика, декларацията съдържа обяснение относно причините за това. За да издаде оспорения пред АССО акт, административния орган е посочил, че одитирания индивидуален ГФО за 2019 г. на дружеството е представен на обществеността на 06.04.2020 г., и е достъпен на посочения от дружеството сайт: <http://www.x3news.com/>, не отговаря на изискванията на чл. 100н, ал. 4, ал. 7 и ал. 8 от ЗППЦК – декларацията за корпоративно управление не е подписана саморъчно от съответните отговорни лица т. е. не е надлежно подписана и в декларацията в част II "Информация по чл. 100н, ал. 8, т. 2 от ЗППЦК" липсва изисканото от закона обяснение от страна на емитента кои части на кодекса за корпоративно управление по т. 1, бук. "а" или бук. "б" не спазва и какви са основанията за това. АССО е приел, че е налице съществено процесуално нарушение при издаване на оспорения акт, което е основание по чл. 146, т. 3 от АПК за отмяна – не е спазена нормата на чл. 35 от АПК и чл. 39, § 1 от Регламент /ЕС/ 2017/1129. Извода е неправилен. Нормата на чл. 35 от АПК задължава административен орган при издаване на съответен индивидуален административен акт, преди неговото съобщаване да изясни фактите и обстоятелствата от значение за случая и да обсъди обясненията и възраженията на заинтересованите граждани и организации, ако такива са дадени, съответно направени. В конкретния случай, тъй като административното производство е започнало служебно, издателят на акта е уведомил дружеството, че срещу него е открито производство по издаване на ИАА – Принудителна административна мярка по чл. 212а, ал. 1, т. 2 от ЗППЦК - Когато установи, че емитент не е изпълнил задължението си да разкрие публично в законоустановения срок информацията по чл. 100н, 100о, чл. 100с, ал. 1, и чл. 111а, комисията, съответно заместник-председателят може задължи емитента в определен срок да предприеме конкретни мерки, необходими за предотвратяване и отстраняване на нарушенията, на вредните последици от тях или на опасността за интересите на инвеститорите. Изрично в отправеното до дружеството уведомително писмо за започване на административното производство, органа е посочил, че не е представена декларация за корпоративно управление, съгласно изискванията на чл. 100н, ал. 8 от ЗППЦК. В оспорения акт, това е доразвито, като в мотивите към акта е посочено, защо се приема, че декларацията не отговора на изискванията на чл. 100н, ал. 8 от ЗППЦК. Не е налице твърдяното в съдебното решение налагане на принудителна административна мярка на друго основание, освен на това което е визирано от органа в уведомлението по чл. 26, ал. 1 от АПК. И в двата акта дружеството е уведомено, че ГФО не отговаря на изискванията на ЗППЦК, а именно на чл. 100н, ал. 4, ал. 7 и ал. 8, като по точно това се отнася до представената декларация за корпоративно управление. В оспорената ЗПАМ, органа е изложил по подробни мотиви относно това, защо приема, че декларацията не отговаря на законовите изисквания за форма и съдържание, а не навежда ново основание, различно от това посочено в писмото по чл. 26, ал. 1 от АПК. От друга страна, нормата на чл. 146, т. 3 от АПК, изисква нарушението на административнопроизводствените правила да е съществено. Съществено е това нарушение, според константната практика на ВАС, което е повлияло или е могло да повлияе върху съдържанието на акта, когато – ако не е било допуснато – би могло да се стигне и до друго решение. Когато нарушението не е повлияло на изясняване на фактите, когато не се поставя под

съмнение тяхната истинност, не е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила. В конкретния случай, административния орган е изяснил фактите имащи отношение към издаване на акта, като е дал възможност на дружеството да представи обяснения и възражения във връзка със започналото срещу него административно производство, като изрично в уведомлението по чл. 26, ал. 1 от АПК му е посочило, че ГФО не отговаря на конкретни правни разпоредби – чл. 100н, ал. 4, ал. 7 и ал. 8 от ЗППЦК и наложената заповед за ПАМ е с идентично съдържание. Обратни изводи не се следват и от тълкуване нормата на чл. 39, § 1 от Регламент /ЕС/ 2017/1129 на Европейския парламент и на Съвета от 14.06.2017 г., относно проспекта, който следва да се публикува при публично предлагане или допускане на ценни книжа до търговия на регулиран пазар, тъй като издателят на акта е съобразил всички обстоятелства към конкретния случай, изяснени съгласно становищата на страните и събраните доказателства т. е. посочената норма от общностното право не е нарушена. Неоснователно е приел първоинстанционния съд, че с представяне на пълномощно издадено от К. Б. – изпълнителен член на УС на "Е. Б." АД и Х. Стоев – Прокуриснт на дружеството, подписаната от А. М. – член на УС, декларация за корпоративно управление е надлежно подписана, тъй като в оспорения акт е посочено, че тя следва да е подписана от всички членове на УС, както е текста на декларацията публикувана пред обществеността на 06.04.2020 г., т. е. с неподписването и от всички членове на УС, както е декларирано, този документ се явява ненадлежно подписан и не удостоверява обстоятелствата съдържащи се в него. Освен това следва да се има в предвид, че документа, въз основа на който съдът е изградил извод за липса на нарушение от страна на дружеството – пълномощно с нотариално удостоверяване на подписите /л. 10 от първоинстанционното дело/ не е било представено на административния орган, за да може последния да го анализира и да обоснове правни изводи въз основа на това доказателство. Оспорения акт е издаден на база на събраните от органа доказателства, вкл. и след депозиране на възражение от страна на емитента и зам. председателя на КФН е издал акта именно на наличните към момента на издаването му доказателства. Правилно издателя на акта е посочил и като нарушение чл. 100н, ал. 8, т. 2 от ЗППЦК, тъй като макар и декларацията за корпоративно управление да съдържа деклариране, че дружеството спазва НККУ, то липсва реквизита по т. 2, а именно обяснение от страна на емитента кои части на кодекса за корпоративно управление по т. 1, буква "а" или буква "б" не спазва и какви са основанията за това, съответно когато емитентът е решил да не се позовава на никое от правилата на кодекса за корпоративно управление – основания за това. Независимо от факта, че в декларацията е наличен задължителния реквизит по т. 1 от чл. 100н, ал. 8 от ЗППЦК, емитента не е подал декларацията с налично съдържание и по т. 2 от с. з., тъй като реквизитите на декларацията са задължителни и липсва законова норма, която да дава възможност при попълнено съдържание на декларацията отговарящо на т. 1 от законовия текст, да не се представя този документ с реквизит по т. 2, т. е. независимо, че в подадената декларация емитента е посочил, че спазва Националния кодекс за корпоративно управление, той е следвало да посочи в документа и съдържанието по чл. 100н, ал. 8, т. 2 от ЗППЦК. Предвид гореизложеното, ВАС намира, че оспореното решение на АССО е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 209, т. 3 от АПК, тъй като са налице предпоставките за издаване на процесната ЗПАМ.

8) Решение № 838 от 5.08.2022 г., по адм. дело № 745/2021 г. по описа на Административен съд – София - област е отменено с решение № 2231 от 2.03.2023 г. по адм. дело № 10019/2022 г., на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановил, че отменя заповед № ТС-679/14.07.2021 г. на кмета на Община Елин Пелин като незаконосъобразна. За да приеме този правен резултат, съдът е изложил следните доводи:

Така постановеното решение е незаконосъобразно, поради погрешно квалифициране на правното основание за изменение на ПУП-ПР с процесната заповед. Видно от приложените по административната преписка документи, в които се съдържат мотивите за одобряване на изменението на ПР, основанието по чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ е обвързано с хипотезата на чл. 15, ал. 3 ЗУТ, тъй като между собственика на УПИ IX-429 "Д. Д. 2005" ЕООД и неговият праводател и собственик на тупика от о. т. 121а до о. т. 121б ТПК "Спойка" е сключен на 17.03.2021 г. предварителен договор за продажба на недвижим имот по чл. 15, ал. 3 ЗУТ. В хода на административната процедура по одобряване на изменението на ПР, постъпилите заявления, предложения, становища и обсъждания на заседанията на ОЕСУТ, одобреното с процесната

заповед изменение на регулацията е обвързано именно с условията на чл. 15 ЗУТ. Въпреки, че е изискал изрично представянето на договора по чл. 15, ал. 3 ЗУТ с определение от 22.03.2021 г., постановено по делото, с което е отменен хода по същество, административният съд не е съобразил в решението си наличието на този договор, поради което се е произнесъл на формално основание като е изградил решаващият си правен извод за законосъобразност на заповедта единствено на липсата на изискване за даване на съгласие от оспорващия за изменението на ПР в хипотезата на чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ. Този извод, макар и правилен, не сочи на законосъобразност на процесната заповед, тъй като взаимното съгласие по чл. 134, ал. 2, т. 6 ЗУТ в случая е обвързано с чл. 15, ал. 3 ЗУТ, която норма регламентира изменение на регулацията при съгласие на собствениците, изразено със заявление и предварителен договор за прехвърляне на собственост с нотариално заверени подписи, но само по отношение на вътрешните регулационни граници - Тълкувателно решение № 3 от 28.03.2011 г. по тълк. д. № 3/2010 г. на ОСГК на ВКС. Тази изключителна хипотеза за изменение на ПУП-ПР, която практиката определя като "доброволна регулация", не обхваща настоящото изменение на регулацията с процесната заповед, тъй като тя не променя ПР между два УПИ, а се изменя уличната регулация с премахване на предвидената улица-тупик по действащия ПУП-ИПРЗ, одобрен със заповед № ТС-518/1.09.2020 г. на кмета на Община Елин Пелин, влязла в сила на 24.09.2020 г. Тази улица не представлява "урегулиран поземлен имот" по смисъла на § 5, т. 11 от ДР на ЗУТ, поради което изменението на ПР по този ред е недопустимо, въпреки даденото изрично и формално съгласие на собствениците по чл. 15, ал. 3 ЗУТ. Изложеното сочи на незаконосъобразност на заповед № ТС-679/14.07.2021 г. на кмета на Община Елин Пелин, поради което същата следва да бъде отменена, след отмяна на обжалваното решение по реда на чл. 222, ал. 1 от АПК, тъй като делото е изяснено от фактическа страна и се следва произнасяне по същество от настоящата инстанция.

9) Решение № 1554 от 19.12.2019 г., по адм. дело № 812/2019 г. по описа на Административен съд – София – област е отменено с решение № 934 от 25.01.2021 г. по адм. дело № 2890/2020 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановил, че отменя заповед № РД 09-229/1.03.2019 г. на министъра на земеделието, храните и горите, с която е одобрен окончателния специализиран слой "Площи, допустими за подпомагане" за кампания 2018 г. в частта, с която е прието, че са налице недопустими площи за подпомагане по отношение на заявени парцели с УРН 570427 по заявление УИН 23.17.0518/93500, а именно за БЗС 05815-128-2-1, 05815-141-1-2, 43904-177-1-1, 73256-14-2-4 и 73256-14-2-5. и връща административната преписка на министъра на земеделието, храните и горите за ново произнасяне. За да се произнесе в този смисъл, съдът е съобразил следните твърдения:

Обжалваното решение е неправилно, постановено в противоречие с материалноправните разпоредби на АПК относно изискването за съдържание на административния акт, както и на разпоредбите на Наредба № 2 от 26.03.2018 г. за критериите за допустимост на земеделските площи за подпомагане по схеми и мерки за плащане на площ (Наредба № 2). Съдът мотивира съдебния акт единствено с изводите от заключението на вещото лице, без да отчете изискването на закона за мотивиране на административния акт от издателя, в разглеждания казус-министърът на земеделието, храните и горите. Нормата на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК предвижда, че административният акт следва да съдържа фактическите и правни основания за издаването му, от което следва, че императивно изискване на закона е административният акт да е мотивиран. Мотивите на административния акт представляват единство от фактическите и правни основания за издаването му и тяхното наличие позволява на адресата на акта да разбере волята на административния орган и да защити адекватно правата и интересите си. Мотивите имат съществено значение и за съда при осъществявания контрол за законосъобразност и липсата им възпрепятства този контрол и представлява самостоятелно основание за отмяна на издадения административен акт. В процесния случай фактическите и правни основания за издаване на акта, относно одобряването на окончателния специализиран слой "Площи, допустими за подпомагане" за кампания 2018 според изискванията на закона не се съдържат в нито в административния акт, нито в публикувания окончателен слой на интернет страницата на министерството. От табличния вид на одобрения слой не могат да бъдат изведени съображенията на административния орган за недопустимите площи. Действително вещото лице подробно изяснява характеристиките на заявените от касатора парцели за финансово подпомагане и заключава, че според нормативните изисквания същите не са допустими за подпомагане, но заключението на съдебно-техническата

експертиза не може да бъде приобщено и ценено като мотиви на акта по смисъла на Тълкувателно решение ТР № 16/31.03.1975 г. на ОСГК на Върховния съд, защото в случая установеното несъответствие между декларираната и допустимата за подпомагане площ на касатора не се основава на ясни и конкретни обстоятелства, посочени в приложимите норми на Наредба № 2, за да се приеме недопустимост на подпомагане, което препятства възможността за защита срещу заповедта на министъра на земеделието, храните и горите по съдебен ред. По изложените съображения и като приема законосъобразност на оспорения административен акт, Административен съд София област постановява неправилно, в противоречие с разпоредбите на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, чл. 3, чл. 8 и чл. 9 от Наредба № 2 решение, което налага отмяната му и решаване на въпроса по същество, предвид изяснената фактическа обстановка и връщане на административната преписка на министъра на земеделието, храните и горите за постановяване на нов акт съобразно указанията, дадени в съобразителната част на решението.

10) Решение № 1213 от 23.11.2021 г., по адм. дело № 828/2021 г. по описа на Административен съд - София – област е отменено с решение № 4848 от 19.05.2022 г. по адм. дело № 10/2022 г., на Върховния административен съд и съдът е постановил, че отменя решение № 782-ПД от 28.10.2020 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност". За да приеме този правен резултат, съдът е обосновал следните доводи:

Правилен е изводът на съда, че актът е издаден от компетентен орган и във валидна писмена форма. Възражението на касатора за допуснати от съда съществени процесуални нарушения е неоснователно, тъй като по същество доводите му касаят правилното приложение на материалния закон и обосноваването на съдебния акт. Касационната инстанция намира за правилни изводите на първоинстанционния съд, че нормата на чл. 212, ал. 1 ЗППЦК съдържа множество хипотези, при наличието на които е допустимо прилагането на принудителна административна мярка (ПАМ). В случая органът се е позовал на хипотезата, в която рискът за интересите на инвеститорите не е преодолян, предвид установения факт, че на Н. М., в качеството му на председател и член на надзорния съвет на публичното дружество, през периода м. януари 2017 г. - м. юли 2020 г. е изплатено допълнително възнаграждение в противоречие с императивни разпоредби на ЗППЦК и подзаконов акт по неговото прилагане. М. по договор изпълнява ръководни функции като председател и член на Надзорния съвет на публичното дружество и като такъв е лице, спрямо което надзорният орган може да приложи ПАМ за нарушения на ЗППЦК. На него е изплащано допълнително възнаграждение за изпълнение на тези функции в противоречие с чл. 116в, ал. 1 ЗППЦК, доколкото възнагражденията и тантиемите на членовете на управителните и контролните органи на публично дружество, както и срокът, за който са дължими, задължително се определят от общото събрание. ЗППЦК е специален по отношение на Търговския закон. Фактът, че допълнителните възнаграждения и премии са изплатени в съответствие с политиката за възнаграждения, приета с решение на Общото събрание на акционерите, не прави изплащането им законосъобразно, тъй като специалният ЗППЦК не предвижда възможност за възлагане на правомощия по чл. 116в, ал. 1 ЗППЦК от Общото събрание на акционерите на Надзорния съвет на публичното дружество. Прилагането на мерки за административна принуда от орган при КФН не е обвързано с предпоставки като отмяна на решенията на органите на търговското дружество по реда на Търговския закон. С процесния акт за прилагане на ПАМ не се осъществява инцидентен контрол на решението на Общото събрание на акционерите. КФН проверява спазването на ЗППЦК. Нарушаването на чл. 116в, ал. 1 ЗППЦК от поднадзорно лице е основание за прилагане на мярка по чл. 212, ал. 1 ЗППЦК. Доколкото изплащането на сочените възнаграждения и премии представлява разход на публичното дружество в противоречие със специалния закон, което неминуемо води до намаляване на финансовия му резултат през процесния период, то безспорно намалява доходността на акциите на публичното дружество, т. е. пряко се застрашават интересите на инвеститорите. Поради това правилен е изводът на съда за извършено нарушение на чл. 116в, ал. 1 ЗППЦК, което поради застрашени интереси на инвеститорите на публичното дружество обосновава прилагането на ПАМ спрямо поднадзорно на органа лице. Въпреки това, според касационния съдебен състав, крайният извод на съда за материална законосъобразност на оспорения акт е неправилен поради следното: Разпоредбата на чл. 212, ал. 1 ЗППЦК предвижда осем различни принудителни административни мерки, които органът може да приложи спрямо поднадзорните му лица при установяване на горните обстоятелства. Действително, разпоредбата

на чл. 212, ал. 1, т. 1 ЗППЦК предоставя широка дискреция на органа за вида на принудителната мярка, но при прилагането на конкретна ПАМ съобразно установени конкретни релевантни факти и обстоятелства издателят на акта е длъжен да изложи мотиви защо прилага точно избраната мярка. Неизлагането на мотиви от страна на органа защо е избрал едно от няколко възможни законосъобразни решения, съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е основание за отмяна на акта. В тази насока е и ТР № 4/22.04.2004 г. на ВАС по т. д. № 4/2002 г. При липса на мотиви защо органът е предприел точно приложената мярка по чл. 212, ал. 1, т. 1 ЗППЦК съдът е възпрепятстван да осъществи контрол за спазване на принципа за съразмерност. От друга страна, основателно е възражението на касатора, че конкретното съдържание на мярката, чрез която органът изпълнява разпоредбата на чл. 212, ал. 1, т. 1 ЗППЦК, а именно задължава един частноправен субект да прехвърли по банковата сметка на публично търговско дружество определена парична сума, е в противоречие с чл. 17, ал. 3 и ал. 5 от Конституцията на Република България и чл. 1 от Протокол № 1 към Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи (ЕКПЧОС). Широката дискреция на органа в рамките на чл. 212, ал. 1, т. 1 ЗППЦК да предприема мерки спрямо поднадзорни лица, изпълвайки я с реално съдържание чрез конкретни разпоредени действия, необходими за предотвратяване и отстраняване на нарушенията, на вредните последици от тях или на опасността за интересите на инвеститорите в определен от нея срок, не дерогира спазването на основните права на гражданите, едно от които е свързано с гарантираното право на неприкосновеност на собствеността. Конституцията на Република България закриля собствеността в широк смисъл на думата, като предоставя закрила и на вземанията, предвиждайки възможност частноправно вземане да бъде принудително отчуждено, но само при условията на чл. 17, ал. 5 от Конституцията - решение № 22 от 10.12.1996 г. по к. д. № 24/1996 г. В решение № 17 от 16.12.1999 г. по к. д. № 14/1999 г. е признато, че вземанията се обхващат от конституционноправната защита на собствеността, съдържаща се в чл. 17, ал. 1 и ал. 3 от Конституцията. Съгласно чл. 17, ал. 5 от Конституцията принудителното отчуждаване на собствеността се извършва въз основа на закон. В случая органът не е посочил конкретна законова норма, която да го овластява да разпорежда принудително отчуждаване на притежания. Обстоятелството, че М. е поднадзорно лице, мярката е в интерес на инвеститорите на публично дружество и широката дискреция на органа, предоставена с чл. 212, ал. 1, т. 1 ЗППЦК, не освобождава органа от изискването да упражнява тази дискреция в съответствие с разпоредбите на Конституцията на Република България и международните актове, по които България е страна. Във всички случаи тази възможност следва да е изрично регламентирана в закон и да се упражнява в интерес на обществото. Преценката на органа, че упражнява възможността в интерес на обществото, е само една от предпоставките. При липса на изрична правна норма, която да предвижда такава възможност в рамките на надзора, осъществяван от заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", мярката се изпълва с недопустимо съдържание в противоречие с разпоредбата на чл. 17, ал. 5 от Конституцията на Република България и при нарушаване на принципа в чл. 17, ал. 3 от Конституцията. Действително, ПАМ по чл. 212, ал. 1 ЗППЦК може да бъде насочена към адресат, който не е извършил нарушение на закона, но в този случай задължително изискване към органа е да мотивира избора си защо прилага принудителната административна мярка именно към конкретния адресат. Предвид изложеното, първоинстанционният извод за материална законосъобразност на оспорения акт е неправилен, поради което обжалваното решение следва да бъде отменено. При безспорно установена фактическа обстановка следва да бъде постановено друго, по същество, с което решение № 782-ПД/ 28.10.2020 г. на заместник-председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление "Надзор на инвестиционната дейност", бъде отменено като незаконосъобразно. Същото е издадено от компетентен орган и във валидна писмена форма, но при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и неправилно приложение на материалния закон (в този см. решение № 819/31.01.2022 г. по адм. д. № 7707/2021 г. на ВАС; решение № 3180/5.04.2022 г. по адм. д. № 7075/2021 г. на ВАС).

11) Решение № 1179 от 17.11.2022 г. по адм. дело № 971/2022 г. по описа на Административен съд – София-област е отменено с решение № 4184 от 8.04.2024 г. по адм. дело № 645/2023 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановил, че отменя по жалба на "Н." ЕООД Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/7403#16 от 26.08.2022 г. на

зам. изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие". За да се произнесе в този смисъл, съдът съобразява следните доводи:

В процесния случай, основният спорен въпрос по делото е свързан с наличието или липсата на предпоставките на чл. 18, ал. 5 от Наредба № 7/24.02.2015 г., а именно – в случаите на форсмажорни или изключителни обстоятелства агроекологичният ангажимент се прекратява и не се изисква частично или пълно възстановяване на получената от земеделския стопанин финансова помощ. Не се спори между страните, че процентът на припокриване на площта от пресичане на заявените от "Н." ЕООД през кампания 2016 парцели спрямо одобрените парцели за участие по направление ВПС-1 е 84, 11 %. Съгласно чл. 20, ал. 2 от Наредба № 7 от 24.02.2015 г. в съответната редакция одобрената площ за прилагане на агроекологичните дейности по направленията по чл. 3, т. 1, 3 и 4 може да бъде намалена с не повече от 10 на сто, като всяка година поне 90 на сто от площта по съответното направление се припокрива географски с площта, за която има поет агроекологичен ангажимент по реда на глава пета или в случаите по ал. 6. Съобразно изискването, възникнало с § 15, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение на ЗСПЗЗ, ползвателите, сключили договори за наем или аренда на пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд преди 24 февруари 2015 г., са длъжни в срок до 1 февруари 2016 г. да приведат договорите в съответствие с изискванията на чл. 37и, ал. 1 и 4. Съгласно чл. 37и, ал. 1 от ЗСПЗЗ пасищата, мерите и ливадите от държавния и общинския поземлен фонд се отдават под наем или аренда по реда на чл. 24а, ал. 2 на собственици или ползватели на животновъдни обекти с пасищни селскостопански животни, регистрирани в Интегрираната информационна система на БАБХ, съобразно броя и вида на регистрираните животни, по цена, определена по пазарен механизъм. Пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд се предоставят под наем или аренда на лица, които нямат данъчни задължения, както и задължения към Държавен фонд "Земеделие", държавния поземлен фонд, общинския поземлен фонд и за земи по чл. 37в, ал. 3, т. 2. Съгласно § 15, ал. 3 договорите за наем или аренда на пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд, които не са приведени в съответствие в срока по ал. 1 или 2, се прекратяват от кмета на общината, съответно директора на областната дирекция "Земеделие". В случая според т. 48 от решението на СЕС от 18 януари 2024 г. по дело С-656/22 г., от съображение 37 и член 47, параграф 1 от Регламент № 1974/2006 следва, че списъкът, посочен в последната разпоредба, не е изчерпателен и че поради това понятието "непреодолима сила" или понятието "извънредни обстоятелства" по смисъла на посочената разпоредба може да обхваща хипотези, които не са включени в този списък. Така според конкретните обстоятелства поведението на публичните органи също може да представлява "непреодолима сила" или "извънредно обстоятелство" (вж. в този смисъл решение от 7 декември 1993 г., *Huugen и др.*, С-12/92, ЕУ: С: 1993: 914, т. 31). Съгласно т. 47 непреодолима сила е всяко събитие, което се дължи на необичайни и непредвидими, външни за икономическия оператор обстоятелства, чиито последици не е можело да бъдат избегнати въпреки цялата положена от последния грижа (решения от 17 декември 2015 г., *Szemerey*, С-330/14, ЕУ: С: 2015: 826, т. 58, от 16 февруари 2023 г., *Заместник-изпълнителен директор на Държавен фонд "Земеделие"*, С-343/21, ЕУ: С: 2023: 111, т. 58, и от 7 септември 2023 г., *Groenland Poultry*, С-169/22, ЕУ: С: 2023: 638, т. 39). С оглед данните по делото, следва да се прецени по-специално дали срокът, предвиден за съобразяване с новите изисквания, въведени с изменението на член 37и от ЗСПЗЗ, е бил достатъчно дълъг, а също така дали, за да изпълни тези нови изисквания "Н." ЕООД е имало реална възможност да придобие животновъден обект и да регистрира в компетентните органи изисквания брой животни. Същото се отнася и за въпроса дали за да спази ангажиментите си, е имало възможност да използва земи, различни от предоставените му от разглежданите в главното производство общини, и дали му е било възможно да се снабди със земи, отговарящи на условията по мярка от частни физически и юридически лица (арг. т. 51 от решението на СЕС от 18 януари 2024 г. по дело С-656 от 2022 г.) На първо място срокът до 01.02.2016 г., предвиден с § 15, ал. 1 ПЗР към ЗИД ЗСПЗЗ, сам по себе си следва да се определи като достатъчно дълъг за предприемане на действия съобразно новите нормативни изисквания, но и да се съобрази, че за дружеството не е била налице реална възможност да стори това. По делото липсват данни, че освен с възстановяване и поддържане на затревени площи земеделецът се е занимавал и с животновъдство, за да се приеме, че е било възможно той да предприеме изискуемата се мярка, без да се налага да прави прекомерна жертва, за да приведе договора за аренда в съответствие с

новите нормативни изисквания. На второ място, не са налице каквито и да е данни, че дружеството е имало възможност да използва земи, различни от предоставените му от разглежданите в главното производство от държавния поземлен фонд или че е можело да се снабди със земи, отговарящи на условията по мярката от частни физически и юридически лица. Управителят на "Н." ЕООД е уведомил зам. изпълнителния директор на ДФ "Земеделие", че е намалил площите в подаденото заявление, тъй като земите, които е обработвал и е декларирал по мярка 10 са с основание – споразумение с Общинския поземлен фонд. Вследствие на влезлите в сила изменения на ЗСПЗЗ, земите не са влезли в споразумението, което е довело до невъзможността за деклариране на същите имоти. В случая от страна на жалбоподателя е изпълнено и условието по чл. 18, ал. 6 от Наредба № 7 от 24.02.2015 г. за уведомяване на ДФЗ за настъпилите форсмажорни или изключителни обстоятелства. Представена е и служебна бележка от зам. кмета на община Ихтиман, от която е видно, че парцелите, които не могат да бъдат включени в процедури по споразумения по реда на чл. 37в от ЗСПЗЗ, е невъзможно да бъдат отдадени под наем по заявление № ЮЛ-70/09.03.2016 г. Горното налага извод, че изменението на националното законодателство, въвеждащо нови изисквания в член 37и от ЗСПЗЗ, чието спазване е условие за продължаване на действието на договор за наем, както и прекратяването му от наемодателя представляват от гледна точка на "Н." ЕООД външни, необичайни и непредвидими събития, спрямо които вземането на всички възможни мерки за привеждане в съответствие би наложило прекомерна жертва от негова страна. В случая е налице "непреодолима сила" или "извънредно обстоятелство", което изключва да се изисква частично или пълно възстановяване на получената от бенефициера помощ. За настъпването на това обстоятелство, което не е могло да бъде предвидено в деня, в който е поет ангажиментът, земеделският стопанин е съобщил на компетентния орган. По изложените съображения касационната жалба се явява основателна и решението на първоинстанционния съд като неправилно следва да бъде отменено и вместо него следва да бъде постановена отмяна на процесния АУПДВ.

12) Решение № 1237 от 28.11.2022 г. по адм. дело № 1040/2022 г. по описа на Административен съд-София- област е отменено с решение № 7787 от 12.07.2023 г. по адм. дело № 371/2023 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отменя решение № 2153-22-24 от 22.08.2022 г., издадено от директора на ТП на НОИ- София област, и потвърденото с него разпореждане [номер 22-53/4.07.2022 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО при ТП на НОИ –София област, с което е приета за трудова злополука станала с Х. К. на 21.02.2022 година. За да приеме този правен резултат, съдът е изложил следните мотиви:

С оглед на събраните по делото доказателства неправилно първоинстанционният съд е приел, че в настоящия случай е налице причинна връзка между смъртта на К. и извършваната работа, и в този смисъл не е приложил правилно материалния закон. Съгласно чл. 55, ал. 1 от КСО трудова злополука е всяко внезапно увреждане на здравето станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието, когато е причинило временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт. Посоченото определение дава елементите на фактическия състав, при който една злополука следва да се определи като трудова. На първо място следва да е налице увреждане на здравето, което да е възникнало внезапно. На второ място това трябва да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършвана в интерес на предприятието. Освен това настъпилото увреждане на здравето следва да е довело до временна неработоспособност, трайно намалена работоспособност или смърт, т. е. необходимо е посочения резултат да е в причинна връзка с извършваната работа. В процесния случай няма спор, че на 21.02.2022 г. е настъпило увреждане на здравето на Х. К., което е причинило неговата смърт. Друг безспорен по делото факт е, че настъпилото внезапно увреждане на здравето на К. е с нетравматичен характер. В тази хипотеза нормата на чл. 60, ал. 2 от КСО предвижда, че разпореждането за приемане или неприемане на злополуката за трудова се издава въз основа на решение на органите, осъществяващи експертиза на работоспособността. Пронзсяването на ТЕЛК относно наличието или липсата на причинна връзка става по реда на Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ). В процесния случай ТЕЛК общи заболявания при МБАЛ Самоков с ЕР № 0131 от 065/5.04.2022 г. на основание чл. 73, ал. 2 от НМЕ е дала заключение, че признава причинна връзка на заболяването /[заболяване]/ с настъпилата смърт. ТЕЛК не е дала заключение за наличие на причинна връзка между смъртта на К. и извършваната работа. Това решение е влязло в сила на

21.04.2022 г., видно от направената върху него заверка (л. 29 по делото) и на основание чл. 113, ал. 3 от Закона за здравето решенията на органите на медицинската експертиза, които не са обжалвани или редът за обжалването им е изчерпан, са задължителни за всички лица, органи и организации в страната. От друга страна по делото е безспорно установено, че Х. К. е имал заболяване с водеща диагноза "[заболяване]"- общо заболяване [заболяване], [заболяване]. Релативна [заболяване]. [заболяване], със 75% т. н. р. до 1.04.2014 г., отразено в ЕР на ТЕЛК общи заболявания при МБАЛ Самоков № 0872 от 080/28.04.2011 г. След това освидетелстване по делото няма данни К. да се е явявал на ТЕЛК за преосвидетелстване. В това ЕР на ТЕЛК е дадено мнение, че работата като шофьор на 12 тонен камион не е подходяща за болния и противоположни условия на труд: ТФР, нервно-псих. напрежение, нощен труд. От 15.03.2021 г. е ползвал [заличен текст]. От 6.12.2021 г. отново е ползвал [заличен текст]. Разпоредбата на чл. 73, ал. 2 от НМЕ предвижда, че не се считат за внезапно увреждане на здравето по смисъла на чл. 55 КСО патологични състояния вследствие на заболяване от каквото и да е естество, включително епилепсия, хронична исхемична болест на сърцето (всички клинични форми, включително миокарден инфаркт), мозъчен инсулт, захарен диабет, атеросклероза, високо кръвно налягане, душевни болести. В случая, [заболяване] на К. е призната още към 28.04.2011 г. с посоченото ЕР на ТЕЛК общи заболявания при МБАЛ Самоков. При наличието на влязло в сила решение на органите, осъществяващи експертизата на работоспособността, с което не е призната причинната връзка между извършваната работа и посоченото увреждане- смъртта на К., неправилно първоинстанционният съд е приел обратното- че е налице доказана причинна връзка. Първоинстанционният съд неправилно се е позовал на ЕР на ТЕЛК общи заболявания при МБАЛ Самоков с ЕР № 0131 от 065/5.04.2022 г., приемайки, че въпросът за причинната връзка е разрешен съобразно разпоредбата на чл. 73, ал. 1 от НМЕ. Както бе посочено по-горе в това решение е направен извод за причинна връзка между заболяването на К.-[заболяване] и настъпилата смърт, а не между извършваната работа и настъпилата смърт. В този смисъл е и заключението от аутопсията, което сочи за причина смъртта на К. сърдечна криза при налично [заболяване]. Трудовата злополука като внезапно увреждане на здравето е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т. е. внезапното увреждане на здравето и извършваната работа са в причинна връзка по смисъла на Наредбата за медицинската експертиза. Неустановяването на подобна връзка, както е в настоящия случай, пречатства определянето на злополуката като трудова, поради което неправилно както административният орган, така и първоинстанционният съд са приели, че в случая е налице трудова злополука. Поради това изложените касационни оплаквания са основателни. Оспореният пред първоинстанционния съд административен акт е издаден при неправилно прилагане на материалноправните предпоставки за законосъобразност и като е отхвърлил жалбата срещу него Административен съд- София-област е постановил неправилно съдебно решение. Налице са касационни основания за неговата отмяна. В случая са изяснени всички обстоятелства по спора и не са налице предпоставки за връщане на делото за ново разглеждане. След като с решението си ТЕЛК (НЕЛК) отрича причинна връзка между нетравматичното увреждане на здравето и извършваната работа, длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО има само една възможност - да издаде разпореждане за приемане на злополуката за трудова. Затова в процесния случай при наличие на влязло в сила ЕР № 0131 от 065/5.04.2022 г., на ТЕЛК общи заболявания при МБАЛ Самоков длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 КСО при ТП на НОИ –София област незаконосъобразно е определило като трудова злополука нетравматичното увреждане, причинило смъртта на Х. К., а директорът на ТП на НОИ- София област, също така незаконосъобразно е отхвърлил жалбата срещу това разпореждане на "Е. Б."АД. Като е основал решението си на такива мотиви Административен съд- София-област е нарушил материалния закон. Решението му следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, по съществото на спора, с което подадената от осигурителя жалба следва да бъде уважена. Административния акт следва да бъде отменен.

13)Решение № 788 от 25.07.2022 г., по адм. дело № 1043/2021 г. по описа на Административен съд - София-област е отменено с решение № 4181 от 20.04.2023 г. по адм. дело № 10483/2022 г. на Върховен административен съд и вместо него съдът постановява, че отменя Ревизионен акт № Р-22002320000764-091-001/21.05.2021 г. на ТД на НАП-София, в частта потвърдена с решение № 1225 от 11.08.2021 г. на директора на дирекция "ОДОП" София. За да се произнесе в този смисъл съдът е съобразил следните твърдения:

Обжалван е Ревизионен акт №Р22002320000764-091-001/21.05.2021 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП-София, потвърден в обжалваната част с Решение № 1225 от 11.08.2021 г., постановено от директора на Дирекция "Обжалване и данъчно-осигурителна практика"-София, с който РА на Д. са установени задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица/ЗДДФЛ/ общо в размер на 2 928, 96 лв. и прилежащите лихви. Неоснователни са изводите на органите по приходите, че са налице хипотезите на чл. 122, ал. 1 от ДОПК. Липсва конкретно посочване на правни норми, които биха могли да доведат до обосноваване на някоя от предпоставките за провеждане на ревизия по този ред. По делото е приета и съдебно-оценъчна експертиза, изготвена от в. л. Б. Б.. Същият е определил вероятен пазарен наем и той е различен от определения от в. л. Е. К., изготвила експертно заключение, което и е възложено по ревизионната преписка. След като не е налице нито една от предпоставките по чл. 122, ал. 1 от ДОПК, спрямо касационния жалбоподател не може да се провежда ревизия по реда на ревизиите при особени случаи. Не е допустимо при това положение данъчната основа да се определя по реда на чл. 122, ал. 2 от ДОПК. Ревизиращият орган неправилно е отчел резултат от експертиза, извършена в ревизионното производство, която не е връчвана на ревизираното лице. Ревизиращият орган след като се е позовал на възложената експертиза е приел, че наемната цена е под пазарната, поради което и на основание чл. 77 от ЗДДФЛ и чл. 16 от ЗКПО са определени допълнителни предполагаеми доходи от наем, а в следствие на това са определени и допълнителни данъчни задължения, В РД дори не се твърди, че данъчнозадълженото лице въобще е получило тези доходи. Налице е определен данък, без да има доход, върху който би бил дължим този данък. В настоящият случай няма реално получаване на доходи, няма разходи, които не могат да бъдат покрити от съществуващите доходи, но се определят допълнителни данъчни задължения. В случая имотът е отдаден под наем на ЕТ, "Н. -И. Д." и в договора за наем в чл. 1/4 изрично е записано, че наемателят има право да извърши основен ремонт, с цел привеждане на имота, в съответствие с функционалното предназначение на обекта. Наемодателите са изразили и съгласие наемателят да има право да кандидатства в Държавен фонд земеделие по програма за развитие на селските райони /чл. 1/5/. Съгласието за извършване на основен ремонт се доказва и от влязлото в сила разрешение за строеж, влезлите в сила заповеди за допълване на издаденото разрешение за строеж и за допускане смяна на възложителя в издаденото разрешение за строеж. За тези обстоятелства няма спор между страните по делото. Тези обстоятелства са изяснени в производството пред Административен съд-София област и не са спорни. В същото време, от представеното експертно заключение от в. л. Е. К. е видно, че вещото лице е определило наемна цена на целият обект след извършения основен ремонт и след изградените нови обекти в имота, за които е учредено право на строеж и те към 2016 г. са собственост на едноличния търговец и за тях не се дължи наем. Както и че отдадените под наем през 2013 г. летен бар, басейн, трафопост и агрегатно помещение към 2016 г. не съществуват. Не съществува и хотелската част от 3 етажа във вида, в който е отдадена под наем през 2013 г. Вещото лице не е взело в предвид представените по ревизионната преписка Нотариален акт за учредяване право на строеж № 184, том I, рег. № 1766, дело № 157 от 28.05.2013 г. по описа на Нотариус Р. Г.; Нотариален акт за поправка на нотариален акт № 28, том II, рег. № 2077, дело № 197 от 20.06.2013 г. по описа на Нотариус Р. Г. и Нотариален акт за учредяване право на строеж № 80, том II, рег. № 2377, дело № 243 от 8.07.2015 г. по описа на Нотариус Р. Г.. По делото е назначена експертиза, изготвена от в. л. Б. Б., която неправилно не е кредитирана от съда, а вещото лице е отчело всички по-горе изложени обстоятелства. Установява се, че облагаемата основа значително се различава от определената от данъчните органи облагаема основа, изчислена на основание експертното заключение, изготвено в ревизионното производство. Като е отхвърлил жалбата срещу процесния РА съдът е постановил неправилно и необосновано решение, което следва да бъде отменено и вместо него да бъде постановена отмяна на РА.

14)Решение № 511 от 19.05.2022 г., по адм. дело № 1049/2021 г. на Административен съд София – област е отменено с решение № 2539 от 9.03.2023 г. по адм. дело № 6377/2022 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отменя ревизионен акт /РА/ № Р-22002320005210-091-001/25.05.2021 г., на органи по приходите при ТД на НАП София, в частта изменена с решение № 1244/16.08.2021 г. на и. д. Директор на дирекция "ОДОП" София при ЦУ на НАП, с който на И. Г. са установени задължения за 2015 г. по ЗДДФЛ в размер на 31

836. 98 лв. и съответни лихви за забава. За да приеме този правен резултат излага следните мотиви:

Основателни са доводите в касационната жалба, че оспорения РА противоречи на материалноправните предпоставки за допълнително облагане по ЗДДФЛ с оглед установено сключване на сделки с цел отклонение от данъчно облагане. Съгласно чл. 33, ал. 3 от ЗДДФЛ облагаемият доход от продажба или замяна на акции, дялове, компенсаторни инструменти, инвестиционни бонове и други финансови активи, както и от търговия с чуждестранна валута е сумата от реализираните през годината печалби, определени за всяка конкретна сделка, намалена със сумата от реализираните през годината загуби, определени за всяка конкретна сделка. Според ал. 4 на чл. 33 реализираната печалба/загуба по ал. 3 за всяка сделка се определя, като продажната цена се намалява с цената на придобиване на финансовия актив. В ал. 11 от с. 3 е посочено, че облагаемият доход при прехвърляне на предприятието на едноличния търговец със заличаване на едноличния търговец е положителната разлика между определената с договора продажна цена и собствения капитал на предприятието. Нормата на чл. 11, ал. 2 ЗДДФЛ предвижда, че в случаите на продажба, замяна или друго възмездно прехвърляне на права или имущества по чл. 33, ал. 3 от ЗДДФЛ доходът се смята за придобит към датата на прехвърлянето. Нормата на чл. 77 на която се базира и издадения РА гласи, че при определяне на задълженията на лицата по този закон в случаите на сделки между свързани лица, на сделки, сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане и прилагане на пазарни цени, трансфери, свързани с определена база, както и за лихви по финансов лизинг, се прилагат съответно разпоредбите за предотвратяване на отклонението от данъчно облагане от Закона за корпоративното подоходно облагане т. е. последната препраща към разпоредбите за предотвратяване на данъчно облагане от ЗКПО. В случая издателя на акта е приложил чл. 16, ал. 1 от ЗКПО - когато една или повече сделки, включително между несвързани лица, са сключени при условия, чието изпълнение води до отклонение от данъчно облагане, данъчната основа се определя, без да се вземат под внимание тези сделки, някои техни условия или тяхната правна форма, а се взема под внимание данъчната основа, която би се получила при извършване на обичайна сделка от съответния вид по пазарни цени и насочена към постигане на същия икономически резултат, но която не води до отклонение от данъчно облагане. Основния въпрос на който първоинстанционния съд е трябвало да отговори дали сделките са сключени между свързани лица по смисъла на закона и ако това е така, дали те целят отклонение от данъчно облагане. В това производство в тежест на приходната администрация е да установят по безспорен начин фактите и обстоятелствата водещи до отклонение от данъчно облагане по сключени сделки между лица за които се сочи че са свързани, предвид легалното определение за това в § 1, т. 3 от ДР на ДОПК. В конкретния случай не би могло да се приеме, че сделките касаещи продажбата на дружествени дялове и на дейността на ЕТ сключени между РЛ и С. С. са такива между свързани лица - § 1, т. 3 от ДР на ДОПК изрично изброява кои лица попадат под това определение и лицата фактически съжителстващи не влизат в тази категория. § 1, т. 3, бук. "а" от ДР на ДОПК посочва като свързани лица съпрузите, роднините по права линия, по сребрена - до трета степен включително; и роднините по сватовство - до втора степен включително, а за целите на чл. 123, ал. 1, т. 2 - когато са включени в общо домакинство. Неправилно ревизиращите органи са приели, че тъй като лицата съжителстват от дълъг период от време то те се намират в брачни отношения и по този начин сделките сключени между тях са такива на свързани лица, тъй като законодателят изрично не е включил лицата фактически съжителстващи, независимо от периода, в категорията свързани лица. На второ място недоказано остава и обстоятелството, че сключените сделки имат за цел отклонение от данъчно облагане. Продажбата на дружествени дялове и на дейността на ЕТ на номиналната им стойност не влиза в противоречие с нормите на чл. 15 и чл. 16, ал. 1 от ЗКПО поради липса на изрична законова забрана в тази насока. Страните по сделки сами определят на каква цена ще реализират респек. придобият дялове и търговска дейност, като за да е приложима разпоредбата на чл. 16, ал. 1 от ЗКПО следва от установените факти и обстоятелства неопровержимо да се удостовери, че конкретните условия при които сделките са сключени имат за цел отклонение от данъчно облагане т. е. сключени са в противоречие със законови норми. В конкретния случай това не се доказва по несъмнен начин от ревизиращите органи. Неправилно е позоваването от страна на АССО и на назначената експертиза в ревизионното производство, тъй като е ползван метод който не е посочен изрично в нормата на § 1, т. 10 от ДР на ДОПК, нито фигурира в чл. 3 от Наредба №

Н-9/14.08.2006 г., за реда и начините за прилагане на методите за определяне на пазарни цени. Органа би могъл да използва и друг метод за да установи наличие или липса на отклонение от пазарната стойност на сделките, но не следва да се обосновава с нормата на § 1, т. 10 от ДР на ДОПК т. е. използвания метод от в. л. – метод на "чистата стойност на активите" би могъл да се приложи но не и при посочване от ревизиращия орган на посочената по-горе правна норма и подзаконов нормативен акт, а при навеждане на обосновани доводи и аргументи в тази насока. Решението като неправилно следва да бъде отменено и вместо него следва да се постанови отмяна на РА.

15) Решение № 773 от 28.07.2021 г., по адм. дело № 1302/2020 г. по описа на Административен съд – София – област е отменено с решение № 5334 от 2.06.2022 г. по адм. дело № 10243/2021 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отменя Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/312/02898/3/01/04/01 от 18.11.2020 г. с изх. № 01-6500/8597#2, издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" за установяване на подлежаща на възстановяване от ЕТ "Ц. – Ц. Б.", безвъзмездна финансова помощ в размер на 304 189, 83 лева. За да се произнесе в този смисъл, съдът е съобразил следните доводи: Според чл. 27, ал. 6 ЗПЗП (нова - ДВ, бр. 51 от 2019 г. в сила от 28.06.2019 г.) дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради нарушение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, което представлява основание за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 - 9 от Закона за управление на средствата от Европейските структурни и инвестиционни фондове (ЗУСЕСИФ), се установява с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 от същия закон. Според ал. 7 на чл. 27 ЗПЗП също в сила от 28.06.2019 г. дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ поради неспазване на критерии за допустимост, ангажимент или друго задължение от страна на ползвателите на помощ и бенефициентите по мерките и подмерките от програмите за развитие на селските райони, извън основанията по ал. 6, се установява с издаването на акт за установяване на публично държавно вземане по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК). Непостигането на заложените финансови показатели в бизнес - плана представлява неизпълнение на одобрените индикатори и е налице основание по чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ за извършване на финансова корекция. В този смисъл са налице множество, постановени от Върховния административен съд, четвърто отделение съдебни решения: решение № 5872/21.05.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 11774/2019 г., решение № 2709/19.02.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 9703/2018 г.; решение № 3184/28.02.2020 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 7468/2018 г.; решение № 5040/4.04.2019 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 4307/2018 г.; решение № 5317/24.04.2018 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 1945/2018 г.; решение № 4933/3.04.2019 г. на ВАС, четвърто отделение, по адм. д. № 4912/2018 г. и др. Във всички тях категорично е прието, че в този случай е налице е материалноправната хипотеза на чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ, която представлява основание за налагане на финансова корекция с издаването на решение по реда на чл. 73 от същия закон. В практиката си Върховният административен съд (решение № 13796/6.11.2020 г. по адм. д. № 12488/2019 г., състав на седмо отделение) приема, че показателите на бизнес - плана по своето естество съставляват "индикатори" по смисъла на ЗУСЕСИФ. В цитираното решение в тази насока се приема следното: "Индикаторът е нещо, което или чрез което се измерва осъществяването на одобрения проект. Проектът се одобрява при точно определени параметри – инвестиционно намерение, което включва структура, стойност, източници на финансиране, място на извършване на инвестицията, и от друга страна - анализ на приходите и разходите след реализация на инвестиционния проект. Именно тези два компонента на инвестиционното намерение, които са същността на процесния проект, са мотивирали органа да одобри предоставянето на безвъзмездната помощ в процесния размер, защото чрез тях той е бил убеден, че проектът не само ще създаде сочената материална база, но и ще има принос за постигане на целите на оперативната програма". Съгласно чл. 27, ал. 7 ЗПЗП дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ се установява с издаването на АУПДВ по реда на ДОПК, но само ако не е налице основание по ал. 6 за издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 ЗУСЕСИФ. Следователно, законодателят не е регламентирал в условията на алтернативност хипотезите, при които компетентният орган издава решение по чл. 73 ЗУСЕСИФ и АУПДВ по ДОПК, и не му е

предоставил възможност да си избере кой акт да издаде, ако прецени, че фактите по спора могат да бъдат подведени както под материалноправното основание на чл. 70, ал. 1, т. 7 ЗУСЕСИФ, така и под материалноправното основание в съответната наредба, по реда на която се сключва договорът, регламентираща връщане на предоставената финансова помощ при неизпълнение на договора. Хипотезите на издаване на два различни акта са регламентирани в условията на евентуалност и само, когато не са налице основанията за налагане на финансова корекция по чл. 70, ал. 1, т. 1 - 9 от ЗУСЕСИФ, се издава АУПДВ. Според чл. 63, пар. 1 от Регламент (ЕО) 1306/2013 за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета, ако се установи, че даден бенефициер не изпълнява критериите за допустимост, ангажиментите или други задължения, свързани с условията за предоставяне на помощта или подкрепата, предвидена в секторното законодателство в областта на селското стопанство, помощта не се изплаща или се оттегля изцяло или частично. Съгласно чл. 69, ал. 1 ЗУСЕСИФ управляващите органи провеждат процедури по администриране на нередности по смисъла на чл. 2, т. 36 и 38 от Регламент (ЕС) № 1303/2013. Определението за нередност в чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013 е следното: "Нередност" означава всяко нарушение на правото на Съюза или на националното право, свързано с прилагането на тази разпоредба, произтичащо от действие или бездействие на икономически оператор, участващ в прилагането на европейските структурни и инвестиционни фондове, което има или би имало за последица нанасянето на вреда на бюджета на Съюза чрез начисляване на неправилен разход в бюджета на Съюза. На основание изложеното следва да бъде направен извод, че при констатиране на нередност по определението на чл. 2, т. 36 от Регламент (ЕС) № 1303/2013, на основание чл. 27, ал. 6 ЗПЗП дължимостта на подлежаща на възстановяване безвъзмездна финансова помощ следва да се установи с издаването на решение за налагане на финансова корекция по реда на чл. 73 ЗУСЕСИФ, тъй като са налице основанията по чл. 70, ал. 1, т. 7 от същия закон. Изричната и ясна регламентация в специалния закон на вида на акта, реда за издаването му и правните основания в различните хипотези не допуска нарушаването на тези разпоредби да бъде възприемано от съда като несъществено и невлияещо на законосъобразността на оспорения акт. Допуснатото нарушение на административно производствените правила е достатъчно съществено и даващо основание за отмяна на акта единствено само на това основание, без същият да бъде обсъждан по същество. Както и друг път е посочвано, настоящият състав на касационната инстанция е изоставил практика си, с която приема, че в хипотеза като процесната издаването на АУПДВ не съставлява съществено нарушение на административно - производствените правила. Това е продиктувано от обстоятелството, че останалите състави на първо и осмо отделение на Върховния административен съд възприемат тълкуването на закона, изложеното по-горе, и по този начин се избягва създаването на противоречива съдебна практика. Предвид изложеното следва да бъде прието, че след като е стигнал до краен извод за законосъобразност на оспорения Акт за установяване на публично държавно вземане № 23/312/02898/3/01/04/01 от 18.11.2020 г. с изх. № 01-6500/8597#2, издаден от изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие", за установяване на подлежаща на възстановяване от ЕТ "Ц. - Ц. Б.", безвъзмездна финансова помощ в размер на 304 189, 83 лева, Административен съд - София област е постановил едно неправилно съдебно решение. При условията на чл. 222, ал. 1 АПК решението следва да бъде отменено и вместо него следва да бъде постановено друго такова, с което оспореният АУПДВ бъде отменен.

16) Решение № 315 от 25.03.2022 г. по адм. дело № 768/2021 г. по описа на Административен съд - София област е отменено с решение № 4085 от 4.04.2024 г. по адм. дело № 3839/2022 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отменя Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/4885 от 09.07.2021 г., издаден от Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" по жалба на "А. П." ЕООД. За да се произнесе в този смисъл, съдът е обосновал следните доводи:

Споделима е тезата на касатора, че при преценката на материалната законосъобразност на обжалвания АУПДВ първостепенният съд неправилно е приел, че приетото изменение на Закона за изменение и допълнение на Закона за собствеността и ползването на земеделски земи (ЗИД на

ЗСПЗЗ) обн. ДВ, бр. 61/2015 г., свързано с прилагането на чл. 47, т. 4 от Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17.12.2013 г. относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета, не представлява "форсмажорно" или "извънредно обстоятелство" по смисъла на чл. 2 от Регламент (ЕС) № 1306/2013. В тази връзка с определение от 01.02.2023 г. производството по настоящото дело е спряно до приключване на производството пред Съда на Европейския съюз по дело C-656/2022. След отпадане на основанията за спиране на делото, на осн. чл. 230, ал. 1, вр. чл. 144 АПК, производството е възобновено. Решението на СЕС по горепосоченото дело е постановено на 18 февруари 2024 г. и поради сходство на фактическия състав е тълкувателно приложимо към настоящия спор. Преюдициалното запитване до СЕС е отправено във връзка с жалба от българско търговско дружество срещу акт на изпълнителния директор на ДФЗ, с който на търговеца се разпорежда да възстанови субсидия, получена по програма за развитие на селските райони за 2007-2013 г. Неговият адресат възразява, че прекратяването на договорите за наем от съответните общини представлява "форсмажорно и/или изключително обстоятелство" по смисъла на чл. 15 от Наредба № 11/2008, което изключва възстановяване на получената субсидия. В случая "А. П." ЕООД е регистриран земеделски стопанин, който притежава Уникален регистрационен номер (УРН) 571225 в Интегрираната система за администриране и контрол (ИСАК) и е одобрен за участие по мярка 211 "Плещания на земеделски стопани за природни ограничения в планинските райони" от ПРСР 2007-2013 г. Безспорно е още, че неподдаването на заявление за плащане за кампания 2016 г. се дължи на прекратени на 12.07.2016 г. наемни отношения по договор за аренда, тъй като ползвателят не е отговарял на условията, възникнали с § 15, ал. 1 от Преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение на ЗСПЗЗ. Същият предвижда, че ползвателите, сключили договори за наем или аренда на пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд преди 24 февруари 2015 г., са длъжни в срок до 1 февруари 2016 г. да приведат договорите в съответствие с изискванията на чл. 37и, ал. 1 и 4. Съгласно § 15, ал. 3 от същата разпоредба, договорите за наем или аренда на пасища, мери и ливади от държавния и общинския поземлен фонд, които не са приведени в съответствие в срока по, ал. 1 или 2, се прекратяват от кмета на общината, съответно от директора на областната дирекция "Земеделие". В този аспект, с т. 48 от решението по дело C-656/22 г. СЕС уточнява, че от съображение 37 и член 47, параграф 1 от Регламент № 1974/2006 следва, че списъкът, посочен в последната разпоредба, не е изчерпателен и че поради това понятието "непреодолима сила" или понятието "извънредни обстоятелства" по смисъла на посочената разпоредба може да обхваща хипотези, които не са включени в този списък. Така според конкретните обстоятелства поведението на публичните органи също може да представлява "непреодолима сила" или "извънредно обстоятелство" (вж. в този смисъл решение от 7 декември 1993 г., *Нуген и др.*, С 12/92, EU: C: 1993: 914, т. 31). Макар посоченият списък да съдържа само обективни факти, в съответствие със съдебната практика (точка 47 от решението на СЕС от 18 март 2024 г. по дело C-656/22 г.), заинтересованото лице, което се позовава на наличието на "непреодолима сила" или "извънредни обстоятелства", трябва също да може да докаже, че се е предпазило от последиците от необичайното събитие, като е взело подходящи мерки, без да прави прекомерни жертви (вж. в този смисъл решение от 19 юни 2019 г., *RF/Комисия*, С 660/17 P, EU: C: 2019: 509, т. 37 и цитираната съдебна практика). СЕС разяснява още, че лишаване от собственост по смисъла на член 17, параграф 1 от Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък "Хартата") е принудителното, цялостно и окончателно отнемане на право на ползване, тъй като това право представлява компонент на правото на собственост, доколкото предоставя на носителя си два основни атрибута на последното право, а именно правото да си служи със съответната вещ и правото да получава доходите от нея (вж. в този смисъл решение от 21 май 2019 г., *Комисия/Унгария (Права на ползване върху земеделски земи)*, С 235/17, EU: C: 2019: 432, т. 81 и 82). Така, когато национална правна уредба заради своето съдържание или поради прилагането ѝ от национален орган принудително, цялостно и окончателно отнема правата съответните земи да се използват и доходите от тях да се получават от земеделски стопанин, сключил договор за наем, за да разполага с тези земи през изисквания многогодишен период, така че да отговаря на условията за финансиране от ЕЗФРСР, следва да се приеме, че тази правна уредба съдържа лишаване от право на собственост по смисъла на член 17, параграф 1 от Хартата и поради това представлява

"отчуждаване на стопанството" по смисъла на член 47, параграф 1, буква в) от Регламент № 1974/2006. Параграф 15 от преходните и заключителните разпоредби на Закона за изменение на ЗСПЗЗ изисква прекратяване на договорите за наем или аренда само при условие, че те не са приведени в съответствие с новите изисквания, предвидени в член 37и от ЗСПЗЗ, в определения за това срок. Следователно, без да се засягат проверките, които трябва да направи запитващата юрисдикция, прекратяването на договор за наем или аренда въз основа на такава правна уредба не води до принудителното, цялостно и окончателно отнемане на правата, които наемателят черпи от такъв договор. Съгласно практиката на Съда обаче, за да се установи наличието на лишаване от собственост по смисъла на член 17, параграф 1 от Хартата, следва да се провери не само дали е налице формално отчуждаване, но и дали спорното положение е равнозначно на фактическо отчуждаване (вж. в този смисъл решение от 5 май 2022 г., ВРС Lux 2 и др., С 83/20, EU: C: 2022: 346, т. 44). В заключение Съдът намира, че на първия въпрос следва да се отговори, че член 47, параграф 1 от Регламент № 1974/2006 трябва да се тълкува в смисъл, че прекратяването от общинска администрация на договор за наем или аренда на земеделска земя, сключен за срок от пет години с бенефициера на земеделска помощ, отпусната по програми за развитие на селските райони на държава членка, за чието финансиране е допринесъл ЕЗФРСР, което прекратяване е извършено вследствие на изменение на националното законодателство, въвеждащо нови изисквания, обуславящи запазването на такъв договор, може да представлява – "непреодолима сила" или "извънредно обстоятелство" по смисъла на член 47, параграф 1, когато прекратяването представлява външно, необичайно и непредвидимо за този бенефициер събитие, и той е взел всички мерки, които е било възможно да вземе, без да се налага да прави прекомерна жертва, за да приведе съответния договор за наем в съответствие с въведените нови изисквания, – "отчуждаване на стопанството" по смисъла на посочения член 47, параграф 1, буква в), когато прекратяването представлява лишаване от собственост мярка, която лишава посочения бенефициер от правата да използва наетите земеделски земи и да получава доходите от тях. От гореизложеното следва, че определяща за разрешаването на основния спорен въпрос по делото е преценката дали срокът, предвиден за съобразяване с новите изисквания, въведени с изменението на член 37и от ЗСПЗЗ, е бил достатъчно дълъг, а също така дали, за да изпълни тези нови изисквания, земеделският стопанин е имал реална възможност да придобие животновъден обект и да регистрира изисквания брой животни. Релевантно е още дали, за да спазва ангажиментите си, земеделският стопанин е имал възможност да използва земи, различни от предоставените му от разглежданите в главното производство от държавния поземлен фонд, и дали му е било възможно да се снабди със земи, отговарящи на условията по мярката от частни физически и юридически лица (арг. от т. 48 от решението на СЕС от 18 март 2024 г. по дело C-656/2022 г.) На първо място следва да се приеме, че срокът до 01.02.2016 г., предвиден с § 15, ал. 1 ПЗР към ЗИД ЗСПЗЗ, сам по себе си е достатъчно дълъг за предприемане на действия съобразно новите нормативни изисквания, но за "А. П." ЕООД не е била налице реална възможност да стори това. По делото липсват данни, че освен със стопанисване на заявените площи в планинските райони земеделецът се е занимавал и с животновъдство, за да се приеме, че е било възможно той да предприеме изискуемата се мярка, без да се налага да прави прекомерна жертва, за да приведе договора за аренда в съответствие с новите нормативни изисквания. На второ място, не са налице каквито и да е данни, че земеделският стопанин е имал възможност да използва земи, различни от предоставените му от разглежданите в главното производство от общинския поземлен фонд или че е можел да се снабди със земи, отговарящи на условията по мярката от частни физически и юридически лица. Горното налага извод, че изменението на националното законодателство, въвеждащо нови изисквания в член 37и от ЗСПЗЗ, чието спазване е условие за продължаване на действието на договор за наем, както и прекратяването му от наемодателя, представляват от гледна точка на земеделския стопанин външни, необичайни и непредвидими събития, спрямо които вземането на всички възможни мерки за привеждане в съответствие би наложило прекомерна жертва от негова страна. Именно поради това, прекратяването на договора за наем на земеделската земя с бенефициера вследствие на изменение на националното законодателство, въвеждащо нови изисквания, обуславящи действието на такъв договор, следва да се квалифицира като "непреодолима сила" или "извънредно обстоятелство" по смисъла на член 47, § 1, б. "в" от Регламент (ЕО) № 1974/2006 на Комисията от 15 декември 2006 година за определянето на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1698/2005 на Съвета относно подпомагане на развитието на селските райони от

Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), изменен с Регламент (ЕО) № 434/2007 на Комисията от 20 април 2007 г. и отменен с Регламент № 1305/2013, но приложим по силата на неговия член 88 по отношение на операции, изпълнявани по програми, одобрени от Европейската комисия съгласно този регламент преди 1 януари 2014 г., което изключва да се изисква частично или пълно възстановяване на получената от бенефициера помощ. За настъпването на това обстоятелство, което не е могло да бъде предвидено в деня, в който е поет ангажиментът, земеделският стопанин е съобщил в срок и в писмена форма на компетентния орган, при което той е следвало да съобрази приложимите общностни норми и разпоредбата на чл. 15, ал. 1 от Наредба № 11 от 03.04.2008 г. във вр. с § 1, т. 3 от нейните ДР, респективно - да не изисква частично възстановяване на получените суми. Като не е съобразил това, административният орган е нарушил материалния закон и е издал незаконосъобразен АУПДВ. Приемайки друго, АС- София област е постановил неправилно решение, което следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което оспореният АУПДВ бъде отменен.

-Отменени решения поради нарушение на съдопроизводствените правила.

1) Решение № 1224 от 26.11.2021 г., по адм. дело № 102/2021 г. по описа на Административен съд София – област е отменено с решение № 6175 от 22.06.2022 г. по адм. дело № 1375/2022 г. на Върховния административен съд и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. За да се произнесе в този смисъл, съдът е съобразил следните доводи:

Незаконосъобразен и необоснован е изводът на съда, че при издаване на административния акт са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. В тази насока е направена само констатация, като в нарушение на чл. 172а, ал. 2 АПК съдът не излага мотиви, обосноваващи този му извод, въпреки, че по делото е установено, че от компетентните органи е съставен констативен акт, с който е констатирано извършеното незаконно строителство, като актът е връчен на жалбоподателя и същият депозира възражение. Неправилно съдът приема, че липсата на мотиви в обжалваната заповед, относно времето на построяване на описаните в заповедта незаконни строежи – обособена част 2 и обособена част 3 и неизследване на въпроса за евентуалната им търпимост по § 127 ПЗР ЗУТ съставляват самостоятелно основание за незаконосъобразност на заповедта. Дори и в заповедта да е направена преценка за търпимост на строежа, то същата подлежи на съдебен контрол. В съдебната фаза съдът събира доказателства и служебно извършва преценка за търпимостта на строежа, която е пряко обвързана с последиците на заповедта и нейната законосъобразност, тъй като дори и да е незаконен, ако е търпим строежът не подлежи на премахване. При липса на такива констатации в оспорената заповед задължение на съда е да събере доказателства относно годината на извършване на строежа, да установи дали същият е бил допустим по действащите подробни градоустройствени планове и по правилата и нормативите по време на извършването му или съгласно ЗУТ и в зависимост от времето на извършване на строежа да направи извод дали същият попада в някоя от хипотезите за търпимост съобразно § 16 ПР ЗУТ, съответно § 127, ал. 1 ПЗР ЗУТ. Събраните по делото доказателства относно периода на извършване на процесните строежи, не са обсъдени от съда, не са изложени и мотиви относно приложението на § 16, ал. 1, 2 или 3 ПР ЗУТ, или на § 127, ал. 1 ПЗР ЗУТ, което е съществено процесуално нарушение, тъй като възпрепятства касационната инстанция да извърши проверка за законосъобразност на обжалвания съдебен акт. С оглед на изложеното Върховният административен съд намира, че обжалваното решение е неправилно като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила, в нарушение на материалния закон и е необосновано, поради което и на основание чл. 221, ал. 2 вр. чл. 222, ал. 2, т. 1 АПК следва да се отмени, а делото да се върне за ново разглеждане от друг състав на същия съд. При новото разглеждане на делото съдът следва да обсъди в съвкупност събраните по делото доказателства относно времето на извършване на незаконните строежи, както и относно наличието или липсата на действащите градоустройствени планове по време на извършването им, или към настоящия момент и съответно да направи изводи за тяхната търпимост, съобразно § 16, ал. 1, 2 или 3 ПР ЗУТ или на § 127, ал. 1 ПЗР на ЗУТ, в зависимост от приетия за установен от съда период на извършването им.

2) Решение № 1031 от 14.10.2020 г., по адм. дело № 254/2020 г. по описа на Административен съд София област е отменено с решение № 6545 от 1.06.2021 г. по адм. дело № 13542/2020 г. на Върховния административен съд и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав на същия съд. За да приеме този правен резултат, съдът излага следните мотиви:

Правилно първоинстанционният съд е съобразил, че обжалваното решение на ОбС няма характер нито на индивидуален административен акт по чл. 21 от АПК, нито на общ административен акт по чл. 65 от АПК, тъй като не се ползва с еднократно правно действие. На основание приетото решение са приети изменения и допълнения в Наредба № 12 за определянето и администрирането на местни такси и цени на услуги на територията на община Самоков, поради което на обжалване подлежи подзаконовия нормативен акт – наредбата, с която ОбС – Самоков упражнява това си правомощие. И друг път Върховният административен съд е посочвал, че не всички актове на общинския съвет имат характер на административни актове, тъй като не формата, а съдържанието им като властническо или гражданско правно волеизявление е определящо за вида им като правни актове. Съгласно чл. 7, ал. 2 ЗНА, наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен. Според чл. 8 ЗНА и чл. 76, ал. 3 АПК общинските съвети могат да издават наредби, с които да уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. В съдебната практика безпротиворечиво се приема, че непровеждането на процедурата по чл. 75-78 във вр. с чл. 80 АПК, предвиждащ субсидиарно приложение на ЗНА за неуредените въпроси, представлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Съгласно чл. 26 ЗНА, в приложимата му редакция в сила от 04.11.2016 г. изработването на проект на нормативен акт се извършва при зачитане на принципите на необходимост, обоснованост, предвидимост, откритост, съгласуваност, субсидиарност, пропорционалност и стабилност. В процеса по изработване на проект на нормативен акт се провеждат обществени консултации с гражданите и юридическите лица. Преди внасянето на проект на нормативен акт за издаване или приемане от компетентния орган съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция заедно с мотивите, съответно доклада, и предварителната оценка на въздействието по чл. 20. Когато съставителят на проекта е орган на изпълнителната власт, публикуването се извършва на Портала за обществени консултации, а когато е орган на местното самоуправление – на интернет страницата на съответната община и/или общински съвет. Сроктът за предложения и становища по проектите, публикувани за обществени консултации по ал. 3, е не по-кратък от 30 дни. При изключителни случаи и изрично посочване на причините в мотивите, съответно в доклада, съставителят на проекта може да определи друг срок, но не по-кратък от 14 дни. След приключването на обществената консултация по ал. 3 и преди приемането, съответно издаването на нормативния акт, съставителят на проекта публикува на интернет страницата на съответната институция справка за постъпилите предложения заедно с обосновка за неприетите предложения. Когато съставителят на проекта е орган на изпълнителната власт, публикуването на справката се извършва едновременно и на Портала за обществени консултации. В обжалваното съдебно решение се съдържат лаконични мотиви относно това при приемане на изменението и допълнението на наредбата спазени ли са правилата, регламентиращи процедурата по приемане на подзаконовия акт. Въпреки, че в административната преписка се съдържа извадка от официалния сайт на община Самоков, за публикуване на предложението за изменение и допълнение на Наредбата на 15.11.2019 г., първоинстанционният съд е приел, че до приемането решението за приемане на подзаконовия нормативен акт не е изтекъл минималният законов срок по чл. 26, ал. 3 ЗНА. Според съда към датата на публикуването не е съществувало предложение за присматане на оспореното решение, тъй като докладната на кмета за приемане на наредбата е от 27.11.2019 г. В същото време обаче съдът не е указал на ответника, че не сочи доказателства за посочения факт – датата на внасянето на проекта на нормативния акт. В оспореното решение административният съд изобщо не е обсъждал спазването на чл. 26, ал. 5 от ЗНА относно публикуването на интернет страницата на общината на справка за постъпили предложения заедно с обосновка за неприетите предложения. В преписката няма доказателства такова публикуване да е извършено, а указания за това на ответника не са дадени. Посочените правила за издаване на подзаконови нормативни актове са установени с императивни правни норми и неспазването им е основание за незаконосъобразност на оспорения акт. В производството пред първата инстанция, съдът, при съществени нарушения на процесуалните правила не е изяснил фактите от тези норми. С оглед изложеното, решението на Административен съд София област, като постановено при съществени нарушения на процесуалните правила следва да бъде отменено, а делото върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав на съда.

3) Решение № 110 от 2.02.2023 г. по адм. дело № 784/2022 г. по описа на Административен съд

– София – област е отменено с решение № 10488 от 1.11.2023 г. по адм. дело № 2719/2023 г., на Върховния административен съд и делото е върнато за ново разглеждане на друг състав на същия съд при спазване на указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени с мотивите на решението. За да приеме този правен резултат, съдът е обосновал следната теза:

По делото е установено, че ревизираното лице е регистриран земеделски производител, в качеството си на физическо лице, без регистрация като едноличен търговец. Видно от ангажираните доказателства, регистрацията на Д. Р. като земеделски производител е от 21.03.2006 г. до настоящия момент, като основните дейности на лицето са свързани в областта на растениевъдството с обработване на пасища, мери и естествени ливади и в областта на животновъдството – отглеждане на говеда и овце. За ревизирания период 1.01.2016 г. – 31.12.2020 г. лицето е получило финансово подпомагане по схеми и мерки, администрирани от ДФЗ в размер на 438 015, 21 лева, като отпуснатите средства не са целеви. Установено в хода на ревизията, а и не се оспорва от страните, обстоятелството, че за 2015 г. получените от ДФЗ суми са декларирани по реда на чл. 50 ЗДДФЛ като доход по чл. 35 ЗДДФЛ, а за периода 2016 г. – 2020 г. средствата са декларирани като "доходи от друга стопанска дейност" по чл. 29 ЗДДФЛ с приспаднати 60 % нормативно признати разходи. Спорът между страните касае въпроса по кой ред следва да бъдат обложени получените от ревизираното лице доходи от субсидии. Видно от обжалваното решение, съдът е възприел фактите, установени от приходните органи, без да извършва свои собствени фактически установявания по отношение на така описания спорен предмет, като не е обсъдил всички събрани доказателства по делото поотделно и в тяхната съвкупност. По делото, както в хода на ревизионното производство, така и в хода на съдебното такова, са ангажирани доказателства от ДФЗ и Областна дирекция "Земеделие" – София – област към Министерство на земеделието, но същите не са обсъдени от първоинстанционния съд. В решението липсват мотиви относно това въз основа на кои доказателства е прието, че лицето е използвало предоставените му субсидии за лични нужди, респ. същото не развива стопанска дейност, за да се квалифицира доходът му като облагаем по чл. 35, т. 6 ЗДДФЛ. Установено е, че сумите, които са изплатени на земеделския производител, не са целеви, както и обстоятелството, че от компетентните органи на ДФЗ са извършвани проверки, във връзка с които са представени протоколи. Представени са договори за наем на поземлени имоти с наемодател Община Годеч, за покупки на недвижими имоти и движими вещи, моторни превозни средства, използвани във връзка с дейността на лицето като земеделски производител. Всички тези доказателства, които са събрани по делото, не са обсъдени от първостепенния съд. В решението съдът не е изложил конкретни мотиви относно формирания извод за материална законосъобразност на РА, а само е посочил, че изводът на ревизиращите органи, че придобитият доход от получените субсидии не следва да се намалява на основание чл. 29, ал. 1, т. 1 ЗДДФЛ, е правилен и законосъобразен. Съгласно чл. 160, ал. 1 ДОПК съдът като инстанция по същество е бил длъжен, но не е сторил това, а именно да разгледа спора, като формира свои собствени съображения относно приложението на материалния закон при издаването на РА. При новото разглеждане на делото първоинстанционният съд следва да обсъди представените по делото доказателства и съобразно извършения анализ и преценка на същите дължи формиране на свои собствени мотиви и правни изводи относно това дали отпуснатите субсидии за периода 2016 – 2020 г. са използвани за селскостопанската дейност на лицето, като при необходимост следва да назначи служебно експертиза за изясняване на спорния въпрос. В контекста на изложеното, първоинстанционният съд следва да има предвид, че за да бъде квалифицирана субсидията като доход по чл. 29 ЗДДФЛ е достатъчно доходът от помощта да е свързан с дейността на лицето като земеделски производител, като обстоятелството, че лицето няма формиран доход от продажба на земеделска продукция, които да са обусловени от получените субсидии е ирелевантно. В тази връзка, достигнатият от приходната администрация извод е неправилен и необоснован и противоречи на характера на получените помощи, които са за поддържане на земеделска земя и не са предназначени за производство на непреработени продукти от селско стопанство, обстоятелство констатирано и в хода на проведената ревизия и изрично посочено в оспорения РА. Редът за облагането на дохода на лицето, получен от субсидиите зависи от това дали отпуснатите средства са усвоени по предназначение, което обстоятелство, останало неизяснено пред първостепенния съд. С оглед изложеното следва да се приеме, че е налице необоснованост на решението, като постановено при неизяснена фактическа обстановка. При новото разглеждане на делото следва да бъде обсъдено и новото доказателство,

представено и прието от настоящата касационна инстанция – Ревизионен доклад № Р-22002322006046-092-001 от 27.04.2023 г. на органи по приходите при ТД на НАП София град относно извършена ревизия на Д. Р. с обхват данък върху ГДО по чл. 17 ЗДДФЛ за периода 01.01-31.12.2021 г. На следващо място, в жалбата си до първоинстанционния съд настоящият касатор е заявил възражение за изтекла погасителна давност по отношение на претендираното публично вземане по чл. 171, ал. 1 ДОПК, което не е разгледано в обжалваното решение. Съдът не е изложил фактически и правни установявания относно началния и краен момент на давностния срок, което препятства касационния съдебен състав да осъществи дължимата съобразно чл. 218 във връзка с чл. 220 АПК проверка на постановения съдебен акт. Съдът следва да се установи дали са основания за спиране или прекъсване на давността и въз основа на какви писмени доказателства прави този извод и съответно дали тя е изтекла.

4) Решение № 149 от 18.02.2021 г. по адм. дело № 885/2020 г. по описа на Административен съд София – област е отменено с решение № 10436 от 14.10.2021 г. по адм. дело № 4423/2021 г. на Върховния административен съд и делото е върнато за ново разглеждане от друг състав от Административен съд София - област. За да се произнесе в този смисъл, съдът е изложил следните мотиви:

Във връзка с указанията, дадени от съда за разпределение на доказателствената тежест, жалбоподателят в първата инстанция е представил писмени доказателства, от които се установява, че от П. К. в е подадено заявление, с което е поискано възстановяване на ел. проводници от стълба до къщата му в мах. [населено място], пълномощно от П. К. за В. Н. да го представлява включително пред "Ч. Б." и договор за присъединяване за обекта в ПИ идентификатор с крайни цифри № 16. От така представените доказателства може да се направи предположение за това, че мрежата НН е съществувала и е поискано възстановяването ѝ с присъединяване, в каквато насока са били твърденията на жалбоподателя, а именно, че е извършен текущ ремонт. В нарушение обаче на съдопроизводствените правила съдът не е събрал и не е указал събирането на такива доказателства, включително с използването на специални знания, които са необходими в случая за установяването на спорния по делото въпрос дали се касае за нов строеж, извършен без строителни книжа, подлежащ на премахване или е извършен текущ ремонт по смисъла на чл. 151, ал. 1, т. 2 ЗУТ, за който не се изискват строителни книжа, като преценката следва да включва и специфичните предпоставки за текущ ремонт на техническа инфраструктура, а именно непромяна на трасето и техническите характеристики на мрежата. Съдът е указал бланкетно доказателствената тежест, но не е указал на жалбоподателя, че за изясняване на спорния въпрос представените от него такива не са достатъчни и съответно, не е изпълнил задължението си сам да назначи съдебно – техническа експертиза съгласно чл. 171, ал. 2 изр. последно АПК за изясняване на спорните въпроси. В съдебното производство липсват установявания какво е извършено на място и съответно представлява ли то нов строеж или ремонт на съществуващ такъв по смисъла на чл. 151, ал. 1, т. 2 ЗУТ, както и в случая, че спорния обект е строеж – кога е извършен и търпим ли е по правилата и нормативите за устройство на територията. Проявеното процесуално бездействие по тези въпроси, е довело до неизясняване на спора от фактическа и правна страна относно основния спорен въпрос, а именно дали ли е нов строеж или е наличие извършен текущ ремонт на съществуваща мрежа ниско напрежение, което пък представлява съществено нарушение на съдопроизводствените правила.

5) Решение № 512 от 20.05.2022 г. по адм. дело № 1121/2021 г. по описа на Административен съд – София – област е отменено с решение № 11103 от 5.12.2022 г. по адм. дело № 6680/2022 г. на Върховния административен съд и делото е върнато на същия съд за ново разглеждане от друг състав при съобразяване мотивите на съдебния акт. За да се произнесе в този смисъл, съдът е обосновал следните съображения:

Със заповед № РД-15-122/14.06.1999 г. на кмета на община Етрополе е осъществено допълване на кадастралния план на гр. Етрополе, Софийска област с нанасяне имотните граници на възстановен имот с пл. № 3080, кв. 19 според кафявите черти и кафяви цифри по приложената скица. Със заявление вх. № 11-00-340-003/13.05.2021 г. от касаторката са представени геодезическо заснемане на имот 3080, кв. 19 по кадастралния план на гр. Етрополе, обяснителна записка, скица-проект, копие на действащия кадастрален и регулационен план, документи за собственост, удостоверение за наследници. В това заявление е посочено, че западната граница на имота по проекта е съобразена с реализираната на място корекция на реката, като новата имотна граница е

очертана с кафяв цвят от т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4. От приложената към това заявление скица-проект се вижда, че претендираното изменение поради непълнота и грешка е изменение на западната граница на имота, която се измества навътре в имота. В разглеждания смисъл съдът не е установил и уточнил какво точно се претендира чрез поправката на непълнота и грешка и в какво точно се състои. В тази насока няма фактически установявания от съда, нито установявания как точно е отразен имотът през 1999 г. в кадастралния план и има ли допусната непълнота и грешка при отразяването му. Според пар. 1, т. 16 от ДР на ЗКИР непълнота или грешка са несъответствия в границите и очертанията на недвижимите имоти в кадастралната карта, респективно в кадастралния план, за урбанизирана територия спрямо действителното им състояние. За това е следвало съдът да назначи вещо лице, което да установи очертанията на имота съобразно нанасянето му през 1999 г. и претендираното изменение в кадастралния план досежно границите на имота съобразно претендираната непълнота и грешка, като се очертае точно какво се променя и какво е действителното състояние на имота. По този начин съдът е допуснал съществено процесуално нарушение, като не е изяснил предмета на повдигнатия пред административния орган и пред съда спор за допусната непълнота или грешка в една от границите на нанесен имот. В този аспект съдът е следвало да изясни и правата на приетите от него за заинтересовани лица - ЕТ "Н-В-И. И.", Т. Т. и К. П. в качеството му на управител на "Ф." ЕООД. Тези лица притежават сгради и етажи от сгради заедно с правото на строеж върху УПИ I--"ДП Услуги", кв. 19. По смисъла на пар. 1, т. 13 ДР на ЗКИР "заинтересовани лица" са собствениците и носителите на други вещни права върху недвижими имоти. В случая съдът е следвало да установи каква част от заснетия в кадастралния план имот пл. № 3080 попада в УПИ I--"ДП Услуги", кв. 19, къде точно се намират сградите и частите от сгради, върху които имат собственост приетите за заинтересовани лица и как техните права се засягат от претендираното изменение на кадастралния план в хипотезата на промяна на западната граница на имот пл. № 3080 поради непълнота или грешка. В тази насока съдът също е следвало да онагледя състоянието чрез скица, изготвена от вещо лице. На последно място съдът следва да изясни налице ли е несъгласие на приетите от него за заинтересовани лица срещу исканото изменение в кадастралния план. Както и самият съд е посочил след измененията в ЗКИР в ДВ, бр. 49/13.06.2014 г. за административния орган отпадна задължението за съставяне на констативен акт за установяване на непълноти или грешки. В случая освен неподписването на акта от посочените като заинтересовани лица по делото не се откриват доказателства за изразено от тях по друг начин несъгласие -например чрез възражение след уведомяването им с писмо изх. № 11-00-340-003-001/26.05.2021 г. че на 25.06.2021 г. в 13.00, ч. ще бъде съставен акт за изменение на одобрения кадастрален план на гр. Етрополе, като непълнотата ще се установи на място. В разглеждания аспект при липсата на законово изискване за съставянето и подписването на акт за непълноти и грешки неподписването му от определени лица не може да счита като несъгласие, прието от съда като достатъчно основание за постановяване на отказа. Според пар. 1, т. 16 от Наредбата за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта "спор за материално право" по смисъла на чл. 70 и 71 е налице, когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство. В този смисъл съдът не е установил има ли несъответствие в границите на имотите съобразно правата на заявителката - касаторка пред настоящата инстанция и правата на собственост на приетите от съда за заинтересовани лица. При липсата на тези установявания касационната инстанция не може да се произнесе по въпроса за правилното приложение от решаващия съд на материалния закон. Касационната инстанция се произнася по приложението на закона спрямо установените от първата инстанция като инстанция по същество факти. Това налага отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане от инстанцията по същество.

б) Решение № 749 от 22.07.2020 г., по адм. дело № 1390/2019 г. по описа на Административен съд София – област е отменено с решение № 13550 от 3.11.2020 г. по адм. дело № 9200/2020 г. на Върховния административен съд и делото е върнато а ново разглеждане от друг състав на същия съд, при спазване на указанията, дадени в мотивите на решението. За да приеме този правен резултат, съдът е изложил следните мотиви:

Видно от постановеното от съдебния състав на АССО решение, в него са описани установяванията, извършени от административния орган във връзка с временното неизпълняване на

програма "Хоризонт" по БНР. Съдът е посочил и събраните в хода както на административното производство, така и на съдебното писмени доказателства, имащи отношение към предмета на спора. Посочени са и правни норми от Закона за радиото и телевизията, цитирани и от СЕМ в оспореното решение. Изложени са изводите, мотивирали съда да приеме, че решението на СЕМ е издадено от компетентен орган, в предвидената от закона форма и при спазване на административнопроизводствените правила. Същевременно в решението не се съдържат фактическите установявания и правните изводи на съда, относно материалната законосъобразност на атакувания административен акт. Съдът е изложил лаконични мотиви по отношение наличието на предпоставките на нормата на чл. 67, ал. 1, т. 2 от ЗРТ, като изцяло е приел за основателни изложените от административния орган доводи, довели до извод за извършено грубо нарушение от страна на генералния директор на БНР на принципите за осъществяване на дейността на радио оператора и по точно на принципа, заложен в чл. 10, т. 2 от ЗРТ. Нормата на чл. 67, ал. 1, т. 2 от ЗРТ гласи, че мандатът на генералния директор на БНР, съответно на БНТ, се прекратява предсрочно: т. 2. ако се установи, че извършва или допуска извършването от други лица на груби или системни нарушения на разпоредбите относно принципите за осъществяване на дейността на радио- и телевизионните оператори. В съдебния акт липсва собствено тълкуване на нормата от страна на съда, както и излагане на съждения относно наличието на груби нарушения, т. е. съдът не е изложил своето виждане дали генералният директор на БНР е извършил или е допуснал да се извършат груби нарушения на основните принципи, уредени в нормата на чл. 10 от ЗРТ, свързани с радио дейността на оператора. Първоинстанционният съд се е задоволил само да преповтори мотивите на административния орган, без да извърши съответния анализ на фактите и да ги обвърже със съответните правни норми. Съдът не е посочил кои от описаните в решението на административния орган факти приема за установени, осъществяват ли те състава на нормата на чл. 67, ал. 1, т. 2 от ЗРТ и правилен ли е извода на органа за наличие на основанията за прекратяване предсрочно на мандата на генералния директор на БНР. Липсва обсъждане и анализ на наведените от жалбоподателя доводи и възражения в постъпилата жалба до съда. Не е ясно защо съдът възприема изцяло изводите на СЕМ за наличието на основанията, визирани в чл. 67, ал. 1, т. 2, а не коментира изложените от жалбоподателя аргументи. АССО не е обсъдил и анализирай наведените доводи за допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила от страна на СЕМ, свързани с необсъждане на обясненията и възраженията на К. във връзка с провеждане на процедурата по предсрочното му освобождаване от заеманата длъжност. Съдържанието на обжалваното решение не отговаря на изискването на чл. 172а, ал. 2 от АПК. Процесуалните правила относно съдържанието на съдебния акт са съществени, а нарушаването им го опорочава - чл. 209, т. 3, пр. 2 от АПК. Отхвърлянето на жалбата при липса на собствени фактически установявания и правни изводи на съда досежно материалната законосъобразност на оспорения акт, препятства възможността на настоящата инстанция да извърши проверка на правилността на първоинстанционното решение относно приложението на материалния закон. Преценката на доказателствата и излагането на изводи по същество за първи път в касационната инстанция би довело до ограничаване правото на участие на страните в делото, респективно би ги лишило от същинската касационна проверка относно законосъобразното провеждане на съдебното производство по обжалване на процесния акт. Това налага решението да бъде отменено, а делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на АССО, който да се произнесе по оспорването, като изложи мотиви по всички правнорелевантни факти, в съответствие с изискването на чл. 172а, ал. 2 от АПК.

-Обезсилени съдебни актове.

1) Решение № 787 от 22.07.2022 г., по адм. дело № 362/2022 г. от Административен съд София-област е обезсилено с решение № 11330 от 8.12.2022 г. по адм. дело № 7672/2022 г. на Върховния административен съд и производството по делото е прекратено. За да се произнесе в този смисъл, съдът съобразява следните твърдения:

В срока за произнасяне, с молба от 30.11.2022 г. подписана от управителя на търговското дружество с надлежен електронен подпис и заведена в деловодството на съда от пълномощника адв. Б., настоящата инстанция е уведомена, че касаторът прави "пълнен отказ" от предявените искове и моли решението на първоинстанционния съд да бъде обезсилено, а производството по делото – прекратено. Настоящият състав на Върховния административен съд намира, че направеният отказ от оспорване е законосъобразен и следва да бъде уважен. Отказът от оспорване

е направен извънсъдебно, с писмена молба, от управителя на търговското дружество – касатор лично и е депозирана пред съда от неговия адвокат-пълномощник. Според чл. 155, ал. 1 АПК при всяко положение на делото оспорващият може да оттегли оспорването или да се откаже от него изцяло или отчасти. При отказ от оспорването последицата е прекратяване на висящото съдебно производство, защото съдът се десезира от повдигнатия с жалбата спор. В конкретния случай отказът от оспорването е направен след постановяване на съдебното решение от първата инстанция. Следователно постановеното съдебно решение следва да се обезсили и да се прекрати образуваното съдебно производство.

2) Решение № 414 от 12.05.2021 г., по адм. дело № 561/2020 г. по описа на Административен съд София – област е обезсилено с определение № 857 от 1.02.2022 г. по адм. дело № 7336/2021 г. на Върховния административен съд и производството по делото е прекратено. За да се обоснове, съдът е изложил следната теза:

След подаване на касационната жалба с молба от 21.10.2021 г. от "Ф." ООД, подписана от адв. Ц. Й. е направен отказ от подадената жалба на "Ф." ООД срещу т. III на решение № 31 по протокол № 4, прието на заседание на Общински съвет Елин Пелин от 30.12.2019 г., с която се приема размер на таксата за битови отпадъци на един съд по населени места за 2020 г. и се иска обезсилване на решението на АССО и прекратяване на производството по делото. След указания на съда, с молба от 17.01.2022 г. на "Ф." ООД, подписана от адв. Ц. Й. е представено пълномощно, с което "Ф." ООД, упълномощава адв. Ц. Й. с процесуални права по делото, включително за отказ от оспорване. Настоящият състав на Върховния административен съд намира, че направеният отказ от оспорване следва да бъде уважен. Отказът от оспорването е направен извънсъдебно от жалбоподателя, чрез пълномощник с изрично пълномощно, с писмена молба, депозирана пред касационната инстанция в съответствие с изискването на чл. 155, ал. 3 АПК. Съгласно чл. 155, ал. 1 АПК при всяко положение на делото оспорващият може да оттегли оспорването или да се откаже от него изцяло или отчасти. При отказ от оспорването последицата е прекратяване на висящото съдебно производство, защото съдът се десезира от повдигнатия с жалбата спор. В конкретния случай отказът от оспорването на административния акт е направено след постановяване на съдебното решение от първата инстанция. Следователно постановеното съдебно решение следва да се обезсили по причини, настъпили след постановяването му, а именно отказ от оспорването от жалбоподателя и да се прекрати образуваното пред първата инстанция съдебно производство.

3) Решение № 893 от 05.07.2023 г., по адм. дело № 718/2023 г. по описа на Административен съд-София-област е обезсилено с решение № 6765 от 4.06.2024 г. по адм. дело № 9411/2023 г. на Върховния административен съд в частта, с която е отхвърлена жалбата на кмета на Община Правец срещу частта от Решение № 150/20.04.2023 г. по преписка № 133/2022 г. на Комисията за защита от дискриминация, с която е препоръчано "на основание чл. 47, т. 11 от 33Дискр с превантивна цел на кмета на Община Правец занаят пред при стартиране на конкурсна процедура за длъжността директор на Историческия музей – Правец да не допуска поставянето на изисквания, свързани с признаците по чл. 4, ал. 1 от 33Дискр, както и да не поставя изисквания кандидатът да не е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст, съгласно КСО" и прекратява производството по делото в частта, образувана по жалбата на кмета на Община Правец срещу тази част от решението на Комисията за защита от дискриминация. Заедно с това Върховния административен съд в диспозитива на решението приема, че отменя решение № 893/05.07.2023 г., постановено по адм. д. № 718/2023 г. по описа на Административен съд-София-област в останалата му част и вместо това постановява, че отменя по жалбата на кмета на Община Правец т. 1 от Решение № 150/20.04.2023 г. по преписка № 133/2022 г. на Комисията за защита от дискриминация в частта, с която се "установява, че с включването в конкурсната процедура за длъжността директор на Историческия музей - Правец изискване кандидатът да не е придобил право на пенсия за осигурителен стаж и възраст съгласно КСО е нарушена разпоредбата чл. 4, ал. 2 от 33Дискр по признак "възраст" от страна на кмета на Община Правец Р. Г. и представлява нарушение на чл. 12 и чл. 26 от 33Дискр". За да приеме този правен резултат, съдът е изложил следните мотиви:

Така постановеното решение е валидно, но частично недопустимо и частично неправилно. На основание чл. 218, ал. 2 от АПК касационната инстанция следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение с материалния закон. Решението е

валидно като постановено от родово и компетентен съд в законен състав, но е частично недопустимо като постановено против частично недопустима жалба. Обжалваното пред АССО решение на КЗД съдържа и препоръка към кмета на Община Правец, с която на основание чл. 47, т. 11 от ЗЗДискр му е препоръчано с превантивна цел занапред да не предприема конкретни действия при организиране на конкурсни процедури. Съгласно чл. 68 от ЗЗДискр решенията на комисията подлежат на обжалване по реда на АПК в 14-дневен срок от съобщаването им на заинтересуваните лица, от което следва, че на основание чл. 158 от АПК административният съд е бил длъжен да извърши служебна проверка относно допустимостта на жалбата на кмета на Община Правец включително и от гледна точка характера на оспореното решение на КЗД. Според практиката на Върховния административен съд нарушаването на забрана за пряка и непряка дискриминация е факт, който подлежи на доказване във всеки отделен случай. КЗД преценява доколко неблагоприятното третиране е в резултат на конкретен акт и може да установи нарушение; да разпреди предотвратяване и преустановяване на нарушението и възстановяване на първоначалното положение; да наложи предвидените санкции и прилага мерки за административна принуда; да даде задължителни предписания с оглед спазването на ЗЗДискр или други закони, уреждащи равенство в третирането; обжалва административните актове, постановени в нарушение на този или други закони, уреждащи равенство в третирането, завежда искове пред съда и встъпва като заинтересувана страна по дела, заведени по този закон или други закони, уреждащи равенство в третирането; да прави предложения и препоръки до държавните и общинските органи за преустановяване на дискриминационни практики и за отмяна на техни актове, издадени в нарушение на този или други закони, уреждащи равенство в третирането; да прави препоръки по всички въпроси, свързани с дискриминацията. Според установената непротиворечива съдебна практика предложенията и препоръките за разлика от другите мерки нямат задължителен характер. Волеизявлението на Комисията по втория диспозитив от оспореното пред АССО решение има препоръчителен характер (в случая дори превантивната му цел е изрично формулирана), с него не се създават права или задължения, нито се засягат права, свободи или законни интереси на адресата, като дали и доколко последният ще се съобрази с препоръката зависи само от неговата воля. За разлика от задължителните предписания по чл. 47, т. 4 от ЗЗДискр, които представляват принудителни административни мерки, препоръките по чл. 47, т. 6, т. 8 и т. 11 от ЗЗДискр нямат правнообвързващ ефект и изпълнението им не е скрепено с държавна принуда. Следователно по правната си същност дадената препоръка е израз на хоризонтални публични отношения, на координация между публичноправни органи и не подлежи на съдебен контрол. По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата на кмета на Община Правец до АССО в частта против решението на Комисията, което няма характер на административен акт, независимо от неговото наименование, е недопустима, защото оспореното решение в тази част не подлежи на оспорване. Налице е абсолютна процесуална пречка за образуване на съдебно производство, за която съдът следи служебно, поради което като е разгледал недопустима жалба АССО е постановил недопустимо съдебно решение в тази част, подлежащо на обезсилване, а на основание чл. 221, ал. 3 от АПК частта от производството по делото, образувано по недопустимата жалба трябва да бъде прекратено. Решението в тази част не подлежи на обжалване на основание чл. 208 от АПК. В останалата част съдебното решение е допустимо, защото кметът на Община Правец е страна в производството пред КЗД и адресат на т. 1 от решението на КЗД, с което се установява нарушение на чл. 4, ал. 2, чл. 12 и чл. 26 от ЗЗДискр по признак "възраст" в документацията, подадена от него до министъра на културата за съгласуване. Обжалваното съдебно решение в допустимата му част е неправилно по следните съображения: По делото не е налице спор относно фактите, които са правилно установени от първата инстанция, а именно, че производството през КЗК е образувано въз основа на сигнал, озаглавен "жалба" и допълнение към него, подадени от министъра на културата. Повод за сезиране на КЗД е иницииран от кмета на Община Правец конкурс за директор на Историческия музей –Правец, чийто условия на основание чл. 8, ал. 5 от Закона за закрила и развитие на културата подлежат на съгласуване с министъра на културата. В тази процедура министърът на културата е отказал да съгласува предложените от кмета на Община Правец конкурсни условия и е сезирал КЗД, която се е произнесла с решение на основание чл. 65, т. 1 от ЗЗДискр (и на основание чл. 47, т. 11 от ЗЗДискр, но в частта, която не подлежи на обсъждане по същество от касационната инстанция). На основание чл. 65, т. 1 от ЗЗДискр Комисията установява извършено

нарушение. В случая от установените от КЗД и първата инстанция факти не е възможно да се обоснове извод за извършено нарушение на забраната за дискриминация, защото условията на конкурса, които са анализирани от тях дали съдържат изискване към кандидатите в нарушение на чл. 4, ал. 2, чл. 12 и чл. 26 от ЗЗДискр, не са съгласувани от министъра на културата, респективно не са породили и не са в състояние да породят никакво действие спрямо нито един правен субект. Комисията за защита от дискриминация е независим специализиран държавен орган за предотвратяване на дискриминация, защита от дискриминация и осигуряване равенство на възможностите. Тя осъществява контрол по прилагането и спазването на този или други закони, уреждащи равенство в третирането. Тези правомощия се упражняват в различни процедури, приключващи с различни по своя характер актове, включително с препоръки, предложения, становища като израз на превантивните функции на КЗД, които съществено се различават от решенията по чл. 6, т. 1, т. 2, т. 3 и т. 4 от ЗЗДискр. За издаване на решенията по чл. 65, т. 1 от ЗЗДискр е необходимо да бъде установено извършено нарушение, а в случая е налице само спор между два публичноправни органа относно тълкуването на закона и неговото правилно приложение към конкретен фактически състав, който обаче не е завършен именно поради възникналото противоречие в становищата на министъра на културата и кмета на Община Правец. Този спор не подлежи на "разрешаване" с решение по чл. 65, т. 1 от ЗЗДискр, както е направено в случая с първия диспозитив на оспореното пред първата инстанция решение на КЗД. Като е достигнал до противоположен правен извод за извършено нарушение от кмета на Община Правец АССО е постановил решение в противоречие с материалния закон, което трябва да бъде отменено, а вместо него да бъде постановено друго, с което да бъде отменен първия диспозитив на Решение № 150/20.04.2023 г. на Комисията за защита от дискриминация.

4) Решение № 38 от 13.01.2021 г. по адм. дело № 1622/2019 г. по описа на Административен съд – София – област е обезсилено с решение № 7296 от 16.06.2021 г. по адм. дело № 2698/2021 г. на Върховния административен съд и делото е прекратено. За да се произнесе в този смисъл, съдът е обосновал следните изводи:

В случая обжалваното решение подлежи на обезсилване като постановено спрямо ненадлежна страна- в конкретния случай срещу началника на РДНСК-София област. Предмет на обжалване пред първоинстанционния съд е заповед на началника на РДНСК-София област, с която е обявена нищожността на разрешение за строеж № 37/26.09.2019 г., издадено от арх. Н. Х. Според чл. 215, ал. 5 ЗУТ в производството пред съда по дела, образувани по повод оспорване на заповеди за отмяна на разрешения за строеж по реда на чл. 156, ал. 5, се призовават Дирекцията за национален строителен контрол, органът, издал разрешението за строеж, и заинтересуваните лица. Поради това като надлежна страна-ответник по делото следва да се конституира Дирекцията за национален строителен контрол, макар да не е издател на акта. След като конкретната правна норма посочва коя е надлежната страна-ответник, то тя следва да бъде конституирана в производството по повод оспорване на заповеди за отмяна на разрешения за строеж, макар и издадени от началниците на съответните регионални дирекции за национален строителен контрол. Производството пред първоинстанционния съд е проведено обаче срещу началника на РДНСК-София област, а не срещу ДНСК. Поради това в случая се касае за съдебно производство, проведено при липсата на задължителна, надлежна страна съгласно чл. 154, ал. 1 АПК. Предвид изложеното обжалваното решение следва да бъде обезсилено, а делото да се върне на същия съд за ново разглеждане от друг състав при правилно конституиране на задължителната страна в съдебното производство.

VI. Дела със самоотводи на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София – област за периода на атестация 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.

1) По адм. дело № 868/22 г. с определение № 2161/06.12.2022 г. е направен самоотвод на съдия Димитрова на основание чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК във вр. с чл. 144 от АПК и чл. 133, ал. 6 от АПК. Изложени са мотиви, че жалбоподателката е служител в Административен съд – София област.

2) По адм. дело № 1331/22 г. с определение № 1082/27.09.2023 г. е направен самоотвод на съдия Димитрова на основание чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК. Изложени са мотиви, че по искова молба на Е. М. е образувано гр. дело № 25412/2023 г. по описа на СРС срещу Административен съд – София област с предмет предявени иски по чл. 2, б. "в" от

ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени вреди в резултат на нарушаване на правото на ЕС.

3) По адм. дело № 303/23 г. с определение № 1276/30.10.2023 г. е направен самоотвод на съдия Димитрова на основание чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК. Изложени са мотиви, че по искова молба на Е. М. срещу Административен съд София-област е образувано гр. дело № 25412/2023 г. по описа на СРС с предмет предявени иски по чл. 2, б. "в" от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени вреди вследствие нарушаване на правото на Европейския съюз.

4) По адм. дело № 636/23 г. с определение № 2108/30.10.2023 г. е направен самоотвод на съдия Димитрова на основание чл. 22, ал. 1, т. 6 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК. Изложени са мотиви, че по искова молба на Е. М. срещу Административен съд София-област е образувано гр. дело № 25412/2023 г. по описа на СРС с предмет предявени иски по чл. 2, б. "в" от ЗОДОВ за присъждане на обезщетение за претърпени вреди вследствие нарушаване на правото на Европейския съюз.

VII. Спрени дела на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София – област за периода на атестация 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.

1) По адм. дело № 1002/22 г., с определение № 1854/26.10.2022 г. на основание чл. 229, ал. 1, т. 2 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК съдът спира производството по делото до вписване в Търговския регистър на наследници, които съгласно чл. 60, ал. 2 от ТЗ ще поемат предприятието и фирмата на едноличния търговец, респ. до вписване в Търговския регистър на заявление от наследниците за заличаването му по реда на чл. 60а, т. 2 от ТЗ.

2) По адм. дело № 6905/24 г. по описа на ВАС с определение № 8700/11.07.2024 г. на основание чл. 292 ГПК във вр. с чл. 144 АПК съдът спира производството по делото до приключване на производството по т. дело № 6/2022 г. на ОСС от I и II колегии на Върховния административен съд.

VIII. Дела с отменен ход по същество на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София – област за периода на атестация 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.

1) По адм. дело № 1622/19 г. с определение № 1296/23.09.2020 г. е отменен хода по същество, понеже в хода на произнасяне по същество съдът констатира, че делото не е изяснено от фактическа страна, тъй като не са представени доказателства за наличието на издадено разрешение за строеж № 64 от 21.12.2018 г., което да е било оттеглено със заповед № 01-64/02.01.2019 г. на арх. Х. . Липсват доказателства, че в регистъра на издадените разрешения за строеж, поддържан в общината е отбелязано, че заповедта за оттегляне е влязла в сила. Направен е извод, че предвид обстоятелството, че по делото не са налице доказателства относно цитираните от административния орган факти, ще следва да се отмени хода по същество, делото да се насрочи в открито с.з. и да се изискат тези доказателства.

2) По адм. дело № 924/22 г. с определение № 772/13.06.2023 г. е отменен хода по същество понеже съдът при преценка допустимостта на жалбата констатира, че жалбоподателят не е заинтересовано лице да оспорва издадената заповед. Съгласно уточнителна молба, приложена на л. 87 и представените документи за собственост, жалбоподателят е съсобственик на УПИ XXVII-375 и УПИ XXVIII-375 в кв. 42 по плана на гр. Елин Пелин. Видно от графичната част на заповедта, имотите на жалбоподателя се намират през улица спрямо новообразувания УПИ. От заключението на вещото лице и от графичната част на заповедта се установява, че за имотите на жалбоподателя, които са през улица не се допускат намалени разстояния. Следователно жалбоподателят не е заинтересовано лице да оспорва процесната заповед, тъй като не попада в кръга на лицата по чл. 131, ал. 2 от ЗУТ и жалбата ще следва да се остави без разглеждане.

3) По адм. дело № 1220/22 г. с определение № 184/22.02.2023 г. е отменен хода по същество, тъй като в хода на произнасяне по същество, съдебният състав, при извършена служебна проверка в деловодната система на АССО констатира, че по протест на прокурор при Окръжна прокуратура – София против разпоредбата на т. 2080/№ на услуга 2080/ от Приложение № 2 към чл. 36, раздел VI от Наредба № 3 за определянето и администрирането на местните такси и цени на услуги на територията на община Драгоман е било образувано адм. дело № 1042/2018 г. по описа на АССО, приключило с влязла в сила решение № 1309 от 21.12.2018 г. Направен е извод, че съгласно

чл. 187, ал. 2 от АПК, последващо оспорване на подзаконов нормативен акт на същото основание с недопустимо и ще следва образуваното съдебно производство да се прекрати.

4) По адм. дело № 828/23 г. с определение № 1289/31.10.2023 г. е отменен хода по същество, понеже Заповед № ЗХУ-ИО/Д-СО-ИХ/216/ФП/23.03.2023 г. на директора на дирекция "Социално подпомагане"-Ихтиман, с която е отпусната месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 2 от ЗХУ, считано от 01.03.2023 г. до 31.03.2028 г. в размер на 75,6 лв. е изцяло позитивен акт по отношение на жалбоподателя. Жалбоподателят няма правен интерес да обжалва тази заповед, тъй като със заповедта не е отказано отпускане на месечна финансова подкрепа по чл. 70, т. 2 от ЗХУ за претендираните три месеца. Липсата на правен интерес е абсолютна процесуална пречка за съществуване на правото на оспорване и съдът следи служебно за нея. Направен е извод, че жалбата следва да се остави без разглеждане, а съдебното производство следва да се прекрати като недопустимо. Прието е още, че молбата на К. Е. К. от 05.04.2023 г./л. 36 гръб от делото/ следва да се изпрати на директора на ДСП гр. Ихтиман за произнасяне по искането за отпускане на месечна финансова подкрепа за месеците декември 2022 г. и януари и февруари 2023 г., тъй като по делото не са налице данни да има произнасяне по това искане.

5) По адм. дело № 10111/23 г. по описа на ВАС с определение № 986/29.01.2024 г. е отменен хода по същество, тъй като в срока за произнасяне съдебният състав констатира несъответствие между формираната действителна воля на съда в мотивите на съдебния акт относно годината на издаване на оспорения акт и нейното външно изразяване в диспозитива му т. е. налице е очевидна фактическа грешка по смисъла на чл. 175 АПК, която следва да се отстрани преди произнасяне на настоящата инстанция по касационната жалба. Направен е извод, че с оглед изложеното следва да се отмени определението, с което е даден ход на делото по същество, а производството да се прекрати, като делото се изпрати на Административен съд-Варна за отстраняване на допуснатата очевидна фактическа грешка в диспозитива на обжалваното решение. След произнасяне по реда на чл. 175 АПК делото следва да се върне на Върховния административен съд за произнасяне по подадената касационна жалба.

Посетени съдебни заседания:

С писмо с изх. № 10-3-1/13.01.2024 г. са изискани: 1) 10 броя подбрани на произволен принцип протоколи от проведени открити съдебни заседания по дела председателствани от съдия Вергиния Евелинова Димитрова на произволно избрани дати попадащи в обхвата на периода на атестацията - 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.; 2) Графиците на съдебните заседания за датите, за които са предоставени протоколите.; 3) Пет броя определения/разпореждания от проведени закрити съдебни заседания в обхвата на периода на атестацията -18.10.2019 г. – 18.10.2024 г. отразяващи насрочването на делото, допускане на съдебни експертизи, указания към страните. С писмо изх. № 184/17.01.2025 г. от и. ф. председателя на Административен съд – София - област, изисканите допълнително протоколи, определения/разпореждания и графици на заседания са своевременно представени. С оглед на което ПАК е прегледала и проверила:

1) протокол от открито съдебно заседание проведено на 17.02.2020 г. по адм. дело № 1523/2019 г. от 10.59 часа, заседанието е приключило в 11,10 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 24.02.2020 г. по адм. дело № 1593/2019 г. от 10,15 часа, заседанието е приключило в 10,28 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 28.09.2020 г. по адм. дело № 614/2020 г. от 10,15 часа, заседанието е приключило в 10,17 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 16.11.2020 г. по адм. дело № 954/2020 г. от 10,05 часа, заседанието е приключило в 10,10 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 18.01.2021 г. по адм. дело № 1073/2020 г. от 10,45 часа, заседанието е приключило в 10.58 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 29.03.2021 г. по адм. дело № 1259/2020 г. от 10.00 часа, заседанието е приключило в 10,05 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 18.10.2021 г. по адм. дело № 624/2021 г. от 10.47 часа, заседанието е приключило в 10,57 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 17.01.2022 г. по адм. дело № 1008/2021 г. от 10,15 часа, заседанието е приключило в 10.28 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 07.03.2022 г. по адм. дело № 1053/2021 г. от 11.45 часа, заседанието е приключило в 11,51 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 24.10.2022 г. по адм. дело № 970/2022 г. от 11,15 часа, заседанието е приключило в 11,28 часа;

2) график на съдени заседания проведени на 17.02.2020 г. разгледани са 4 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 24.02.2020 г. разгледани са 6 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 28.09.2020 г. разгледани са 6 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 16.11.2020 г. разгледани са 7 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 18.01.2021 г. насрочени са 4 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 29.03.2021 г. разгледани са 4 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 18.10.2021 г. разгледани са 5 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 17.01.2022 г. разгледани са 4 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 07.03.2022 г. разгледани са 7 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 24.10.2022 г. разгледани са 7 бр. дела;

3) разпореждане № 1605 от закрито съдебно заседание проведено на 18.11.2020 г. по адм. дело № 1195/2020 г.; разпореждане № 289 от закрито съдебно заседание проведено на 24.02.2021 г. по адм. дело № 149/2021 г.; разпореждане № 909 от 04.06.2021 г. от закрито съдебно заседание проведено на 04.06.2021 г. по адм. дело № 514/2021 г.; разпореждане № 1739 от закрито съдебно заседание проведено на 10.10.2022 г. по адм. дело № 1040/2022 г.; определение № 775 от закрито съдебно заседание проведено на 07.04.2023 г. по адм. дело № 400/2023 г.;

От докладчика по атестацията беше извършено посещение на съдебно заседание проведено на 27.01.2025 г. от 10,15 часа на второ отделение при Административен съд – София - област. От шести едноличен състав председателстван от съдия Димитрова са били разгледани пет броя дела насрочени през 15 минути, а по-конкретно адм. дело № 791/2024 г.; адм. дело № 1354/2024 г.; адм. дело № 1197/2022 г.; адм. дело № 896/2024 г. и адм. дело № 1196/2024 г.

Събеседвания:

На 27.01.2025 г. при лично посещение от докладчика по атестацията в сградата на Административен съд – София област със съдия Вергиния Евелинова Димитрова бе проведено събеседване. По време на събеседването в спокоен и непринуден разговор съдията описа наличния си професионален опит, както и начина на организацията на работата си, като съдия и като и. ф. административен ръководител - председател на Административен съд – София - област. Обсъдени бяха поводът за атестирането, разнообразието на правната материята на състава в който съдията правораздава, динамичната нормативна уредба, практиката на Върховния административен съд и на Съда на Европейския съюз. От направеното изложение съдия Димитрова показва много добра правна подготовка и задълбочени професионални познания, желание и стремеж за непрекъснатото повишаване на квалификацията. Бяха разисквани визията и дългосрочните и краткосрочни цели и задачи относно работата на съдебната институция. Проліча и се откри нейната инициативност и способност да гарантира справедливост и обективност във всички аспекти от дейността си както на съдия така и на и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област.

Достоверна писмена информация:

1. Част I от единния формуляр за атестиране – кадрова справка.
2. Част IV от единния формуляр за атестиране от органите на съдебната власт, в който е работил атестирания магистрат за периода 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г. съдържаща статистически данни и констатации по общите критерии за атестиране по чл. 198 от ЗСВ.
3. Копия на електронен вариант от съдебни актове изброени по – горе в единния формуляр.
4. Становище на комисията по професионална етика при Административен съд – София – област и становище на комисията по професионална етика при Върховен административен съд.
5. Справка изх. № 3333 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 2, т. 3 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд. Тя удостоверява, че за периода от 18.10.2019 г. до 18.10.2024 г. съдия Вергиния Евелинова Димитрова не е ползвала продължителен отпуск поради временна неработоспособност и/или бременност, раждане и отглеждане на малко дете.
6. Справка изх. № 3336 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 2, т. 9 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя обективизира, че Административен съд – София-област издава настоящата служебна бележка на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София-област в уверение на това, че в периода на атестиране 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г. няма извършени проверки на организацията на дейността на магистрата от горестоящия орган на съдебната власт.
7. Справка изх. № 3335 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 2, т. 8 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя обективизира, че Административен съд – София-област издава настоящата служебна бележка на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София-област в уверение на това, че в периода на атестиране 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г. на основание Заповед № ПП-22-57/27.09.2022 г. на главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет е извършена:

- комплексна планова проверка на организацията на административната дейност на Административен съд - София-област за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2021 г.;
 - проверка на организацията по образуването, движението и приключването на административните дела, образувани в периода 01.01.2019 г. – 31.12.2020 г., както и на неприключени към момента на проверката производства, и спазването на чл. 80 от Правилника за администрацията в съдилищата с оглед влиянието върху натовареността и статистическите данни на съда.
 - В Акт за резултатите от извършена комплексната планова проверка с рег. № ПП-22-57/20.02.2023 г. на главния инспектор на ИВСС няма направени констатации за нарушения, относно дейността на съдия Вергиния Евелинова Димитрова.
 - За периода на атестиране 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г. не са извършвани проверки по сигнали от Инспектората към ВСС на дейността на съдия Вергиния Евелинова Димитрова.
8. Служебна бележка изх. № 3334 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 2, т. 7 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя обективизира, че Административен съд – София-област издава настоящата служебна бележка на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София-област в уверение на това, че в периода на атестиране 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г. не са налице поощрения, няма наложени наказания и издадени заповеди по реда на чл. 327 от Закона за съдебната власт.
9. Удостоверение изх. № 3345 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 3, т. 1 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. То обективизира, че Административен съд – София-област издава настоящото на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София-област, за да удостовери, че в качеството ѝ на и. ф. административния ръководител – председател работи с натовареност от 67 % по всички групи дела, съгласно Заповед № РД-628/03.10.2024 г. на и. ф. председателя на съда.
10. Справка изх. № 3346 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 3, т. 2 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя удостоверява, че в периода, в който съдия Вергиния Евелинова Димитрова заема длъжността „и. ф. административен ръководител – председател“ на Административен съд – София-област (от 01.10.2024 г. – до настоящия момент), съвпадащ с част от периода на атестиране (18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.) не са извършвани планови/годишни проверки и по сигнали от Инспектората към ВСС на Административен съд – София-област, както и на дейността на магистрата в качеството ѝ на административен ръководител – председател на съда.
11. Справка изх. № 3347 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 3, т. 3 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя удостоверява, че в периода, в който съдия Вергиния Евелинова Димитрова заема длъжността „и. ф. административен ръководител – председател“ на Административен съд – София-област (от 01.10.2024 г. – до настоящия момент), съвпадащ с част от периода на атестиране (18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.) не са извършвани проверки от горестоящ орган на съдебната власт по организацията на дейността на Административен съд – София-област, както и на дейността на магистрата в качеството ѝ на административен ръководител – председател на съда.
12. Справка изх. № 3348 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 3, т. 4 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя информира, че в периода, в който съдия Вергиния Евелинова Димитрова заема длъжността „и. ф. административен ръководител – председател“ на Административен съд – София-област (от 01.10.2024 г. – до настоящия момент), съвпадащ с част от периода на атестиране (18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.) не са извършвани одитни проверки в Административен съд – София-област.
13. Справка изх. № 3344 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 3, т. 6 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за

атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя визираща, че разпоредбите на чл. 86, ал. 1, т. 6 и чл. 106, ал. 1, т. 7 от Закона за съдебната власт не касаят работата на съдия Вергиния Евелинова Димитрова в качеството ѝ на и. ф. административния ръководител – председател на Административен съд – София-област.

14. Справка изх. № 3337 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 2, т. 10 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Съдържаща данни за делата с отменен ход по същество, за спрените дела и делата със самоотводи.

15. Справка от Върховния административен съд за Вергиния Евелинова Димитрова съдия в Административен съд – София – област, командирован във Върховния административен съд за периода 13.11.2023 г. – 29.09.2024 г. Съдържаща данни за делата с отменен ход по същество, за спрените дела и делата със самоотводи за посочения период.

16. Справка от ИВСС с изх. № А-24-860 от 26.11.2024 г. относно извършени проверки по сигнали и резултатите от тях, вкл. по глава девета, раздел I „а“ и I „б“ на ЗСВ, от която е видно, че: а/ за атестирания период срещу Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област не са постъпвали основателни жалби и сигнали; б/ в ИВСС не са постъпвали сигнали по реда на I „б“ на глава девета на ЗСВ; в/ през 2024 г. съдия Димитрова е подала декларация за имущество и интереси и проверката по раздел I „а“ от глава девета на ЗСВ е приключила с доклад за съответствие на основание чл. 175 ж, ал. 1 от ЗСВ; г/ не са постъпвали заявления срещу съдия Вергиния Димитрова за нарушаване на правото на разглеждане и решаване на делата в разумен срок, считано от 10.03.2017 г.

17. Служебна бележка от 04.12.2024 г., от и. ф. председателя на Върховния административен съд, която уверява, че Вергиния Евелинова Димитрова – съдия и и. ф. административен ръководител-председател на Административен съд – София-област, е била командирована във Върховния административен съд и в периода от 13.11.2023 г. до 29.09.2024 г., включително: – не е била поощрявана; – не са ѝ били налагани наказания; – не са издавани заповеди по реда на чл. 327 ЗСВ.

18. Справка от 04.12.2023 г. от и. ф. председателя на Върховен административен съд за извършените планови/годишни проверки и по сигнали от Инспектората към Висшия съдебен съвет на дейността на г-жа Вергиния Евелинова Димитрова – съдия в Административен съд – София-област, като командирован съдия във Върховния административен съд. Тя удостоверява, че за периода от 13.11.2023 г. до 29.09.2024 г. включително, във Върховния административен съд не са извършвани планови/годишни проверки от Инспектората към ВСС. В изпълнение на заповед № ЖИ-24-3/15.05.2024 г. на главния съдебен инспектор е извършена проверка на организацията на дейността по разпределение на административните дела във Върховния административен съд, спазването на чл. 9 ЗСВ и на създадените вътрешни правила по образуване и разпределение на делата с висок обществен интерес за периода от 01.01.2024 г. до 20.05.2024 г., заповеди на председателя на съда, касаещи разпределението на делата във ВАС, проверка по административно дело № 3828/2024 г. и на образувани през периода 01.01.2024 г. – 20.05.2024 г. административни дела с висок обществен интерес. Не са констатирани нарушения и не са отправени персонални препоръки към Вергиния Димитрова – съдия в Административен съд – София-област.

0606/2019

Част IV-а

А. Съдии - граждански, административни

1.	Общ брой и вид на делата за разглеждане - висящи от предходен период, новообразувани и върнати за ново разглеждане, отчетени към началото на атестационния период						
1.1	Първоинстанционни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски	администр.	ч.администр.	фирмени
					334	21	
1.2	Въззивни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски			
1.3	Касационни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски	административни	ч.административни	
					234	52	
Констатации:							

2.	Спазване на сроковете				
2.1.	Общ брой и вид на неприключилите дела и времевата им продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период				
	до 3 месеца	от 3 до 6 месеца	от 6 месеца до 1 година	над 1 година	
	22	2	1	1	
2.1.1	Обявени за решаване от делата по т.2.1.				
	до 3 месеца	от 3 до 6 месеца	от 6 месеца до 1 година	над 1 година	
	7				
2.2	Срокове за разглеждане на делото от образуването до постановяване на съдебния акт, с който приключва производството				
	Дела през периода на атестиране - брой				
	година/вид	постъпили новообразувани и върнати за ново разглеждане	свършени	дела с продължителност над една година свършени в атестационния период	останали несвършени и причините за това
	18.10.2019г – 31.12.2019 година				
	граждански дела				
	ч.гр.дела				
	в.гр.дела				
	в.ч.гр.дела				
	търговски дела				
	ч.търг.дела				
	в.търг.дела				
	в.ч.търг.дела				
	фирмени дела				
	адм.дела	18	32	357/18г. - ЗДСл 1159/18г. - ЗЗП	
	ч.адм.дела	2	2		
	касац.адм.дела	8	11		
	ч.касац.адм.дела	1	1		
	ОБЩО за годината:	29	46		

2020 година				
граждански дела				
ч.гр.дела				
в.гр.дела				
в.ч.гр.дела				
търговски дела				
ч.търг.дела				
в.търг.дела				
в.ч.търг.дела				
фирмени дела				
адм.дела	82	62		
ч.адм.дела	4	4		
касац.адм.дела	15	36		
ч.касац.адм.дела	1	1		
ОБЩО за	122	103		
годината:				
2021 година				
граждански дела				
ч.гр.дела				
в.гр.дела				
в.ч.гр.дела				
търговски дела				
ч.търг.дела				
в.търг.дела				
в.ч.търг.дела				
фирмени дела				
адм.дела	70	73	1622/19г. - ЗУТ 1625/19г. – Закон за митниците	
ч.адм.дела	6	6		
касац.адм.дела	36	30		
ч.касац.адм.дела	4	4		
ОБЩО за	116	113	2	
годината:				
2022 година				
граждански дела				
ч.гр.дела				
в.гр.дела				
в.ч.гр.дела				
търговски дела				
ч.търг.дела				
в.търг.дела				
в.ч.търг.дела				
фирмени дела				

адм.дела	61	74	1168/20г.- ЗОДОВ 1296/20г.- ЗЛОД	
ч.адм.дела	5	5		
касац.адм.дела	37	48		
ч.касац.адм.дела	2	1		
ОБЩО за годината:	105	128	2	
2023 година				
граждански дела				
ч.гр.дела				
в.гр.дела				
в.ч.гр.дела				
търговски дела				
ч.търг.дела				
в.търг.дела				
в.ч.търг.дела				
фирмени дела				
адм.дела	47	67	1266/21г.- ЗДДС	
ч.адм.дела	4	4		
касац.адм.дела	38	35		
ч.касац.адм.дела	12	12		
ОБЩО за годината:	101	118	1	
01.01.2024 г. -- 18.10.2024 г.				
граждански дела				
ч.гр.дела				
в.гр.дела				
в.ч.гр.дела				
търговски дела				
ч.търг.дела				
в.търг.дела				
в.ч.търг.дела				
фирмени дела				
адм.дела	19	5		1197/22г. - Закон за пътищата СПРЯНО
ч.адм.дела				
касац.адм.дела	36	70		
ч.касац.адм.дела	33	32		
ОБЩО за годината:	88	107		
ОБЩО за периода на атестация:	561	615	5	

Констатации:

Забележка: посочва се и броят на делата, прекратени с медиация или съдебна спогодба, както и на делата, по които има уважени жалби за бавност.

Забележка: Със заповед на Председателя на Върховен административен съд, съдия Вергиния Евелинова Димитрова е командирована във ВАС, считано от 13.11.2023г. до 29.09.2024г.

2.3	Срокове за изготвяне на съдебните актове (от обявяването за решаване до изготвянето на съдебния акт)					
	година/вид	брой изготвени актове	изготвени в срок до 1 месец	изготвени в срок до 3 месеца	изготвени в срок до 1 година	изготвени в срок над 1 година
	18.10.2019г. – 31.12.2019 година					
	граждански дела					
	ч.гр.дела					
	в.гр.дела					
	в.ч.гр.дела					
	търговски дела					
	ч.търг.дела					
	в.търг.дела					
	в.ч.търг.дела					
	фирмени дела					
	първоинст.адм.дела	32	32			
	ч.първоинст.адм.дела	2	2			
	касац.адм.дела	11	11			
	ч.касац.адм.дела	1	1			
	ОБЩО за годината:	46	46			
	2020 година					
	граждански дела					
	ч.гр.дела					
	в.гр.дела					
	в.ч.гр.дела					
	търговски дела					
	ч.търг.дела					
	в.търг.дела					
	в.ч.търг.дела					
	фирмени дела					
	първоинст.адм.дела	62	62			
	ч.първоинст.адм.дела	4	4			
	касац.адм.дела	36	36			
	ч.касац.адм.дела	1	1			
	ОБЩО за годината:	103	103			
	2021 година					
	граждански дела					
	ч.гр.дела					
	в.гр.дела					
	в.ч.гр.дела					
	търговски дела					
	ч.търг.дела					
	в.търг.дела					
	в.ч.търг.дела					
	фирмени дела					
	първоинст.адм.дела	73	73			
	ч.първоинст.адм.дела	6	6			

касац.адм.дела	30	30			
ч.касац.адм.дела	4	4			
ОБЩО за годината:	113	113			
2022 година					
граждански дела					
ч.гр.дела					
в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.търг.дела					
фирмени дела					
първоинст.адм.дела	74	74			
ч.първоинст.адм.дела	5	5			
касац.адм.дела	48	48			
ч.касац.адм.дела	1	1			
ОБЩО за годината:	128	128			
2023 година					
граждански дела					
ч.гр.дела					
в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.търг.дела					
фирмени дела					
първоинст.адм.дела	67	67			
ч.първоинст.адм.дела	4	4			
касац.адм.дела	35	31	4		
ч.касац.адм.дела	12	12			
ОБЩО за годината:	118	114	4		
01.01.2024г. – 18.10.2024 година					
граждански дела					
ч.гр.дела					
в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.търг.дела					
фирмени дела					

първоинст.адм.дела	5	5			
ч.първоинст.адм.дела					
касац.адм.дела	70	59	11		
ч.касац.адм.дела	32	32			
ОБЩО за годината:	107	96	11		
ОБЩО за периода на атестация:	615	600	15		
Констатации: <i>(При забава на съдебния акт с повече от 3 месеца, се посочва причината)</i>					

3. Резултати от инстанционен контрол (брой потвърдени и отменени актове и основанията за това)								
година/вид	постановени	подлежащи на обжалване	обжалвани	потвърдени	изцяло отменени*1	изменени	прекратени	недопуснати до касац. обжалване*2
18.10.2019г. – 31.12.2019 година								
граждански дела								
ч.гр.дела								
в.гр.дела								
в.ч.гр.дела								
търговски дела								
ч.търг.дела								
в.търг.дела								
в.ч.търг.дела								
фирмени дела								
първоинст.адм.дела	32	29	18	9	3	2	4	
ч.първоинст.адм.д.	2							
касац.адм.дела	11							
ч.касац.адм.дела	1							
ОБЩО за годината:	46	29	18	9	3	2	4	
2020 година								
граждански дела								
ч.гр.дела								
в.гр.дела								
в.ч.гр.дела								
търговски дела								
ч.търг.дела								
в.търг.дела								
в.ч.търг.дела								
фирмени дела								
първоинст.адм.дела	62	50	19	9	5	2	3	
ч.първоинст.адм.д.	4							
касац.адм.дела	36							
ч.касац.адм.дела	1							
ОБЩО за годината:	103	50	19	9	5	2	3	
2021 година								
граждански дела								
ч.гр.дела								
в.гр.дела								
в.ч.гр.дела								
търговски дела								

ч.търг.дела							
в.търг.дела							
в.ч.търг.дела							
фирмени дела							
първоинст.адм.дела	73	55	27	18	8	1	
ч.първоинст.адм.д.	6						
касац.адм.дела	30						
ч.касац.адм.дела	4						
ОБЩО за	113	55	27	18	8	1	
годината:							
2022 година							
граждански дела							
ч.гр.дела							
в.гр.дела							
в.ч.гр.дела							
търговски дела							
ч.търг.дела							
в.търг.дела							
в.ч.търг.дела							
фирмени дела							
първоинст.адм.дела	74	57	30	20	9	1	
ч.първоинст.адм.д.	5	5	5	5			
касац.адм.дела	48						
ч.касац.адм.дела	1						
ОБЩО за	128	62	35	25	9	1	
годината:							
2023 година							
граждански дела							
ч.гр.дела							
в.гр.дела							
в.ч.гр.дела							
търговски дела							
ч.търг.дела							
в.търг.дела							
в.ч.търг.дела							
фирмени дела							
първоинст.адм.дела	67	51	19	12	7		
ч.първоинст.адм.д.	4	1					
касац.адм.дела	35						
ч.касац.адм.дела	12	1	1	1			
ОБЩО за	118	53	20	13	7		
годината:							
01.01.2024г. –							
18.10.2024г.							
година							
граждански дела							
ч.гр.дела							
в.гр.дела							
в.ч.гр.дела							
търговски дела							
ч.търг.дела							
в.търг.дела							
в.ч.търг.дела							

фирмени дела								
първоинст.адм.дела	5	4						
ч.първоинст.адм.д.								
касац.адм. дела	70							
ч.касац.адм.дела	32							
ОБЩО за годината:	107	4						
ОБЩО за периода на атестация:	615	253	119	74	32	6	7	

*1 - от тях се посочва и брой отменени актове по извънредните способи за отмяна

*2 - отнася се само за граждански дела

Запознаване на атестирания с данните посочени в част IV-я

заповестта е да на 04.01.25.

Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестираните в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
2019 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1677	2023	1572	115	14,05	10,92
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестираните магистрат	29	86	46	2	43,0	23,0
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -						
Районен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						
Окръжен съд -						
Окръжен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						
Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестираните в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
2020 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1350	1802	1334	140	12,87	9,52
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестираните магистрат	122	162	103	12	13,50	8,58
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -						
Районен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						

Окръжен съд -						
Окръжен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						
Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестирания в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
2021 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1320	1715	1287	149	10,99	8,25
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	116	175	113	12	14,58	9,41
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -						
Районен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						
Окръжен съд -						
Окръжен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						
Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестирания в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
2022 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1353	1750	1300	148	10,42	7,74
Натовареност на						

отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	105	167	128	12	13,91	10,66
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -						
Районен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						
Окръжен съд -						
Окръжен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						
Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестирания в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност към делата за разглеждане към свършени дела	
2023 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1463	1913	1499	168	11,39	8,92
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	103	141	118	12	11,75	9,83
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -						
Районен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						
Окръжен съд -						
Окръжен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						
Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и						

натовареността на атестираните в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
До 18.10.2024 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1254					
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестираните магистрат	91	114	107	9	12,66	11,88
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -						
Районен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						
Окръжен съд -						
Окръжен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						

Забележка: По посочените параметри - постъпили, за разглеждане и свършени дела са включени общ брой граждански и наказателни дела.

Индивидуалната натовареност на атестираните съдии се определя според статистическите данни и данните от Системата за изчисляване натовареността на съдиите, съобразно Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети с решение на ВСС.

Част IV-а
А. Съди - граждански, административни

1.	Общ брой и вид на делата за разглеждане - висящи от предходен период, новообразувани и върнати за ново разглеждане, отчетени към началото на атестационния период						
1.1	Първоинстанционни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски	администр.	ч.администр.	фирмени
					334	21	
1.2	Въззивни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски			
1.3	Касационни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски	административни	ч.административни	
					154	13	
Констатации:							

2.	Спазване на сроковете			
2.1.	Общ брой и вид на неприключилите дела и времевата им продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период			
	до 3 месеца	от 3 до 6 месеца	от 6 месеца до 1 година	над 1 година
	22	2	1	1
2.1.1	Обявени за решаване от делата по т.2.1.			
	до 3 месеца	от 3 до 6 месеца	от 6 месеца до 1 година	над 1 година
	7			
2.2	Срокове за разглеждане на делото от образуването до постановяване на съдебния акт, с който приключва производството			
	Дела през периода на атестиране - брой			
	година/вид	постъпили – новообразувани и върнати за ново разглеждане	свършени	дела с продължителност над една година
				свършени в атестационния период
				останали несвършени и причините за това
	18.10.2019г – 31.12.2019 година			
	граждански дела			
	ч.гр.дела			
	в.гр.дела			
	в.ч.гр.дела			
	търговски дела			
	ч.търг.дела			
	в.търг.дела			
	в.ч.търг.дела			
	фирмени дела			
	адм.дела	18	32	357/18г. - ЗДСл 1159/18г. - ЗЗП
	ч.адм.дела	2	2	
	касац.адм.дела	8	11	
	ч.касац.адм.дела	1	1	
	ОБЩО за годината:	29	46	

2020 година				
граждански дела				
ч.гр.дела				
в.гр.дела				
в.ч.гр.дела				
търговски дела				
ч.търг.дела				
в.търг.дела				
в.ч.търг.дела				
фирмени дела				
адм.дела	82	62		
ч.адм.дела	4	4		
касац.адм.дела	35	36		
ч.касац.адм.дела	1	1		
ОБЩО за	122	103		
годината:				
2021 година				
граждански дела				
ч.гр.дела				
в.гр.дела				
в.ч.гр.дела				
търговски дела				
ч.търг.дела				
в.търг.дела				
в.ч.търг.дела				
фирмени дела				
адм.дела	70	73	1622/19г. - ЗУТ 1625/19г. – Закон за митниците	
ч.адм.дела	6	6		
касац.адм.дела	36	30		
ч.касац.адм.дела	4	4		
ОБЩО за	116	113	2	
годината:				
2022 година				
граждански дела				
ч.гр.дела				
в.гр.дела				
в.ч.гр.дела				
търговски дела				
ч.търг.дела				
в.търг.дела				
в.ч.търг.дела				
фирмени дела				

адм.дела	61	74	1168/20г.- ЗОДОВ 1296/20г.- ЗЛОД	
ч.адм.дела	5	5		
касац.адм.дела	37	48		
ч.касац.адм.дела	2	1		
ОБЩО за годината:	105	128	2	
2023 година				
граждански дела				
ч.гр.дела				
в.гр.дела				
в.ч.гр.дела				
търговски дела				
ч.търг.дела				
в.търг.дела				
в.ч.търг.дела				
фирмени дела				
адм.дела	47	67	1266/21г.- ЗДДС	
ч.адм.дела	4	4		
касац.адм.дела	23	25		
ч.касац.адм.дела	4	5		
ОБЩО за годината:	78	101	1	
01.01.2024 г. – 18.10.2024 г.				
граждански дела				
ч.гр.дела				
в.гр.дела				
в.ч.гр.дела				
търговски дела				
ч.търг.дела				
в.търг.дела				
в.ч.търг.дела				
фирмени дела				
адм.дела	19	5		1197/22г. - Закон за пътищата СПРЯНО
ч.адм.дела				
касац.адм.дела	8			
ч.касац.адм.дела	1			
ОБЩО за годината:	28	5		
ОБЩО за периода на атестация:	478	496	5	

Констатации:

Забележка: посочва се и броят на делата, прекратени с медиация или съдебна спогодба, както и на делата, по които има уважени жалби за бавност.

Забележка: Със заповед на Председателя на Върховен административен съд, съдия Вергиния Евелинова Димитрова е командирована във ВАС, считано от 13.11.2023г. до 29.09.2024г.

2.3	Срокове за изготвяне на съдебните актове (от обявяването за решаване до изготвянето на съдебния акт)					
	година/вид	брой изготвени актове	изготвени в срок до 1 месец	изготвени в срок до 3 месеца	изготвени в срок до 1 година	изготвени в срок над 1 година
	18.10.2019г. – 31.12.2019 година					
	граждански дела					
	ч.гр.дела					
	в.гр.дела					
	в.ч.гр.дела					
	търговски дела					
	ч.търг.дела					
	в.търг.дела					
	в.ч.търг.дела					
	фирмени дела					
	първоинст.адм.дела	32	32			
	ч.първоинст.адм.дела	2	2			
	касац.адм.дела	11	11			
	ч.касац.адм.дела	1	1			
	ОБЩО за годината:	46	46			
	2020 година					
	граждански дела					
	ч.гр.дела					
	в.гр.дела					
	в.ч.гр.дела					
	търговски дела					
	ч.търг.дела					
	в.търг.дела					
	в.ч.търг.дела					
	фирмени дела					
	първоинст.адм.дела	62	62			
	ч.първоинст.адм.дела	4	4			
	касац.адм.дела	36	36			
	ч.касац.адм.дела	1	1			
	ОБЩО за годината:	103	103			
	2021 година					
	граждански дела					
	ч.гр.дела					
	в.гр.дела					
	в.ч.гр.дела					
	търговски дела					
	ч.търг.дела					
	в.търг.дела					
	в.ч.търг.дела					
	фирмени дела					
	първоинст.адм.дела	73	73			
	ч.първоинст.адм.дела	6	6			

касац.адм.дела	30	30			
ч.касац.адм.дела	4	4			
ОБЩО за	113	113			
годината:					
2022 година					
граждански дела					
ч.гр.дела					
в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.търг.дела					
фирмени дела					
първоинст.адм.дела	74	74			
ч.първоинст.адм.дела	5	5			
касац.адм.дела	48	48			
ч.касац.адм.дела	1	1			
ОБЩО за	128	128			
годината:					
2023 година					
граждански дела					
ч.гр.дела					
в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.търг.дела					
фирмени дела					
първоинст.адм.дела	67	67			
ч.първоинст.адм.дела	4	4			
касац.адм.дела	25	25			
ч.касац.адм.дела	5	5			
ОБЩО за	101	101			
годината:					
01.01.2024г. –					
18.10.2024 година					
граждански дела					
ч.гр.дела					
в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.търг.дела					
фирмени дела					

първоинст.адм.дела	5	5			
ч.първоинст.адм.дела					
касац.адм.дела					
ч.касац.адм.дела					
ОБЩО за годината:	5	5			
ОБЩО за периода на атестация:	496	496			
Констатации: (При забава на съдебния акт с повече от 3 месеца, се посочва причината)					

3. Резултати от институционален контрол (брой потвърдени и отменени актове и основанията за това)								
година/вид	постановени	подлежащи на обжалване	обжалвани	потвърдени	изцяло отменени*1	изменени	прекратени	недопуснати до касац. обжалване*2
18.10.2019г. – 31.12.2019 година								
граждански дела								
ч.гр.дела								
в.гр.дела								
в.ч.гр.дела								
търговски дела								
ч.търг.дела								
в.търг.дела								
в.ч.търг.дела								
фирмени дела								
първоинст.адм.дела	32	29	18	9	3	2	4	
ч.първоинст.адм.д.	2							
касац.адм.дела	11							
ч.касац.адм.дела	1							
ОБЩО за годината:	46	29	18	9	3	2	4	
2020 година								
граждански дела								
ч.гр.дела								
в.гр.дела								
в.ч.гр.дела								
търговски дела								
ч.търг.дела								
в.търг.дела								
в.ч.търг.дела								
фирмени дела								
първоинст.адм.дела	62	50	19	9	5	2	3	
ч.първоинст.адм.д.	4							
касац.адм.дела	36							
ч.касац.адм.дела	1							
ОБЩО за годината:	103	50	19	9	5	2	3	
2021 година								
граждански дела								
ч.гр.дела								
в.гр.дела								
в.ч.гр.дела								
търговски дела								

ч.търг.дела							
в.търг.дела							
в.ч.търг.дела							
фирмени дела							
първоинст.адм.дела	73	55	27	18	8	1	
ч.първоинст.адм.д.	6						
касац.адм.дела	30						
ч.касац.адм.дела	4						
ОБЩО за	113	55	27	18	8	1	
годината:							
2022 година							
граждански дела							
ч.гр.дела							
в.гр.дела							
в.ч.гр.дела							
търговски дела							
ч.търг.дела							
в.търг.дела							
в.ч.търг.дела							
фирмени дела							
първоинст.адм.дела	74	57	30	20	9	1	
ч.първоинст.адм.д.	5	5	5	5			
касац.адм.дела	48						
ч.касац.адм.дела	1						
ОБЩО за	128	62	35	25	9	1	
годината:							
2023 година							
граждански дела							
ч.гр.дела							
в.гр.дела							
в.ч.гр.дела							
търговски дела							
ч.търг.дела							
в.търг.дела							
в.ч.търг.дела							
фирмени дела							
първоинст.адм.дела	67	51	19	12	7		
ч.първоинст.адм.д.	4	1					
касац.адм.дела	25						
ч.касац.адм.дела	5						
ОБЩО за	101	52	19	12	7		
годината:							
01.01.2024г. –							
18.10.2024г.							
година							
граждански дела							
ч.гр.дела							
в.гр.дела							
в.ч.гр.дела							
търговски дела							
ч.търг.дела							
в.търг.дела							
в.ч.търг.дела							

фирмени дела								
първоинст. адм. дела	5	4						
ч. първоинст. адм. д.								
касац. адм. дела								
ч. касац. адм. дела								
ОБЩО за	5	4						
годината:								
ОБЩО за периода	496	252	118	73	32	6	7	
на атестация:								

*1 - от тях се посочва и брой отменени актове по извънредните способи за отмяна

*2 - отнася се само за граждански дела

Запознаване на атестираните с данните посочени в част IV-а

запознава сѐм на 07.01.25:

Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестирания в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт

година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
2019 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1677	2023	1572	115	14,05	10,92
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	29	86	46	2	43,0	23,0
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -						
Районен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						
Окръжен съд -						
Окръжен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						
Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестирания в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
2020 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1350	1802	1334	140	12,87	9,52
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	122	162	103	12	13,50	8,58
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -						
Районен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						

Окръжен съд -						
Окръжен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						
Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестиранния в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
2021 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1320	1715	1287	149	10,99	8,25
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестиранния магистрат	116	175	113	12	14,58	9,41
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -						
Районен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						
Окръжен съд -						
Окръжен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						
Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестиранния в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
2022 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1353	1750	1300	148	10,42	7,74
Натовареност на						

отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	105	167	128	12	13,91	10,66
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -.....						
Районен съд -.....						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						
Окръжен съд -.....						
Окръжен съд -.....						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						
Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и натовареността на атестирания в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеко месеци	Действителна натовареност към делата за разглеждане	към свършени дела
2023 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1463	1913	1499	168	11,39	8,92
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестирания магистрат	80	118	101	10	11,8	10,1
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -.....						
Районен съд -.....						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						
Окръжен съд -.....						
Окръжен съд -.....						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						
Обща натовареност на съответния съдебен район и орган на съдебната власт, както и						

натовареността на атестираните в сравнение с другите съдии от същия орган на съдебната власт						
година/ натовареност	брой постъпили дела	брой дела за разглеждане	брой свършени дела	отработени човеско месеци	Действителна натовареност	
					към делата за разглеждане	към свършени дела
До 18.10.2024 година						
Натовареност на органа на съдебната власт	1254					
Натовареност на отделението						
Натовареност на атестираните магистрат	28	31	5			
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (РС) в съответния съдебен район						
Районен съд -						
Районен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (ОС) в съответния апелативен район						
Окръжен съд -						
Окръжен съд -						
Натовареност на равни по степен органи на съдебната власт (АдС)						
Административен съд -						
Административен съд -						

Забележка: По посочените параметри - постъпили, за разглеждане и свършени дела са включени общ брой граждански и наказателни дела.

Индивидуалната натовареност на атестирания съдия се определя според статистическите данни и данните от Системата за изчисляване натовареността на съдиите, съобразно Правилата за оценка на натовареността на съдиите, приети с решение на ВСС.

РЕ
 АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД
 СОФИЯ ОБЛАСТ
 Изх. № 2331 20.12.24 г.

СПРАВКА

за

броя, вида на делата, спазване на сроковете и брой потвърдени отменени актове
на

Вергиния Евелинова Димитрова, съдия в Административен съд София-област,

командирана във Върховен административен съд,

от 13.11.2023г. до 29.09.2024г.

Брой и вид на преписките и делата							
1.1	Първоинстанционни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски	администр.	ч.администр.	фирмени
1.2	Въззивни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски			
1.3	Касационни дела						
	граждански	ч.граждански	търговски	ч.търговски	администр.	ч.административни	
					79	40	
Констатации:							
Спазване на сроковете							
2.1	Общ брой и вид на неприключилите дела и времевата им продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период 29.09.2024 г.						
	до 3 месеца		от 3 до 6 месеца		от 6 месеца до 1 година		над 1 година
2.1.1	Обявени за решаване от делата по т.2.1.						
	до 3 месеца		от 3 до 6 месеца		от 6 месеца до 1 година		над 1 година
2.2	Срокове за разглеждане на делото от образуването до постановяване на съдебния акт, с който приключва производството						
	Дела през периода на атестиране - брой						
Година Вид		постъпили - новообразувани и върнати за ново разглеждане	свършени	дела с продължителност над една година			
				свършени в атестационния период		останали несвършени и причините за това	

от 13.11.2023 година			
граждански дела			
ч.гр.д			
в.гр.д.			
в.ч.гр.д.			
търговски дела			
ч.търг.дела			
в.търг.дела			
в.ч.търг.дела			
фирм.дела			
адм. дела			
ч.адм.дела			
кас.адм.дела	15	10	
ч.кас.адм.дела	8	7	
ОБЩО за годината:	23	17	
до 29.09.2024 година			
граждански дела			
ч.гр.д			
в.гр.д.			
в.ч.гр.д.			
търговски дела			
ч.търг.дела			
в.търг.дела			
в.ч.търг.дела			
фирм.дела			
адм. дела			
ч.адм.дела			
кас.адм.дела	28	70	
ч.кас.адм.дела	32	32	
ОБЩО за годината:	60	102	
ОБЩО за периода на атестации	83	119	

Констатации:

Забележка: посочва и броят на делата, прекратени с медиация или съдебна спогодба, както и на делата, по които има уважени жалби за бавност.

2.3	Срокове за изготвяне на съдебните актове / от обявяването за решаване до изготвянето на съдебния акт /					
	Година/вид	брой изготвени актове	изготвени в срок до 1 месец	изготвени в срок до 3 месеца	изготвени в срок до 1 година	изготвени в срок над 1 година
	от 13.11.2023 година					
	граждански дела					
	ч.гр.дела					

в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.трг.дела					
фирмени дела					
първоинстанц.адм. дела					
ч.първоинст.адм.дела					
касац.адм.дела	10	6	4		
ч.касац.а.дела	7	7			
ОБЩО за годината:	17	13	4		
до 29.09.2024 година					
граждански дела					
ч.гр.дела					
в.гр.дела					
в.ч.гр.дела					
търговски дела					
ч.търг.дела					
в.търг.дела					
в.ч.трг.дела					
фирмени дела					
първоинстанц.адм. дела					
ч.първоинст.адм.дела					
касац.адм.дела	70	59	11		
ч.касац.а.дела	32	32			
ОБЩО за годината:	102	91	11		
ОБЩО за периода на атестация	119	104	15		

Констатации:

/ При забава на съдебния акт с повече от 3 месеца, се посочва причината /

Вергиния Димитрова - резултати

3 Резултати от инстанционен контрол /брой потвърдени и отменени актове и основанията за това

година/вид	Поста- новени	Подл. на обж.	Обжал- вани	Потвър- дени	изцяло отменени*1	Изме- нени	Прекра- тени	недопуснати до касационно обжалване*2
от 13.11.2023 година								
граждански дела								
ч.гр.дела								
в.гр.да								
в.ч.гр.дела								
търговски дела								
ч.търг.дела								
в.търг.дела								
в.ч.трг.дела								
фирмени дела								
първ.адм. дела								
ч.първоинст.адм.дела								
касац.адм.дела	10							
ч.касац.а.дела	7	1	1	1				
ОБЩО за годината:	17							
до 29.09.2024 година								
граждански дела								
ч.гр.дела								
в.гр.да								
в.ч.гр.дела								
търговски дела								
ч.търг.дела								
в.търг.дела								
в.ч.трг.дела								
фирмени дела								
първ.адм. дела								
ч.първоинст.адм.дела								
касац.адм.дела	70							
ч.касац.а.дела	32							
ОБЩО за годината:	102							
ОБЩО за периода на атестация	119	1	1	1				

*1 - тях се посочва и брой отменени актове по извънредните способи за отмяна

*2 - отнася се само за граждански дела

Запознаване на атестирания с данните посочени в част IV-а

Заровската СВМ

05.12.24г.

Изготвил:

P.T.

Част VI

Общи критерии за атестиране на съдия, председател и заместник-председател - констатации, цифрова оценка

1. Правни познания и умения за прилагането им

Констатации:

От част IV „а“ обобщена от единния формуляр за атестиране от органите на съдебната власт се установява, че през атестационния период 18.10.2019 г. до 18.10.2024 г. са постъпили общо 561 бр. дела от тях от съдия Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област са свършени 615 бр. дела. Свършените спрямо постъпилите дала са 109,6 %. Съдия Димитрова през посоченото време е разгледала 334 бр. първоинстанционни административни дела и 21 бр. частни административни дела. Тя се е произнасяла и в троен състав по касационни дела, като общо за периода те са 234 бр. административни дела, 52 бр. частни административни дела. Общо за периода изготвените актове са 615 бр., от тях изготвени в срок до 1 месец са 600 бр. – 97,6%, изготвените в срок до 3 месеца са 15 бр. – 2,4%. Дела с продължителност над 1 година свършени в атестационния период са 5 бр. Броят и видът на неприключилите дела и времевата им продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период са: до 3 месеца – 22 бр., от тях обявени за решаване – 7 бр., от 3 до 6 месеца са 2 бр., от тях обявени за решаване - няма посочена бройка, от 6 до 1 година – 1 бр. от тях обявени за решаване - няма посочена бройка и над 1 година – 1 бр. – от тях обявени за решаване - няма посочена бройка. От постановените общо за атестирания период съдебни актове на обжалване са подлежали 253 бр. от тях са обжалвани 119 бр. – 47,0% от подлежащите на обжалване. От върнатите от инстанционен контрол съдебни актове общо 119 бр. (чиито брой се получава от сбора на потвърдените, отменените, изменените и прекратените актове), 74 бр. – 62,2% са потвърдени, 32 бр. – 26,9% са изцяло отменени, 6 бр. – 5,0% са изменени, 7 бр. – 5,9% са прекратени. За атестационния период отменените определения са 6 бр., отменените решения поради нарушение на материалния закон са 16 бр., има 6 бр. отменени решения поради нарушение на съдопроизводствените правила и 4 бр. обезсилени съдебни актове. Делата с отменен ход по същество за посочения период на съдия Димитрова са 5 бр., отводите са 4 бр., а спрените дела са 4 бр. Атестираният съдия има последователни и много добри правни познания в областта на материалното и процесуалното право, както и умения за правилното им прилагане при образуването, движението, разглеждането и приключването на делата. Постановените съдебни актове, които са оставени в сила и потвърдени от проверяващата касационна инстанция са обосновани, съдържат последователно обсъждане на относимите факти по спора, както и на приложимите правни норми, които са тълкувани и приложени според точния им смисъл и в духа на закона. Голяма част от проверените актове са постановени по правни спорове с фактическа и правна сложност, изискващи тълкуване и прилагане на правото на Европейския съюз. Следва да се подчертае, че правната и фактическа сложност на административните дела се определя както от приложимия материален закон, така и от броя на фактите, и от необходимостта от специални знания за тяхното установяване. Съдия Димитрова правораздава във второ отделение на Административен съд – София – област, като правната материята на делата обхваща следните нормативни актове – ДОПК, КФН, СЕМ, ЗРТ, ЗДДС, ЗКПО, ЗУТ, ЗМДТ, ЗДДФЛ, ЗППЦК, ЗЗдиск, ЗКИР, КСО, ЗДОИ, ЗНА и др. Делата по ДОПК, ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ, ЗППЦК, ЗУТ, ЗКИР разкриват фактическа и правна сложност в почти всички случаи, тъй като релевантните факти се установяват посредством специални знания, а разрешаването на правния спор предпоставя умения за точно определяне на относимите норми и тяхното прилагане спрямо целта на закона. Съотношението между постановените актове от една страна и потвърдените и отменените – от друга, налагат извода за превишение на потвърдените актове над отменените. При прегледа на минималния брой отменени съдебни актове поради нарушение на материалното право и процесуалния закон, не се установиха повтарящи се и съществени грешки. В същото време съдия Димитрова показва подчертан интерес към новостите в

	правната теория и практика, както и стремеж към повишаване на професионалната си квалификация, което намира отражение в участието и в семинари и обучения на разнообразна тематика. Отличава се с професионализъм, отговорност и добросъвестност. Предоставено е удостоверение изх. № 3345 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 3, т. 1 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. То удостоверява, че в качеството ѝ на и. ф. административния ръководител – председател работи с натовареност от 67 % по всички групи дела, съгласно Заповед № РД-628/03.10.2024 г. на и. ф. председателя на съда. С оглед на това Помощната атестационна комисия установи висока натовареност на атестираната съдия Вергиния Евелинова Димитрова, по брой, вид и сложност на възложените преписки и дела на съответния съдебен район. Предвид така направените констатации по този критерий следва да се дадат максималния брой точки
	Оценка: 20 точки.

2.	Умение за анализ на правнорелевантните факти <i>Констатации:</i> Съдията извършва анализ на установените фактите – поотделно и в съвкупност. В постановените съдебни актове всестранно и детайлно обсъжда приетите по делата доказателства, а при преценката им спазва и стриктно се придържа към правилата на процесуалните норми. Мотивите са достатъчно описателни, подробни и пълни, характеризират се с точна конкретност, логичност и последователност на изложението и застъпените тези. Атестираният съдия притежава езикова култура, грамотност, използва ясен, достъпен и разбираем професионален език. В постановените съдебни актове, магистратът изчерпателно обсъжда твърденията и възраженията на страните и обосновава ги приема или отхвърля, умее да се концентрира върху предмета на доказване и спорните въпроси по делото. Дава правилна и законосъобразна оценка на относимите за съответния спор факти и обстоятелства. В заключение може да се направи обобщен извод, че правните изводи са концентрирани и съсредоточени върху очертания предмет на спора, обосновавани са с установените по делото факти и са основани на действителното приложимо право. Поради изложеното по този критерий на съдия Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София – област следва да се дадат максималния брой точки. Оценка: 20 точки.
-----------	---

3.	Умение за оптимална организация на работата <i>Констатации:</i> Предоставена е справка IV – „а“ обобщена за дейността на съдия Димитрова в Административен съд – София - област през периода 18.10.2019 г.- 18.10.2024 г. От нея е видно, че за 2019 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела 29, от брой дела за разглеждане - 86, от брой свършени дела 46, от отработени човеко месеци 2. Действителната натовареност на съдия Димитрова за същата година към делата за разглеждане 43,0, а към свършените дела е 23,0. За 2020 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела 122, от брой дела за разглеждане 162, от брой свършени дела 103, от отработени човеко месеци 12. Действителната натовареност на магистрата за същата година към делата за разглеждане е 13,50, а към свършените дела е 8,58. През 2021 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела
-----------	--

116, от брой дела за разглеждане 175, от брой свършени дела 113, от отработени човеко месеци 12. Действителната натовареност на съдия Димитрова за същата година към делата за разглеждане е 14,58, а към свършените дела е 9,41. За 2022 г. натовареността на атестиращия магистрат се определя от брой постъпили дела 105, от брой дела за разглеждане 167, от брой свършени дела 128, от отработени човеко месеци 12. Действителната натовареност на магистрата за същата година към делата за разглеждане е 13,91, а към свършените дела е 10,66. За 2023 г. натовареността на атестиращия магистрат се определя от брой постъпили дела 103, от брой дела за разглеждане 141, от брой свършени дела 118, от отработени човеко месеци 12. Действителната натовареност на магистрата за същия период към делата за разглеждане е 11,75, а към свършените дела е 9,83. За периода от 01.01.2024г. до 18.10.2024 г. натовареността на атестиращия магистрат се определя от брой постъпили дела 91, от брой дела за разглеждане - 114, от брой свършени дела 107, от отработени човеко месеци 9. Действителната натовареност на съдия Димитрова за същата година към делата за разглеждане 12,66, а към свършените дела е 11,88.

По атестационната преписка е предоставена справка изх. № 3336 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 2, т. 9 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя обективизира, че Административен съд – София-област я издава на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София-област в уверение на това, че в периода на атестиране 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г. няма извършени проверки на организацията на дейността на магистрата от горестоящия орган на съдебната власт. Налична е и справка изх. № 3335 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 2, т. 8 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя обективизира, че Административен съд – София-област издава настоящата служебна бележка на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София-област в уверение на това, че в периода на атестиране 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г. на основание Заповед № ПП-22-57/27.09.2022 г. на главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет е извършена:

- комплексна планова проверка на организацията на административната дейност на Административен съд - София-област за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2021 г.;
- проверка на организацията по образуването, движението и приключването на административните дела, образувани в периода 01.01.2019 г. – 31.12.2020 г., както и на неприключени към момента на проверката производства, и спазването на чл. 80 от Правилника за администрацията в съдилищата с оглед влиянието върху натовареността и статистическите данни на съда.

- В Акт за резултатите от извършена комплексната планова проверка с рег. № ПП-22-57/20.02.2023 г. на главния инспектор на ИВСС няма направени констатации за нарушения, относно дейността на съдия Вергиния Евелинова Димитрова.

- За периода на атестиране 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г. не са извършвани проверки по сигнали от Инспектората към ВСС на дейността на съдия Вергиния Евелинова Димитрова.

На Помощната атестационна комисия е представена справка изх. № 3346 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 3, т. 2 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя удостоверява, че в периода, в който съдия Вергиния Евелинова Димитрова заема длъжността „и. ф. административен ръководител – председател“ на Административен съд – София-област (от 01.10.2024 г. – до настоящия момент), съвпадащ с част от периода на атестиране (18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.) не са извършвани планови/годишни проверки и по сигнали от Инспектората към ВСС на Административен съд – София-област, както и на дейността на магистрата в качеството ѝ на административен ръководител – председател на съда. Налична по атестацията е и справка изх. № 3347 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 3, т. 3 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя удостоверява, че в периода, в който съдия

Вергиния Евелинова Димитрова заема длъжността „и. ф. административен ръководител – председател“ на Административен съд – София-област (от 01.10.2024 г. – до настоящия момент), съвпадащ с част от периода на атестиране (18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.) не са извършвани проверки от горестоящ орган на съдебната власт по организацията на дейността на Административен съд – София-област, както и на дейността на магистрата в качеството ѝ на административен ръководител – председател на съда. Предоставена е и справка изх. № 3348 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 3, т. 4 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя информира, че в периода, в който съдия Вергиния Евелинова Димитрова заема длъжността „и. ф. административен ръководител – председател“ на Административен съд – София-област (от 01.10.2024 г. – до настоящия момент), съвпадащ с част от периода на атестиране (18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.) не са извършвани одитни проверки в Административен съд – София-област. По преписката има и справка изх. № 3344 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 3, т. 6 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя визира, че разпоредбите на чл. 86, ал. 1, т. 6 и чл. 106, ал. 1, т. 7 от Закона за съдебната власт не касаят работата на съдия Вергиния Евелинова Димитрова в качеството ѝ на и. ф. административния ръководител – председател на Административен съд – София-област. Предоставена е и справка от ИВСС с изх. № А-24-860 от 26.11.2024 г. относно извършени проверки по сигнали и резултатите от тях, вкл. по глава девета, раздел I „а“ и I „б“ на ЗСВ, от която е видно, че: а/ за атестирания период срещу Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област не са постъпвали основателни жалби и сигнали; б/ в ИВСС не са постъпвали сигнали по реда на I „б“ на глава девета на ЗСВ; в/ през 2024 г. съдия Димитрова е подала декларация за имущество и интереси и проверката по раздел I „а“ от глава девета на ЗСВ е приключила с доклад за съответствие на основание чл. 175 ж, ал. 1 от ЗСВ; г/ не са постъпвали заявления срещу съдия Вергиния Димитрова за нарушаване на правото на разглеждане и решаване на делата в разумен срок, считано от 10.03.2017 г. По преписката е налична и справка от 04.12.2023 г. от и. ф. председателя на Върховен административен съд за извършените планови/годишни проверки и по сигнали от Инспектората към Висшия съдебен съвет на дейността на г-жа Вергиния Евелинова Димитрова – съдия в Административен съд – София-област, като командирован съдия във Върховния административен съд. Тя удостоверява, че за периода от 13.11.2023 г. до 29.09.2024 г. включително, във Върховния административен съд не са извършвани планови/годишни проверки от Инспектората към ВСС. В изпълнение на заповед № ЖИ-24-3/15.05.2024 г. на главния съдебен инспектор е извършена проверка на организацията на дейността по разпределение на административните дела във Върховния административен съд, спазването на чл. 9 ЗСВ и на създадените вътрешни правила по образуване и разпределение на делата с висок обществен интерес за периода от 01.01.2024 г. до 20.05.2024 г., заповеди на председателя на съда, касаещи разпределението на делата във ВАС, проверка по административно дело № 3828/2024 г. и на образувани през периода 01.01.2024 г. – 20.05.2024 г. административни дела с висок обществен интерес. Не са констатирани нарушения и не са отправени персонални препоръки към Вергиния Димитрова – съдия в Административен съд – София-област. С оглед на гореизложеното и в предвид данните от цитираните справки и служебни бележки може да се направи обоснован извод, че атестирания магистрат притежава умение, капацитет и способност рационално и правилно да групира служебните отговорности, задачи и ангажименти, да ги разпределя, подрежда и планира според приоритета на тяхната важност, значимост и тежест. Независимо от преобладаващия по обем брой дела, характеризирани се с фактическа и правна сложност, а по – конкретно дела с правна материя по ДОПК, ЗДДС, ЗКПО, ЗДДФЛ, ЗППЦК, ЗУТ, ЗКИР съдия Вергиния Димитрова, проявява умения за оптимална организация на работата. По изложените съображения, по този критерий следва да ѝ се даде максималния брой точки.

Оценка: 15 точки.

4. Експедитивност и дисциплинираност

Констатации:

От част IV „а“ обобщена от единния формуляр за атестиране от органите на съдебната власт се установява, че през атестационния период 18.10.2019 г. до 18.10.2024 г. са постъпили общо 561 бр. дела от тях от съдия Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област са свършени 615 бр. дела. Свършените спрямо постъпилите дала са 109,6 %. Съдия Димитрова през посоченото време е разгледала 334 бр. първоинстанционни административни дела и 21 бр. частни административни дела. Тя се е произнасяла и в троен състав по касационни дела, като общо за периода те са 234 бр. административни дела, 52 бр. частни административни дела. Общо за периода изготвените актове са 615 бр., от тях изготвени в срок до 1 месец са 600 бр. – 97,6%, изготвените в срок до 3 месеца са 15 бр. – 2,4%. Дела с продължителност над 1 година свършени в атестационния период са 5 бр. Броят и видът на неприключилите дела и времевата им продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период са: до 3 месеца – 22 бр., от тях обявени за решаване – 7 бр., от 3 до 6 месеца са 2 бр., от тях обявени за решаване - няма посочена бройка, от 6 до 1 година – 1 бр. от тях обявени за решаване - няма посочена бройка и над 1 година – 1 бр. – от тях обявени за решаване - няма посочена бройка. Предоставена е и справка изх. № 3333 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 2, т. 3 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд. Тя удостоверява, че за периода от 18.10.2019 г. до 18.10.2024 г. съдия Вергиния Евелинова Димитрова не е ползвала продължителен отпуск поради временна неработоспособност и/или бременност, раждане и отглеждане на малко дете. По атестационната преписка е налична и служебна бележка от 04.12.2024 г., от и. ф. председателя на Върховния административен съд, която уверява, че Вергиния Евелинова Димитрова – съдия и и. ф. административен ръководител-председател на Административен съд – София-област, е била командирована във Върховния административен съд и в периода от 13.11.2023 г. до 29.09.2024 г., включително: – не е била поощрявана; – не са ѝ били налагани наказания; – не са издавани заповеди по реда на чл. 327 ЗСВ. Предоставена е и служебна бележка изх. № 3334 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 2, т. 7 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. Тя обективизира, че по отношение на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София-област в периода на атестиране 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г. не са налице поощрения, няма наложени наказания и издадени заповеди по реда на чл. 327 от Закона за съдебната власт. Налично е по атестационната преписка и удостоверение изх. № 3345 от 20.12.2024 г. от Административен съд – София – област на основание чл. 58, ал. 3, т. 1 от Наредбата № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и зам. - председател на съд. То обективизира, че Административен съд – София-област издава настоящото на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София-област, за да удостовери, че в качеството ѝ на и. ф. административния ръководител – председател работи с натовареност от 67 % по всички групи дела, съгласно Заповед № РД-628/03.10.2024 г. на и. ф. председателя на съда. От горензложеното може да се направи обоснован извод, че при изпълнени на служебните си задължения по разглеждане, решаване и произнасяне по разпределените и дела съдия Вергиния Евелинова Димитрова се ръководи само от своето вътрешно убеждение и от закона, не се поддава на натиск, стимули и други преки или косвени влияния. Всичко това свидетелства за отговорно и приоритетно изпълнение на служебните задължения, отлична организация на работата и работния процес, бързина, срочност и всеотдайност. Преобладаващо съдебните актове са произнасяни в законоустановения срок до 1 месец, като общо за периода изготвените актове са 615 бр., от тях изготвени в срок до 1

месец са 600 бр. – 97,6%, изготвените в срок до 3 месеца са 15 бр. – 2,4%. Дела с изготвени съдебни актове в срок до една година и над една година няма. Съдия Вергиния Евелинова Димитрова не само спазва дисциплината и правилата установени в Административен съд – София – област, но като и. ф. административен ръководител – председател на съда се грижи и поема отговорност това да правят и изпълняват съдебните служители и гражданите посещаващи институцията. Поради което по този критерий следва да се определят максималния брой точки.

Оценка: 8 точки.

5. Спазване на правилата за етично поведение

Констатации:

По атестационната преписка са предоставени две становище на Комисията по професионална етика при Административен съд – София – област и на Комисията по професионална етика към Върховния административен съд.

От становището на Комисията по професионална етика при Административен съд – София – област се установява, че от началото на своята професионална кариера през 1999 г. до настоящия момент г-жа Вергиния Димитрова работи като съдия. От 15.02.2007 г. до 29.09.2024 г. е съдия в Административен съд – София – област, а от 01.10.2024 г. с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет същата е определена за изпълняваща функциите административен ръководител – председател. В работата си като административен съдия г-жа Димитрова показва висок професионализъм и нравствени качества. Тя спазва установените правила за професионална етика на магистратите и отстоява принципите на независимост, безпристрастност и справедливост в работата си. Съдия Димитрова постановява своите актове въз основа на закона и вътрешното си убеждение, внимателно проучване на делата, обективен анализ на фактите и доказателствата по тях и приложение на относимата правна уредба. Тя създава условия за равнопоставеност между страните и техните процесуални представители в съдебния процес и показва уважение към лицата, участващи в съдебните заседания. Няма случаи, в които да е изразявала предварително становище по конкретни дела в нарушение на принципа за конфиденциалност. Съдия Димитрова е отговорен, коректен и дисциплиниран магистрат. Тя отлично организира своята работа и изпълнява добросъвестно и в срок служебните си задължения. Като съдия в Административен съд – София – област тя участва активно в общата работа на съда. Съдия Вергиния Димитрова е компетентен и квалифициран магистрат с широка правна култура, който проявява амбициозност и мотивация за своето професионално развитие като участва в различни обучителни семинари, форуми и проекти в областта на съдебната система. В поведението си съдия Димитрова се отличава с професионализъм, уважение и коректност към своите колеги, служителите в съда, гражданите и участниците в съдебния процес. Затова тя се ползва с авторитет от състава на съда. При осъществяване на служебните си задължения, както и извън съда, съдия Вергиния Димитрова се проявява като принципен и почтен човек с висок морал и благопристойно поведение, съответстващо на изискванията за професионална етика на магистрата. Посочено е, че в комисията по професионална етика към Административен съд – София – област не са постъпвали каквито и да било сигнали за нарушаване професионалната етика и/или на интереси срещу съдия Вергиния Евелинова Димитрова.

Предоставено е и становище от Комисията по професионална етика към Върховния административен съд (КПЕ към ВАС), която е сезирана с писмо вх. 30-760 от 26.11.2024 г. по описа на Върховния административен съд, от и. ф. председателя на Административен съд София област съдия Вергиния Димитрова, по което е образувана преписка № 31/2024 г. на КПЕ във ВАС. Искането е за становище за притежаваните от съдия Вергиния Евелинова

Димитрова нравствени качества във връзка с откритата процедура за извънредното ѝ атестиране. В тази връзка и на основание чл. 9, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от Правилата за организацията и дейността на комисииите по професионална етика в съдилищата, КПЕ във ВАС дава следното становище относно притежаваните от Вергиния Евелинова Димитрова, и. ф. административен ръководител на Административен съд София-област. Съдия Вергиния Димитрова притежава общ юридически стаж към 18.10.2024 г. от 26 (двадесет и шест) години, 04 (четири) месеца и 11 (единадесет) дни. Целият ѝ трудов стаж преминава в системата на съдебната власт. В органите на съдебната власт Вергиния Димитрова е работила като: съдебен кандидат в Окръжен съд Смолян от 13.04.1998 г. до 13.04.1999 г., младши съдия в Окръжен съд Смолян от 07.06.1999 г. до 21.05.2000 г., съдия в Районен съд Смолян от 22.05.2000 г. до 17.04.2001 г., административен ръководител - председател на Районен съд Чепеларе от 17.04.2001 г. до 14.02.2007 г., съдия в Административен съд София-област от 15.02.2007 г. до 30.09.2024 г., и. ф. административен ръководител-председател на Административен съд София-област от 01.10.2024 г. до настоящия момент. В периода от 13.11.2023 г. до 30.09.2024 г. е командирована във Върховния административен съд. Съдия Вергиния Димитрова е придобила статут на несменяемост съгласно протокол № 10 от 12.03.2003 г. на ВСС. Притежава ранг „съдия във ВКС и ВАС“ съгласно решение на ВСС по протокол № 62 от 18.12.2014 г. Комплексната оценка, определена ѝ по повод последното проведено с решение на СК на ВСС по протокол № 52 от 13.11.2014 г. атестиране, е „много добра“. Впечатленията на комисията са, че съдия Вергиния Димитрова стриктно спазва установените правила за професионална етика на българските магистрати и отстоява принципите на независимост, безпристрастност и справедливост. В работата си се ръководи само и единствено от основните принципи за поведение, утвърдени с Кодекса за етично поведение на българските съдии. Не допуска и не се поддава на влияние при вземането на решения, като се ръководи само от закона и вътрешното си убеждение, като не допуска и не се поддава на влияние при вземането на решения. Съдия Вергиния Димитрова е показвала отлична теоретична и практическа правна подготовка, способност да се произнася по сложни от фактическа и правна страна казуси. Съдебните ѝ актове са много добре аргументирани, като показват отлични познания в областта на процесуалния и материалния закон. При професионалната си реализация е показвала умение и способност да се справя бързо и компетентно. Справя се с лекота с професионалната си работа, независимо от нейния обем и характер. Дисциплинирана и отдава приоритет на своевременното изпълнение на задачите. Съдия Димитрова е показвала уменията си да работи в екип, да създава необходимата мотивация към повишаване на професионализма и качеството на работа. Магистратът се ползва с авторитет и уважение сред съдиите и съдебните служители в Административен съд София-област и във Върховния административен съд. Като и. ф. административен ръководител съдия Димитрова поддържа добри колегиални отношения и има коректно и етично отношение към тях, като винаги проявява готовност за сътрудничество, вслушва се и оценява мнението им, като в същото време е категорична и прецизна. В становищата си по въпроси, касаещи организацията на работата проявява дискретност и дипломатичност в работата си, като умело преценява различните ситуации и предотвратява конфликти и неразбирателства. С присъщите си принципност и отговорност, с високите си професионални и човешки качества, съдия Димитрова се ползва сред колегите си с безукорна репутация. С личното си поведение е пример за почтеност както в работата си, така и в личния си живот. Отличава се с добри обноси, учтивост и разбиране към околните. Проявява се като принципен и честен човек с висок морал и поведение, което съответства изцяло на изискванията към професионална етика на съдията. В регистрите на Върховния административен съд се съдържат данни за постъпил през 2021 г. сигнал, по който е образувана преписка № 11/2021 по описа на КПЕ във ВАС. Становището на комисията е за липса на поведение на съдията, което да противоречи на Кодекса за професионална етика на българските магистрати. На съдия Вергиния Димитрова не са налагани дисциплинарни наказания и не са образувани дисциплинарни производства срещу нея. Комисията по професионална етика във Върховния административен съд, счита че поведението на съдия Вергиния Евелинова Димитрова изцяло отговаря на критериите, залегнали в Кодекса за етично поведение на българските съдии. Съдия Димитрова е утвърден професионалист с непоклатими морални устои и висока нравственост, изразяващи се в

	спазване принципите на независимост, безпристрастност, справедливост, вежливост, толерантност, почтеност, благоприличие, компетентност, висока професионална квалификация и конфиденциалност. С оглед на данните и информацията съдържаща се в двете описани по – горе становища на етичните комисии към Административен съд – София – област и Върховния административен съд по този критерии следва да се дадат максималния брой точки. <i>Оценка: 12 точки.</i>
--	---

Част VII
Специфични критерии за атестиране на съдия, председател и заместник-председател - констатации, цифрова оценка

1. Спазване на графика за провеждане на съдебни заседания
<i>Констатации:</i> От докладчика по атестацията беше посетено съдебно заседание проведено на 27.01.2025 г. от 10,15 часа на второ отделение при Административен съд – София - област. От шести едноличен състав председателстван от съдия Димитрова са били разгледани пет броя дела насрочени през 15 минути, а по- конкретно адм. дело № 791/2024 г.; адм. дело № 1354/2024 г.; адм. дело № 1197/2022 г.; адм. дело № 896/2024 г.; адм. дело № 1196/2024 г. Допълнително с писмо с изх. № 10-3-1/13.01.2024 г. са изискани: 1) 10 броя подбрани на произволен принцип протоколи от проведени открити съдебни заседания по дела председателствани от съдия Вергиния Евелинова Димитрова на произволно избрани дати попадащи в обхвата на периода на атестацията - 18.10.2019 г. – 18.10.2024 г.; 2) Графиците на съдебните заседания за датите, за които са предоставени протоколите; 3) Пет броя определения/разпореждания от проведени закрити съдебни заседания в обхвата на периода на атестацията -18.10.2019 г. – 18.10.2024 г. отразяващи насрочването на делото, допускане на съдебни експертизи, указания към страните. С писмо изх. № 184/17.01.2025 г. от и. ф. председателя на Административен съд – София - област, изисканите допълнително протоколи, определения/разпореждания и графици на заседания са своевременно представени. С оглед на което ПАК е прегледала и проверила предоставените и актове по хода на делата и графиците. От графиците са прегледани по-конкретно: - график на съдебни заседания проведени на 17.02.2020 г. разгледани са 4 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 24.02.2020 г. разгледани са 6 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 28.09.2020 г. разгледани са 6 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 16.11.2020 г. разгледани са 7 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 18.01.2021 г. насрочени са 4 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 29.03.2021 г. разгледани са 4 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 18.10.2021 г. разгледани са 5 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 17.01.2022 г. разгледани са 4 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 07.03.2022 г. разгледани са 7 бр. дела; график на съдебни заседания проведени на 24.10.2022 г. разгледани са 7 бр. дела; При посещението на проведеното съдебно заседание на 27.01.2025 г. от 10,15 часа на второ отделение при Административен съд – София – област, председателствано и водено от съдия Вергиния Димитрова, докладчикът по атестацията изрично е следил и съблюдавал за спазване на графика, за времетраенето, през което са насрочени делата и за продължителността на съдебното заседание по тях. От посещението и от предоставените графици се установява, че съдията проучва и преценява вида и характера на насрочените дела и правилно планира обема на конкретната работа и действия по всяко едно от тях, които ще се осъществяват в съответното съдебно заседание - това е признак за добра предварителна подготовка за разглеждането им. С оглед на изложеното може да се обоснове извод за загриженост, толерантност и организираност в работата на съдията, позволяващ на страните да планират и предвиждат ангажиментите си. Не се установява забавяне при преценка редовността и допустимостта на жалбите и насрочването им в открити съдебни заседания, както и събирането на доказателства и обявяването на делата за решаване. Поради изложеното по този критерии следва да се дадат максималния брой точки. <i>Оценка: 3 точки.</i>

2. Умение за водене на съдебно заседание и съставяне на протокол

Констатации:

При посещението на проведеното на 27.01.2025 г. съдебно заседание, докладчика по атестацията е придобил преки и непосредствени впечатления от умението на съдия Димитрова за водене на съдебно заседание. Също така Помощната атестационна комисия се е запознала и с изисканите и предоставени протоколи от открити съдебни заседания водени от съдия Димитрова, а по – точно:

-протокол от открито съдебно заседание проведено на 17.02.2020 г. по адм. дело № 1523/2019 г. от 10.59 часа, заседанието е приключило в 11,10 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 24.02.2020 г. по адм. дело № 1593/2019 г. от 10,15 часа, заседанието е приключило в 10,28 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 28.09.2020 г. по адм. дело № 614/2020 г. от 10,15 часа, заседанието е приключило в 10,17 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 16.11.2020 г. по адм. дело № 954/2020 г. от 10,05 часа, заседанието е приключило в 10,10 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 18.01.2021 г. по адм. дело № 1073/2020 г. от 10,45 часа, заседанието е приключило в 10.58 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 29.03.2021 г. по адм. дело № 1259/2020 г. от 10.00 часа, заседанието е приключило в 10,05 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 18.10.2021 г. по адм. дело № 624/2021 г. от 10.47 часа, заседанието е приключило в 10,57 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 17.01.2022 г. по адм. дело № 1008/2021 г. от 10,15 часа, заседанието е приключило в 10.28 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 07.03.2022 г. по адм. дело № 1053/2021 г. от 11.45 часа, заседанието приключи в 11,51 часа; протокол от открито съдебно заседание проведено на 24.10.2022 г. по адм. дело № 970/2022 г. от 11,15 часа, заседанието приключи в 11,28 часа;

От гореизложените придобити преки впечатления и наблюдения, както и от извършените проверки на предоставените съдебни протоколи се установи много добро ниво на познание на атестиращия магистрат в областта на процесуалното право. То се изразява в ясното, точно и правилно отразяване на процесуалните действия на съда и страните в тях. Делата са старателно подготвени за заседанието, протоколните определения са мотивирани и пълни, съдържат правно основание, когато е необходимо, а самите протоколи са изготвени подробно и съдържат изискуемите реквизити по чл. 150 ГПК. Съдия Вергиния Евелинова Димитрова показва много добри умения при воденето на съдебно заседание, бързина и в същото време точно и ясно докладване на жалбите/исковите молби, доказателствата, правилно разпределяне на доказателствената тежест между страните, назначаване на експертизи и даване на указания на страните, което е предимство при работата ѝ. Помощната атестационна комисия констатира добросъвестност, старание и прецизност в работата на атестиращия съдия по този критерии. Поради което по него следва да се дадат максималния брой точки.

Оценка: 7 точки.

3. Администриране на дела и жалби, подготовка за съдебно заседание

Констатации:

От ПАК са прегледани и проверени предоставените от Административен съд -София - област определения/разпореждания от проведени закрити съдебни заседания в обхвата на периода на атестацията отразяващи насрочването на делото, допускане на съдебни експертизи, указания към страните. И по конкретно – разпореждане № 1605 от закрито съдебно заседание проведено на 18.11.2020 г. по адм. дело № 1195/2020 г.; разпореждане № 289 от закрито съдебно заседание проведено на 24.02.2021 г. по адм. дело № 149/2021 г.; разпореждане № 909 от 04.06.2021 г. от закрито съдебно заседание проведено на 04.06.2021 г. по адм. дело № 514/2021 г.; разпореждане № 1739 от закрито съдебно заседание проведено на 10.10.2022 г. по адм. дело № 1040/2022 г.; определение № 775 от закрито съдебно заседание проведено на 07.04.2023 г. по адм. дело № 400/2023 г.

	От тях се установява, че съдия Вергиния Евелинова Димитрова, постановява разпорежданията по жалбите своевременно, като дава пълни и ясни указания, съдържащи посочване и на неблагоприятните последици, които биха настъпили в случай на неизпълнени на разпорежданията в указания срок. След преценка на редовността на жалбите, съдията извършва преценка на тяхната допустимост, като с мотивирани определения насрочва делата в открито съдебно заседание. С определенията съдията конституира страните съобразно чл. 153 от АПК, разпределя доказателствената тежест в процеса, дава указания на страните по събирането на доказателства, включително допускане изслушването на съдебни експертизи, необходими за изясняване на конкретния правен спорен предмет. При допускане на доказателства в закрито съдебно заседание, съдията преценява относимостта им към спорния по делото предмет, тяхната допустимост по реда на съответния процесуален закон. Съдията се подготвя задълбочено и старателно за провеждане на съдебно заседание, взема необходимите и нужни мерки за редовно призоваване на страните и за попълването на делото с поисканите от тях доказателства преди съдебното заседание. Съобразно така изложеното на атестирания съдия следва да се дадат максималния брой точки. <i>Оценка: 10 точки.</i>
--	--

4.	Брой необжалвани от подлежащите на обжалване съдебни актове; потвърдените обжалвани съдебни актове; отменените или обезсилени съдебни актове, изцяло или частично, и основанията за това <i>Констатации:</i> От част IV -а от единния формуляр за атестиране се установява, че в рамките на атестационния период, съдия Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област е постановила общо 615 бр. съдебни актове. От тях 253 бр. са подлежащи на обжалване, като 119 бр. (или 47,0%) са били обжалвани. През атестационния период общо 119 бр. съдебни акта са върнати от инстанционен контрол, като от тях: - 74 бр. акта (или 62,2%) са потвърдени от касационната инстанция; - 32 бр. акта (или 26,9%) са изцяло отменени; - 6 бр. акта (или 5,0%) са изменени; - 7 бр. акта (или 5,9 %) са прекратени; От тях са обезсилени 4 бр. съдебни актове; При подробно обсъждане на отменените и обезсилени съдебни актове и причините за това, комисията установи, че по 5 бр. съдебни акта са налице обективни причини за отмяната и обезсилването им. Причините са обективни, защото не са по вина на атестирания магистрат и не са свързани с пропуски или грешки в неговото правораздаване. Тези съдебни актове, ще бъдат посочени по- конкретно в изложението долу: 1)Определение № 928 от 26.09.2022 г., по адм. дело № 883/2022 г. по описа на Административен съд - София-област е отменено с определение № 1322 от 7.02.2023 г. по адм. дело № 11706/2022 г. на Върховния административен съд и делото е върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия. С обжалваното определение на Административен съд - София-област е прекратил съдебното производство срещу мълчалив отказ на Кмета на община Самоков, формиран по искане с вх. № Т-Д-55/5.07.2022 г. поради неотстраняване на нередовностите в жалбата. Разпореждането е прието за неправилно поради представяне по касационното дело на разписка – извлечение, удостоверяваща изпълнение на указанията и частната жалба приета за редовна редовна. ВАС
----	---

е приел, че изпълнението на дадените указания е санирало констатираната нередовност на частната жалба, определението е отменено и делото върнато на същия съд за продължаване на съдопроизводствените действия.

2) Решение № 1179 от 17.11.2022 г. по адм. дело № 971/2022 г. по описа на Административен съд – София-област е отменено с решение № 4184 от 8.04.2024 г. по адм. дело № 645/2023 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът е постановил, че отменя по жалба на "Н." ЕООД Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/7403#16 от 26.08.2022 г. на зам. изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие". Решението е отменено поради постановяване на решение на СЕС от 18 януари 2024 г. по дело С-656/22 г. Делото на ВАС е било спряно до постановяване на решението на СЕС и резултатът от касационна проверка е съобразен с решението.

3) Решение № 315 от 25.03.2022 г. по адм. дело № 768/2021 г. по описа на Административен съд - София област е отменено с решение № 4085 от 4.04.2024 г. по адм. дело № 3839/2022 г. на Върховния административен съд и вместо него съдът постановява, че отменя Акт за установяване на публично държавно вземане № 01-2600/4885 от 09.07.2021 г., издаден от Заместник изпълнителния директор на Държавен фонд "Земеделие" по жалба на "А. П." ЕООД. Решението е отменено поради постановяване на решение на СЕС от 18 януари 2024 г. по дело С-656/22 г. Делото на ВАС е било спряно до постановяване на решението на СЕС и резултатът от касационна проверка е съобразен с решението.

4) Решение № 787 от 22.07.2022 г., по адм. дело № 362/2022 г. от Административен съд София-област е обезсилено с решение № 11330 от 8.12.2022 г. по адм. дело № 7672/2022 г. на Върховния административен съд и производството по делото е прекратено поради подаване в срока за произнасяне по касационната жалба на молба от 30.11.2022 г. подписана от управителя на търговското дружество с надлежен електронен подпис и заведена в деловодството на съда от пълномощника адв. Б., с която ВАС е уведомен, че касаторът прави "пълнен отказ" от предявените искове и моли решението на първоинстанционния съд да бъде обезсилено, а производството по делото – прекратено. При отказ от оспорването последицата е прекратяване на висящото съдебно производство, защото съдът се десезира от повдигнатия с жалбата спор. В конкретния случай отказът от оспорването е направен след постановяване на съдебното решение от първата инстанция, поради което решението е обезсилено и образуваното съдебно производство е прекратено.

5) Решение № 414 от 12.05.2021 г., по адм. дело № 561/2020 г. по описа на Административен съд София – област е обезсилено с определение № 857 от 1.02.2022 г. по адм. дело № 7336/2021 г. на Върховния административен съд и производството по делото е прекратено с оглед на това, че след подаване на касационната жалба с молба от 21.10.2021 г. от "Ф." ООД, подписана от адв. Ц. Й. е направен отказ от подадената жалба на "Ф." ООД срещу т. III на решение № 31 по протокол № 4, прието на заседание на Общински съвет Елин Пелин от 30.12.2019 г. и е направено искане за обезсилване на решението на АССО и прекратяване на производството по делото. Отказът от оспорването е направен извънсъдебно от жалбоподателя, чрез пълномощник с изрично пълномощно, с писмена молба, депозирана пред касационната инстанция в съответствие с изискването на чл. 155, ал. 3 АПК. По тези съображения постановеното съдебно решение е обезсилено по причини, настъпили след постановяването му, а именно отказ от оспорването от жалбоподателя и образуваното пред първата инстанция съдебно производство е прекратено.

С оглед на което, като се вземат в предвид гореизложените причини, които не могат да обосноват и да се вменят във вина на атестиращия магистрат, следва да се преизчисли процента на отменените съдебни актове, като се съобразят данните установени от комисията. Като изключим горните 5 бр. съдебни акта (отменени и обезсилени поради обективни причини) – процента на отменените актове става 22.7 %. Поради така изложеното по този критерий следва да се дадат максималния брой точки.

Оценка: 5 точки.

Част VIII

Допълнителни критерии за заемане на ръководна длъжност - словесна оценка

1.	Способност за работа в екип и разпределение на задачи в него <i>Констатации:</i> Предоставена е информация по показателите по чл. 201, ал. 1 от ЗСВ за дейността на Вергиния Димитрова, и. ф. административен ръководител - председател на административен съд София – област. Становището е издадено на основание чл. 58, ал. 3, т. 5 от Наредба № 2 от 2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд (обн., ДВ, 21/2017 г., изм. и доп., бр. 39/2021 г.), във връзка с писмо изх. № 10-3-1 от 13 януари 2025 год. на помощната атестационна комисия, определена с протокол от 10.01.2025 год. на комисията, определена със Заповед № РД-06-194 от 23.06.2023 год. на председателя на ВАС, за частта от атестационния период, през който съдия Вергиния Димитрова е изпълнявала функциите на административен ръководител - председател на Административен съд София - област, а именно: от 01 октомври 2024 год. до 18 октомври 2024 год. Във връзка с критерия способност за работа в екип и за разпределяне на задачи в него (чл. 201, ал. 1, т. 1) е посочено, че съдия Вергиния Евелинова Димитрова е с дългогодишен юридически стаж, който е преминал изцяло на длъжности в съдебната система, а от 2007 год. - в органа на съдебна власт, чиято дейност ръководи в качеството си на изпълняващ функциите председател на съда. В работата си е доказала своите високи професионални и лични качества, толерантна, диалогична и коректна е, поради което се ползва с уважението както на магистратите, така и на служителите в Административен съд София - област. Отбелязано е, че при изпълнение на служебните си задължения съдия Вергиния Димитрова демонстрира спазване на моралните норми на поведение и уважение към институцията и колектива, който ръководи. Благодарение на ежедневно полаганите усилия от нейна страна и съчетаването на упражнявания административен контрол с компетентностите, уменията и проблемите на работещите в съда, тя създава предпоставки за изграждане на отличен микроклимат в колектива и добре работеща организация на работа на съдиите и на съдебната администрация. В краткия период, през който съдия Димитрова изпълнява функциите административен ръководител, е налице приемственост в създадената в съда организация на работа, която стимулира съобразен с утвърдената структура на администрацията синхрон в работата между отделните служби, ефективно работещи екипи, и взаимозаменяемост на съдебните служители при необходимост. Обективизирано е, че вследствие на доказания си професионализъм, диалогичност, почтеност и решителност, съдия Вергиния Димитрова е успяла да изгради пред съдиите и служителите авторитет на справедлив, отговорен, деен и обективен съдия, който като административен ръководител ще пристъпва към решаване на проблемите в дух на прозрачност, доверие и разбирателство.
----	---

2.	Способност за вземане на решения <i>Констатации:</i> Относно критерия способност за вземане на решения (чл. 201, ал. 1, т. 2) в информацията по чл. 201, ал. 1 от ЗСВ за дейността на Вергиния Димитрова, и. ф. административен ръководител - председател на административен съд София – област е посочено, че натрупаният през годините опит, в съчетание с личните ѝ и професионални качества, помагат на съдия Вергиния Димитрова да взема адекватни, ефективни и своевременни решения, както и да поема и носи отговорност за тях. Отбелязано е, че съдия Димитрова притежава необходимите умения за реална и безпристрастна оценка на конкретни ситуации и предприемане на обосновани и ефективни действия след анализ и открито обсъждане със съдиите и съдебните служители. Съдия Вергиния Димитрова притежава способност да дефинира ясно проблемите и да пристъпва към тяхното решаване в режим на диалогичност, задълбочено и обективно.
----	--

3.	Поведение, което издига авторитета на съдебната власт и умение да отстоява и защитава независимостта на съдебната власт <i>Констатации:</i> По критерия поведение, което издига авторитета на съдебната власт и умение да отстоява и защитава независимостта на съдебната власт (чл. 201, ал. 1, т. 3) в информацията са съдържат данни, че съдия Вергиния Димитрова се ползва с безукорна репутация като магистрат и административен ръководител. Проявява висок морал и почтеност, притежава ярко изразено чувство за справедливост и обективност, което увеличава авторитета ѝ в средите на юристите и гражданите. Посочено е, че със своите действия при изпълнение на служебните си задължения, както и с цялостното си поведение в съда и извън него, утвърждава в обществото авторитета на съдебната институция, принципите за независимост и безпристрастност на българския съдия. Съдия Вергиния Димитрова не се поддава на натиск, заплахи, внушения, преки или косвени влияния, свързани с упражняване на дейността ѝ като магистрат и административен ръководител. Не се намесва и не влияе по какъвто и да е начин върху вътрешното убеждение на останалите съдии по разпределените им дела. Поддържа много добри колегиални отношения с всички магистрати и служители, както и с представителите на други органи на съдебната власт, зачитайки специфичната компетентност на всеки от тях. В заключение е отбелязано, че с цялостното си поведение, лични качества и професионализъм, съдия Димитрова допринася за създаването на респект и доверие към Административен съд София - област.
----	---

4.	Умение за комуникация с други държавни органи, граждани и юридически лица Относно критерия умение за комуникация с други държавни органи, граждани и юридически лица (чл. 201, ал. 1, т. 4) е обективизирано в предоставената информация, че съдия Вергиния Димитрова притежава много добри комуникационни умения в отношенията си с други държавни органи, граждани и юридически лица. Поведението ѝ е подчертано учтиво и внимателно, основано на уважение към всяка институция и гражданин, зачитайки личното и професионално достойнство на отсрещната страна. Отбелязано е, че в комуникацията си съдия Димитрова общува открито, честно, с ясно и разбираемо формулирани тези. Зачита чуждото мнение, съобразява изложените мотиви и коректно излага своите. Съдия Димитрова поддържа добри професионални отношения с ръководителите на други държавни органи, юридически лица и публични личности, основани на уважение и толерантност, изразява открито и аргументирано становището си по обсъждани правни и организационни въпроси, открита е за диалог и за възприемане на нови или различни мнения и гледни точки. Подчертано е, че в комуникацията си, както и в цялостното си поведение, съдия Даниела Вергиния Димитрова не допуска действия, които биха могли да компрометират както честта на заеманата от нея длъжност и престижа на ръководения орган на съдебната власт, така и достойнството и авторитета на отсрещния кореспондент.
----	---

Словесна оценка: сто (100) точки.

Част IX
Обобщен доклад на помощната атестационна комисия,
предложение за комплексна оценка

1. Обобщен доклад на помощната атестационна комисия:

Атестацията на Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София – област е извънредна и обхваща периода от 18.10.2019 г. до 18.10.2024 г. През атестационния период са постъпили общо 561 бр. дела от тях от съдия Вергиния Евелинова Димитрова – и. ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област са свършени 615 бр. дела. Свършените спрямо постъпилите дала са 109,6 %. Съдия Димитрова през посоченото време е разгледала 334 бр. първоинстанционни административни дела и 21 бр. частни административни дела. Тя се е произнасяла и в троен състав по касационни дела, като общо за периода те са 234 бр. административни дела, 52 бр. частни административни дела. Общо за периода изготвените актове са 615 бр., от тях изготвени в срок до 1 месец са 600 бр. – 97,6%, изготвените в срок до 3 месеца са 15 бр. – 2,4%. Дела с продължителност над 1 година свършени в атестационния период са 5 бр. Броят и видът на неприключилите дела и времевата им продължителност от датата на образуване към крайния момент на атестационния период са: до 3 месеца – 22 бр., от тях обявени за решаване – 7 бр., от 3 до 6 месеца са 2 бр., от тях обявени за решаване - няма посочена бройка, от 6 до 1 година – 1 бр. от тях обявени за решаване - няма посочена бройка и над 1 година – 1 бр. – от тях обявени за решаване - няма посочена бройка. От постановените общо за атестирания период съдебни актове на обжалване са подлежали 253 бр. от тях са обжалвани 119 бр. – 47,0% от подлежащите на обжалване. От върнатите от инстанционен контрол съдебни актове общо 119 бр. (чиито брой се получава от сбора на потвърдените, отменените, изменените и прекратените актове), 74 бр. – 62,2% са потвърдени, 32 бр. – 26,9% са изцяло отменени, 6 бр. – 5,0% са изменени, 7 бр. – 5,9% са прекратени. За атестационния период отменените определения са 6 бр., отменените решения поради нарушение на материалния закон са 16 бр., има 6 бр. отменени решения поради нарушение на съдопроизводствените правила и 4 бр. обезсилени съдебни актове. Делата с отменен ход по същество за посочения период на съдия Димитрова са 5 бр., отводите са 4 бр., а спрените дела са 4 бр.

Предоставена е справка IV – „а“ обобщена за дейността на съдия Димитрова в Административен съд – София - област през периода 18.10.2019 г.- 18.10.2024 г. От нея е видно, че за 2019 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела 29, от брой дела за разглеждане - 86, от брой свършени дела 46, от отработени човеко месеци 2. Действителната натовареност на съдия Димитрова за същата година към делата за разглеждане 43,0, а към свършените дела е 23,0. За 2020 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела 122, от брой дела за разглеждане 162, от брой свършени дела 103, от отработени човеко месеци 12. Действителната натовареност на магистрата за същата година към делата за разглеждане е 13,50, а към свършените дела е 8,58. През 2021 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела 116, от брой дела за разглеждане 175, от брой свършени дела 113, от отработени човеко месеци 12. Действителната натовареност на съдия Димитрова за същата година към делата за разглеждане е 14,58, а към свършените дела е 9,41. За 2022 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела 105, от брой дела за разглеждане 167, от брой свършени дела 128, от отработени човеко месеци 12. Действителната натовареност на магистрата за същата година към делата за разглеждане е 13,91, а към свършените дела е 10,66. За 2023 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела 103, от брой дела за разглеждане 141, от брой свършени дела 118, от отработени човеко месеци 12. Действителната натовареност на магистрата за същия период към делата за разглеждане е 11,75, а към свършените дела е 9,83. За периода от 01.01.2024г. до 18.10.2024 г. натовареността на атестирания магистрат се определя от брой постъпили дела 91, от брой

дела за разглеждане - 114, от брой свършени дела 107, от отработени човешко месеци 9. Действителната натовареност на съдия Димитрова за същата година към делата за разглеждане 12,66, а към свършените дела е 11,88.

Съдия Вергиния Димитрова притежава общ юридически стаж към 18.10.2024 г. от 26 (двадесет и шест) години, 04 (четири) месеца и 11 (единадесет) дни. Целият ѝ трудов стаж преминава в системата на съдебната власт. В органите на съдебната власт Вергиния Димитрова е работила като: съдебен кандидат в Окръжен съд Смолян от 13.04.1998 г. до 13.04.1999 г., младши съдия в Окръжен съд Смолян от 07.06.1999 г. до 21.05.2000 г., съдия в Районен съд Смолян от 22.05.2000 г. до 17.04.2001 г., административен ръководител - председател на Районен съд Чепеларе от 17.04.2001 г. до 14.02.2007 г., съдия в Административен съд София-област от 15.02.2007 г. до 30.09.2024 г., и. ф. административен ръководител-председател на Административен съд София-област от 01.10.2024 г. до настоящия момент. В периода от 13.11.2023 г. до 30.09.2024 г. е командирована във Върховния административен съд. Съдия Вергиния Димитрова е придобила статут на несменяемост съгласно протокол № 10 от 12.03.2003 г. на ВСС. Притежава ранг „съдия във ВКС и ВАС“ съгласно решение на ВСС по протокол № 62 от 18.12.2014 г.

Съдия Вергиния Димитрова стриктно спазва установените правила за професионална етика на българските магистрати и отстоява принципите на независимост, безпристрастност и справедливост. В работата си се ръководи само и единствено от основните принципи за поведение, утвърдени с Кодекса за етично поведение на българските съдии. Съдия Вергиния Димитрова показва отлична теоретична и практическа правна подготовка, способност да се произнася по сложни от фактическа и правна страна казуси. Съдебните ѝ актове са много добре аргументирани, като показват отлични познания в областта на процесуалния и материалния закон. При професионалната си реализация е показвала умение и способност да се справя бързо и компетентно. Справя се с лекота с професионалната си работа, независимо от нейния обем и характер. Дисциплинирана и отдава приоритет на своевременното изпълнение на задачите. Съдия Димитрова е показала умението си да работи в екип, да създава необходимата мотивация към повишаване на професионализма и качеството на работа. Магистратът се ползва с авторитет и уважение сред съдиите и съдебните служители в Административен съд София-област и във Върховния административен съд. Като и. ф. административен ръководител съдия Димитрова поддържа добри колегиални отношения и има коректно и етично отношение към тях, като винаги проявява готовност за сътрудничество, вслушва се и оценява мнението им, като в същото време е категорична и прецизна. В становищата си по въпроси, касаещи организацията на работата проявява дискретност и дипломатичност в работата си, като умело преценява различните ситуации и предотвратява конфликти и неразбирателства.

Постановените съдебни актове, са съобразени с конкретните обстоятелства и наличната фактическа обстановка по делото и постоянната съдебна практика. Написани са на достъпен, разбираем, недвусмислен, юридически език. Много добре са обосновани и мотивирани, правилно са структурирани и подредени. Този показател свидетелства за отговорност в съдийската професия и за стремеж към стриктно спазване на процесуалните срокове в работата на атестирания магистрат. Атестираният съдия заслужава много добра оценка по общите и специфичните критерии за атестиране.

Настоящата атестационна комисия предлага **МНОГО ДОБРА** - 100 точки комплексна оценка на атестирания съдия по общите и специфични критерии, съгласно Наредба № 2/23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник-председател на съд (приета с решение на Пленума на Висшия съдебен съвет по протокол № 7 от 23.02.2017 г., обнародвана в ДВ бр.21/10.03.2017 г., изм. и доп. в ДВ бр.39/12.05.2021 г.).

2. Предложение за комплексна оценка:

Положителна:	Точки	Изпълнение на работата
1. Задоволителна		Задоволително изпълнение на работата
2. Добра		Съответно на длъжността изпълнение на работата
3. Много добра	100	Много добро изпълнение на работата
Отрицателна:		Неприемливо изпълнение на работата

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

1. Бойка Михайлова Табакова – Писарова.

(име и фамилия)

(подпис)

ЧЛЕНОВЕ:

1. Мария Цанкова Тодорова – докладчик.

(име и фамилия)

(подпис)

2. Александър Антонов Митрев.

(име и фамилия)

(подпис)

Единният формуляр е изготвен на:

30.01.2025г.
(дата)

Единният формуляр ми бе връчен на:

30.01.2025г.
(дата)

Вергиния Евелинова Димитрова

(име и фамилия)

(подпис)

нямаш възражения
(нямаш/нямаш възражения)

формулярът ми бе предоставен за запознаване,
като съм уведомена, че имам право на възражение
в 3-дневен срок през СИВ

30.01.25г. Вергиния Евелинова Димитрова

Част X

Окончателно предложение за комплексна оценка на Комисията по атестирането и конкурсите

Положителна:	Точки	Изпълнение на работата
1. Задоволителна		Задоволително изпълнение на работата
2. Добра		Съответно на длъжността изпълнение на работата
3. Много добра	99	Много добро изпълнение на работата
Отрицателна:		Неприемливо изпълнение на работата

НЕ ПРИЕМА ИЗЦЯЛО обобщения доклад на атестационния състав ведно с направеното предложение за извънредно атестиране на Вергиния Евелинова Димитрова - изпълняващ функциите „административен ръководител-председател“ на Административен съд - София-област.

Мотиви: Комисията по атестирането и конкурсите счита, че определената комплексна оценка „Много добра“ – 100 точки, следва да се намали с една точка, с редукция на оценката по критерия „Брой необжалвани от подлежащите на обжалване съдебни актове; потвърдените обжалвани съдебни актове; отменените или обезсилени съдебни актове, изцяло или частично, и основанията за това“.

В константната си практика Комисията приема, че при наличието на над 20% отменени, респ. обезсилени актове, следва оценката по специфичния четвърти или т.нар. „статистически критерий“ да се намали. В случая поради констатирания брой на отменените актове няма основание те да не бъдат зачетени при формиране на комплексната оценка. Въпреки възприетата от ПАК дължимост от намаляване на меродавния за преценката брой отменени и обезсилени актове, процентът остава над 20, в частност – 22,7%. Предвид изложеното, КАК определя комплексна оценка „Много добра“ – 99 точки на Вергиния Евелинова Димитрова – и.ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София-област.

ПРЕДОСТАВЯ, на основание чл. 205, ал. 1 от ЗСВ, на Вергиния Евелинова Димитрова - изпълняващ функциите „административен ръководител-

председател“ на Административен съд - София-област, резултатите от атестирането, за запознаване.

Единният формуляр е изготвен съгласно решение по протокол №7/24.02.2025 г. т. С-6.

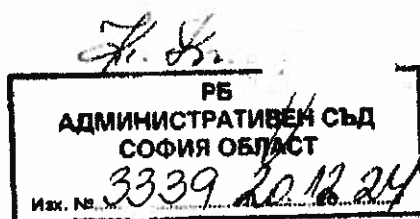
ПРЕДСЕДАТЕЛ НА КОМИСИЯТА
ПО АТЕСТИРАНЕТО И КОНКУРСИТЕ
КЪМ СЪДИЙСКАТА КОЛЕГИЯ
НА ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ: (п)
ВЕРОНИКА ИМОВА

Единният формуляр ми бе връчен на: 26.02.25.....
(дата)

Вероника Имцова.....
(име и фамилия) (подпис)

нямат възражения.....
(имам/нямат възражения) (подпис)

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СОФИЯ ОБЛАСТ

СТ А Н О В И Щ Е

на

**Комисията по професионална етика
при Административен съд – София-област**

От началото на своята професионална кариера през 1999 г. до настоящия момент г-жа Вергиния Димитрова работи като съдия.

От 15.02.2007 г. до 29.09.2024 г. е съдия в Административен съд – София област, а от 01.10.2024 г. с решение на Съдийската колегия на Висшия съдебен съвет същата е определена за изпълняващ функциите административен ръководител – председател.

В работата си като административен съдия г-жа Димитрова показва висок професионализъм и нравствени качества. Тя спазва установените правила за професионална етика на магистратите и отстоява принципите на независимост, безпристрастност и справедливост в работата си. Съдия Димитрова постановява своите актове въз основа на закона и вътрешното си убеждение, внимателно проучване на делата, обективен анализ на фактите и доказателствата по тях и приложение на относимата правна уредба. Тя създава условия за равнопоставеност между страните и техните процесуални представители в съдебния процес и показва уважение към лицата, участващи в съдебните заседания. Няма случай, в който да е изразявала предварително становище по конкретни дела в нарушение на принципа за конфиденциалност.

Съдия Димитрова е отговорен, коректен и дисциплиниран магистрат. Тя отлично организира своята работа и изпълнява добросъвестно и в срок служебните си задължения. Като съдия в Административен съд – София-област тя участва активно в общата работа на съда.

Съдия Вергиния Димитрова е компетентен и квалифициран магистрат с широка правна култура, който проявява амбициозност и мотивация за своето професионално развитие като участва в различни обучителни семинари, форуми и проекти в областта на съдебната система.

В поведението си съдия Димитрова се отличава с професионализъм, уважение и коректност към своите колеги, служителите в съда, гражданите и участниците в съдебния процес. Затова тя се ползва с авторитет от състава на съда.

При осъществяване на служебните си задължения, както и извън съда, съдия Вергиния Димитрова се проявява като принципен и почтен човек с висок морал и

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – СОФИЯ ОБЛАСТ

благопристойно поведение, съответстващо на изискванията за професионална етика на магистрата.

В комисията по професионална етика към Административен съд – София-област не са постъпвали каквито и да било сигнали за нарушаване професионалната етика и/или конфликт на интереси срещу съдия Вергиния Евелинова Димитрова.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:.....

Михаил Келаров

ЧЛЕНОВЕ: 1. ..

Даниела Петрова

2. ..

Марияна Лазарова

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ВЪРХОВЕН АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД

КОМИСИЯ ПО ПРОФЕСИОНАЛНА ЕТИКА

СТАНОВИЩЕ

Комисията по професионална етика към Върховния административен съд (КПЕ към ВАС) е сезирана с писмо вх. **30-760** от 26.11.2024 г. по описа на Върховния административен съд, от и.ф. председателя на Административен съд София област съдия Вергиния Димитрова, по което е образувана преписка № **31/2024** г. на КПЕ във ВАС. Искането е за становище за притежаваните от съдия Вергиния Евелинова Димитрова нравствени качества във връзка с откритата процедура за извънредното ѝ атестиране.

В тази връзка и на основание чл. 9, ал. 2, ал. 3 и ал. 4 от Правилата за организацията и дейността на комисиите по професионална етика в съдилищата, КПЕ във ВАС дава следното становище относно притежаваните от Вергиния Евелинова Димитрова, и.ф. административен ръководител на Административен съд София-област.

Съдия Вергиния Димитрова притежава общ юридически стаж към 18.10.2024 г. от 26 (двадесет и шест) години, 04 (четири) месеца и 11 (единадесет) дни. Целият ѝ трудов стаж преминава в системата на съдебната власт.

В органите на съдебната власт Вергиния Димитрова е работила като: съдебен кандидат в Окръжен съд Смолян от 13.04.1998 г. до 13.04.1999 г., младши съдия в Окръжен съд Смолян от 07.06.1999 г. до 21.05.2000 г., съдия в Районен съд Смолян от 22.05.2000 г. до 17.04.2001

г., административен ръководител - председател на Районен съд Чепеларе от 17.04.2001 г. до 14.02.2007 г., съдия в Административен съд София-област от 15.02.2007 г. до 30.09.2024 г., и.ф. административен ръководител-председател на Административен съд София-област от 01.10.2024 г. до настоящия момент. В периода от 13.11.2023 г. до 30.09.2024 г. е командирована във Върховния административен съд.

Съдия Вергиния Димитрова е придобила статут на несменяемост съгласно протокол № 10 от 12.03.2003 г. на ВСС. Притежава ранг „съдия във ВКС и ВАС“ съгласно решение на ВСС по протокол № 62 от 18.12.2014 г. Комплексната оценка, определена ѝ по повод последното проведено с решение на СК на ВСС по протокол № 52 от 13.11.2014 г. атестиране, е „много добра“.

Впечатленията на комисията са, че съдия Вергиния Димитрова стриктно спазва установените правила за професионална етика на българските магистрати и отстоява принципите на независимост, безпристрастност и справедливост. В работата си се ръководи само и единствено от основните принципи за поведение, утвърдени с Кодекса за етично поведение на българските съдии. Не допуска и не се поддава на влияние при вземането на решения, като се ръководи само от закона и вътрешното си убеждение, като не допуска и не се поддава на влияние при вземането на решения.

Съдия Вергиния Димитрова е показвала отлична теоретична и практическа правна подготовка, способност да се произнася по сложни от фактическа и правна страна казуси. Съдебните ѝ актове са много добре аргументирани, като показват отлични познания в областта на процесуалния и материалния закон. При професионалната си реализация е показвала умение и способност да се справя бързо и компетентно. Справя се с лекота с професионалната си работа, независимо от нейния обем и характер. Дисциплинирана и отдава приоритет на своевременното изпълнение на задачите.

Съдия Димитрова е показала умението си да работи в екип, да създава необходимата мотивация към повишаване на професионализма и качеството на работа. Магистратът се ползва с авторитет и уважение сред съдиите и съдебните служители в Административен съд София-област и във Върховния административен съд.

Като и.ф. административен ръководител съдия Димитрова поддържа добри колегиални отношения и има коректно и етично отношение към тях, като винаги проявява готовност за сътрудничество, вслушва се и оценява мнението им, като в същото време е категорична и прецизна. В становищата си по въпроси, касаещи организацията на работата проявява дискретност и дипломатичност в работата си, като умело преценява различните ситуации и предотвратява конфликти и неразбирателства.

С присъщите си принципност и отговорност, с високите си професионални и човешки качества, съдия Димитрова се ползва сред колегите си с безукорна репутация. С личното си поведение е пример за почтеност както в работата си, така и в личния си живот. Отличава се с добри обноски, учтивост и разбиране към околните. Проявява се като principen и честен човек с висок морал и поведение, което съответства изцяло на изискванията към професионална етика на съдията.

В регистрите на Върховния административен съд се съдържат данни за постъпил през 2021 г. сигнал, по който е образувана преписка № 11/2021 по описа на КПЕ във ВАС. Становището на комисията е за липса на поведение на съдията, което да противоречи на Кодекса за професионална етика на българските магистрати. На съдия Вергиния Димитрова не са налагани дисциплинарни наказания и не са образувани дисциплинарни производства срещу нея.

Комисията по професионална етика във Върховния административен съд, счита че поведението на съдия Вергиния Евелинова Димитрова изцяло отговаря на критериите, залегнали в Кодекса за етично

поведение на българските съдии. Съдия Димитрова е утвърден професионалист с непоклатими морални устои и висока нравственост, изразяващи се в спазване принципите на независимост, безпристрастност, справедливост, вежливост, толерантност, почтеност, благоприличие, компетентност, висока професионална квалификация и конфиденциалност.

Председател:

(Марио Димитров)

Членове: 1.

(Иван Раденков)

2.

(Светослав Длавоу)

Печат**ПРОТОКОЛ**

за избор на ПАК и докладчик

за атестиране на **Вергиния Евелинова Димитрова - и.ф. административен ръководител-председател на Административен съд - София-област** Дата: 10.1.2025 г. 16:37:27Членове на ПАК: **АЛЕКСАНДЪР АНТОНОВ МИТРЕВ , БОЙКА МИХАЙЛОВА ТАБАКОВА-ПИСАРОВА , МАРИЯ ЦАНКОВА ТОДОРОВА**Докладчик: **МАРИЯ ЦАНКОВА ТОДОРОВА** Резервен член: **ЮЛИЯ ЕМИЛОВА КОВАЧЕВА**Изборът е извършен от списък на.....
при следните параметри :

Име	Брой комисии	Брой докладчик
МАРИНИКА КУНЕВА ЧЕРНЕВА	4	2
ЛЮБОМИР ПАНАЙОТОВ ГАЙДОВ	2	1
ВАНЯ ПЕТРОВА АНЧЕВА	3	1
ЙОВКА ДИМИТРОВА ДРАЖЕВА	3	1
ГЕОРГИ ДИМИТРОВ КОЛЕВ	3	1
ТАТЯНА ИВАНОВА ХИНОВА	1	0
ЕМИЛИЯ НИКОЛОВА МИТКОВА	3	1
БИСЕРКА СТАНЧЕВА ЦАНЕВА	4	1
СИБИЛА ЕНЕВА СИМЕОНОВА	3	1
ТАНЯ ПЕТРОВА РАДКОВА	3	2
СВЕТЛОЗАРА ХРИСТОВА АНЧЕВА	4	1
ГАЛИНА ИВАНОВА СОЛАКОВА	3	1
ЙОРДАН КОНСТАНТИНОВ КОНСТАНТИНОВ	4	2
ДИАНА ИВАНОВА ГЪРБАТОВА	4	1
АННА РАДЕВА ДИМИТРОВА	3	0
ТЕОДОРА ПЕТРОВА ПЕШЕВА-НИКОЛОВА	3	1
МИЛЕНА ЛЮБЕНОВА ЗЛАТКОВА	3	2
ТАНЯ ДИМИТРОВА ВАЧЕВА-КАБАДИЙСКА	4	1
РУМЯНА БОРИСОВА ГЕОРГИЕВА	3	0
МИРОСЛАВ ВАСИЛЕВ МИРЧЕВ	3	0
ИЛИЯНА ХРИСТОВА ДОЙЧЕВА	4	0
ГЕОРГИ СТЕФАНОВ ГЕОРГИЕВ	4	2
ВИОЛЕТА ТРАЯНОВА ГЛАВИНОВА	5	2
ДОНКА ИВАНОВА ГЕНЧЕВА-ЧАКЪРОВА	3	2
ИСКРА ТОДОРОВА АЛЕКСАНДРОВА	4	3
МАРИЕТА МИЛКОВА МИЛЕВА	3	1
ТОДОР КОСТАДИНОВ ТОДОРОВ	4	1

СЕВДАЛИНА ПЕНЧЕВА ЧЕРВЕНКОВА-МИНКОВА	3	1
ЕМАНОИЛ НАЙДЕНОВ МИТЕВ	3	0
ПАВЛИНА ВЪЛЧЕВА НАЙДЕНОВА	3	1
ТАНЯ ЖЕЛЯЗКОВА КУЦАРОВА-ХРИСТОВА	3	0
КРЕМЕНА МИНЧЕВА ХАРАЛАНОВА	3	2
ИЛИАНА АТАНАСОВА СЛАВОВСКА-НАЧКОВА	3	1
ТОДОР КИРИЛОВ ПЕТКОВ	3	1
ЛЮБОМИРА ПЕТРОВА МОТОВА-ЛЮБОМИРОВА	4	2
ЮЛИЯ ЕМИЛОВА КОВАЧЕВА	2	1
МИРА МИХАЙЛОВА РАЙЧЕВА-ШЕКЕРДЖИЕВА	3	1
НИКОЛАЙ ГУНЧЕВ ГУНЧЕВ	4	1
СВИЛЕНА ДИМИТРОВА ПРОДАНОВА	3	1
ДАНИЕЛА МАВРОДИЕВА МАВРОДИЕВА	3	1
СВЕТЛАНА ЦЕКОВА БОРИСОВА	3	0
БИСЕР ВЛАДИМИРОВ ЦВЕТКОВ	4	3
БЛАГОВЕСТА ЛЮБОМИРОВА ЛИПЧЕВА	4	2
АНЕЛИЯ ИВАНОВА АНАНИЕВА-СРЪНДЕВА	3	1
КРАСИМИР НОЕВ КЪНЧЕВ	3	2
ДИМИТЪР ЛЮБОМИРОВ ПЪРВАНОВ	4	1
МАДЛЕН ПЕТРОВА ПЕТРОВА	3	1
ПЛАМЕН КИРИЛОВ ПЕТРУНОВ	3	1
АГЛИКА ВЕЛИЧКОВА АДАМОВА-ПЕТКОВА	3	2
ПЕТЯ ГЕОРГИЕВА ЖЕЛЕВА	2	1
КАЛИНА ТОДОРОВА АРНАУДОВА	3	3
МИРОСЛАВА ГЕОРГИЕВА КОПЧЕВА-НИКОЛОВА	3	1
АЛБЕНА ГЕОРГИЕВА РАДОСЛАВОВА	4	0
ВАСИЛКА МИТКОВА ШАЛАМАНОВА	3	0
МАРИЯ ГЕОРГИЕВА РАДЕВА	4	0
РУМЯНА ТОДОРОВА ЛИЛОВА-ИКОНОМОВА	3	1
СТЕФКА ПЕТКОВА КЕМАЛОВА	3	2
ВЕСЕЛА АЛЕКСАНДРОВА АНДОНОВА	3	1
РОСИЦА ТИНКОВА ДРАГАНОВА	3	0
ЮЛИЯ СИМЕОНОВА РАЕВА	4	1
ВЕСЕЛА ОРЛИНОВА ПАВЛОВА	3	1
ЕМИЛИЯ ЙОРДАНОВА ИВАНОВА	3	0
ЛОЗАН ЙОРДАНОВ ПАНОВ	4	1
ХАЙГУХИ ХАЧИК БОДИКЯН	3	0

	3	1
ХРИСТО ИВАНОВ КОЙЧЕВ	2	2
ЮЛИЯ ГЕОРГИЕВА ТОДОРОВА	3	0
ЕМИЛ ЛЮБЧОВ ДИМИТРОВ	1	0
ЛЮБКА ПЕТРОВА ПЕТРОВА	3	1
СЛАВИНА ЛЮБЕНОВА ВЛАДОВА	3	2
БРАНИМИРА БОРИСЛАВОВА МИТУШЕВА	5	2
ТИНКА АТАНАСОВА КОСЕВА	3	1
ТАНЯ ДИМОВА ДАМЯНОВА	4	1
ДЕСИСЛАВА РАДОСЛАВОВА СТОЕВА	3	1
ВЕСЕЛА СТОЯНОВА НИКОЛОВА	3	1
ЮЛИАН ВАЛЕРИЕВ КИРОВ	5	3
ЕЛКА ЖИВКОВА АТАНАСОВА	0	0
РАДОСТИН ДИМИТРОВ РАДКОВ	0	0
ИРИНА СЕВЕЛИНОВА КЮРТЕВА	0	0
БОЙКА МИХАЙЛОВА ТАБАКОВА-ПИСАРОВА	1	0
МИРЕЛА ПЕТРОВА ДОБРЕВА-ГЕОРГИЕВА	0	0
ТАНЯ БОРИСОВА КОМСАЛОВА-КОЛЕВА	1	1
НИКОЛАЙ ИЛИЕВ АНГЕЛОВ	1	0
СЛАВ ИВАНОВ БАКАЛОВ	2	0
ЧАВДАР ДИМИТРОВ ДИМИТРОВ	0	0
СВЕТЛОЗАР ГЕОРГИЕВ РАЧЕВ	1	0
МАРИЯ ХРИСТОВА ПОПОВА	0	0
КАМЕЛИЯ ЙОРДАНОВА СТОЯНОВА	1	1
ПОЛИНА ИВАНОВА ЯКИМОВА-ИЛИЕВА	1	0
МАРИЯ ЦАНКОВА ТОДОРОВА	1	0
ИВА ДИМЧЕВА КЕЧЕВА	0	0
ПОЛИНА ХРИСТОВА БОГДАНОВА-КУЧЕВА	0	0
АЛЕКСАНДЪР АНТОНОВ МИТРЕВ	0	0
СТЕЛА АЛЕКСАНДРОВА ДИНЧЕВА	0	0
ЦВЕТАНКА ВЛАДИМИРОВА ПАУНОВА	0	0
ЯВОР ИВАНОВ КОЛЕВ	0	0

Изборът е съвместен от комисията, определена със
 Заповед № РД-06-194 от 23-06-2023 г. на Председателя на ЮАС.

Начал
 възражения
 15.01.25г.

П. Солаков:

В. Илиев
 З. Филипов

about:blank

10.1.2025 г.

ПРОТОКОЛ

В съответствие с изискването на чл. 39а от Закона за съдебната власт, настоящата Помощна атестационна комисия за изготвяне на атестация на Вергиния Евелинова Димитрова – и.ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област, в състав Бойка Михайлова Табакова - Писарова, Мария Цанкова Тодорова, Александър Антонов Митрев, с резервен член Юлия Емилова Ковачева, днес на 22.01.2025г. проведе заседание. Помощната атестационна комисия е определена с Протокол от 10.01.2025 г. на Комисия, назначена със Заповед № РД -06-194 от 23.06.2023 г. на председателя на Върховния административен съд.

Съобразно изискването на чл. 39а, ал. 6 от Закона за съдебната власт, настоящата Помощна атестационна комисия

РЕШИ:

ИЗБИРА за председател на Помощната атестационна комисия Бойка Михайлова Табакова - Писарова, и членове – Мария Цанкова Тодорова – докладчик и Александър Антонов Митрев.

Протоколът се изготви в съответствие с изискването на Закона за съдебната власт и Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник – председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет.

Председател

Членове:

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 39а, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ)

Долуподписаната Бойка Михайлова Табакова - Писарова, на длъжност съдия във Върховния административен съд, в качеството си на член на Помощна атестационна комисия за изготвяне на атестация на Вергиния Евелинова Димитрова –и.ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област.

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. Съм придобила несменяемост;
2. Съм получила положителна комплексна оценка „Много добра“ от последното ми атестиране;
3. Не ми е налагано дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4, 5 или 6 от ЗСВ с влязло в сила решение.

дата: 22.01.2025г.

Декларатор

/Съдия Б. Табакова./

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаната Бойка Михайлова Табакова - Писарова

съдия във Върховния административен съд на Република България, избрана за член на Помощната атестационна комисия за изготвяне на атестация на Вергиния Евелинова Димитрова, и.ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област, в съответствие с изискванията на Закона за съдебната власт и чл. 55 от Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник – председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет, с настоящата **ДЕКЛАРИРАМ:**

1. Атестираната съдия Вергиния Евелинова Димитрова не е моя съпруга или роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен и по сватовство до трета степен, включително;
2. Атестираната съдия Вергиния Евелинова Димитрова не е лице, по отношение на което поради други обстоятелства може да се предполага, че съм предубедена или заинтересована от вземането на определено решение;
3. Не са налице никакви основания за отвод във връзка с участието ми в Помощната атестационна комисия по повод атестирането на съдия Вергиния Евелинова Димитрова;

дата: 22.01.2025г.

Декларатор:...

Усъдия Б. Табакова - Писарова./

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаната Мария Цанкова Тодорова

съдия във Върховния административен съд на Република България, избрана за член на Помощната атестационна комисия за изготвяне на атестация на Вергиния Евелинова Димитрова, и.ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област, в съответствие с изискванията на Закона за съдебната власт и чл. 55 от Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник – председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет, с настоящата

ДЕКЛАРИРАМ:

1. Атестираната съдия Вергиния Евелинова Димитрова не е моя съпруга или роднина по права линия, по съребрена линия до четвърта степен и по сватовство до трета степен, включително;
2. Атестираната съдия Вергиния Евелинова Димитрова не е лице, по отношение на което поради други обстоятелства може да се предполага, че съм предубедена или заинтересована от вземането на определено решение;
3. Не са налице никакви основания за отвод във връзка с участието ми в Помощната атестационна комисия по повод атестирането на съдия Вергиния Евелинова Димитрова;

дата: 22.01.2025.....

Декларатор
/съдия М. Тодорова./

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 39а, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ)

Долуподписаната Мария Цанкова Тодорова, на длъжност съдия във Върховния административен съд, в качеството си на член на Помощна атестационна комисия за изготвяне на атестация на Вергиния Евелинова Димитрова –и.ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област.

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. Съм придобила несменяемост;
2. Съм получила положителна комплексна оценка „Много добра“ от последното ми атестиране;
3. Не ми е налагано дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4, 5 или 6 от ЗСВ с влязло в сила решение.

дата: 22.01.2025г.....

ДЕКЛАРАЦИЯ

по чл. 39а, ал. 4 от Закона за съдебната власт (ЗСВ)

Долуподписаният Александър Антонов Митрев, на длъжност съдия във Върховния административен съд, в качеството си на член на Помощна атестационна комисия за изготвяне на атестация на Вергиния Евелинова Димитрова – и.ф административен ръководител – председател на Административен съд – София - област.

ДЕКЛАРИРАМ, ЧЕ:

1. Съм придобил несменяемост;
2. Съм получил положителна комплексна оценка „Много добра“ от последното ми атестиране;
3. Не ми е налагано дисциплинарно наказание по чл. 308, ал. 1, т. 3, 4, 5 или 6 от ЗСВ с влязло в сила решение.

дата:

22.01.2025г.

Декларатор:

Съдия А. Митрев./

ДЕКЛАРАЦИЯ

Долуподписаният Александър Антонов Митрев

съдия във Върховния административен съд на Република България, избран за член на Помощната атестационна комисия за изготвяне на атестация на Вергиния Евелинова Димитрова, и.ф. административен ръководител – председател на Административен съд – София - област, в съответствие с изискванията на Закона за съдебната власт и чл. 55 от Наредба № 2 от 23.02.2017 г. за показателите, методиката и реда за атестиране на съдия, председател и заместник – председател на съд, издадена от Висшия съдебен съвет, с настоящата **ДЕКЛАРИРАМ:**

1. Атестираната съдия Вергиния Евелинова Димитрова не е моя съпруга или роднина по права линия, по сребрена линия до четвърта степен и по сватовство до трета степен, включително;
2. Атестираната съдия Вергиния Евелинова Димитрова не е лице, по отношение на което поради други обстоятелства може да се предполага, че съм предубеден или заинтересован от вземането на определено решение;
3. Не са налице никакви основания за отвод във връзка с участието ми в Помощната атестационна комисия по повод атестирането на съдия Вергиния Евелинова Димитрова;

дата: 22.01.2025г.

Декларатор:....
/съдия А. Митрев./

